

Γεώργιος Ν. Κορνάρης

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΚΔΟΘΕΝ

Διὰ τὴν Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τῶν
ἑξαταξίων Γυμνασίων

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΑΤΗ

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλίου καὶ φόρου δραχ. 42.60

Βιβλιόσημον καὶ φόρος Ἀναγκ. Δανείου δραχ. 14.70

Ἀριθ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 37.434

Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 48.622

25-8-931

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΟΖΟΛΟΥ, ΕΝΑΝΤΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

1931

Γεώργιος Νικ. Πουρνάρας

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΚΔΟΘΕΝ

Διὰ τὴν Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τῶν
ἐξαταξίων Γυμνασίων

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,

8α—ΕΝ ΟΔΩ, ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ—8α

1931

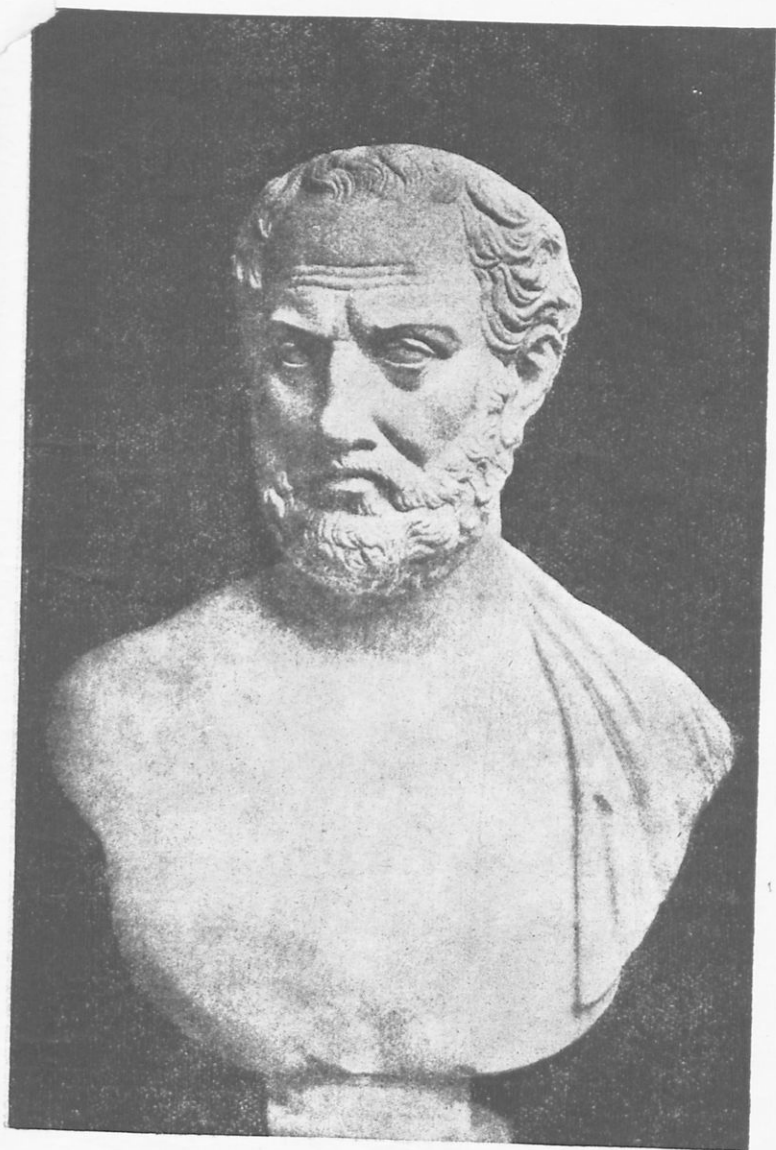
Πάν γνήσιον αντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

Κ. Κογγι

Τύποις Γερ. Σ. Χρῆστου, Γλύκοτωνα; 12

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Βίος Θουκυδίδου.

Ὁ Θουκυδίδης υἱὸς τοῦ Ὀλόρου καὶ τῆς Ἥγησιπύλης ἐγενήθη περὶ τὸ 470 π. Χ. ἐν Ἀλιμοῦντι, δήμῳ τῆς Ἀττικῆς. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ὀλορος ἦτο ἀπόγονος ὁμωνύμου τινὸς βασιλέως τῶν Θρακῶν, οὗτινος τὴν θυγατέρα — Ἥγησιπύλην καὶ αὐτὴν καλουμένην — εἶχε νυμφευθῆ ὁ ἔνδοξος Μαραθωνομάχος Μιλτιάδης. Οὕτως ὁ Θουκυδίδης κατήγετο ἐκ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Θράκης καὶ ἦτο συγγενὴς τοῦ Κίμωνος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μιλτιάδου καὶ τῆς Ἥγησιπύλης. Εἰς τὴν καταγωγὴν του αὐτὴν ὄφειλε τὰς πολλὰς κτήσεις, ἃς εἶχεν ἐν Θράκῃ, ἰδίᾳ τὰ ἐν Σκαπιτῇ ὕλη μεταλλεῖα χρυσοῦ.

Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἀνήκων εἰς εὐγενῆ καὶ εὖπορον οἰκογένειαν ἔτυχεν ἐπιμελετημένης ἀγωγῆς καὶ παιδείας· διδασκάλους ἔσχε τὸν φιλόσοφον Ἀναξαγόραν καὶ τὸν ἐπιφανῆ ῥήτορα Ἀντιφῶντα· πλὴν τούτων ἰσχυρῶς ἐπέδρασαν ἐπ' αὐτοῦ οἱ σοφισταὶ Γοργίας καὶ Προδίκος καὶ ἄλλοι, οἵτινες συνέρρεον εἰς τὰς Ἀθήνας, αἵτινες τότε ἦσαν κέντρον τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ παιδεύσεις τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Τῷ 430 ἢ 429 ἐνόσησε καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἐνσκήψαντος ἐν Ἀθήναις λοιμοῦ, ἀλλ' εὐτυχέστερος πολλῶν ἄλλων διέφυγε τὸν θάνατον. Τῷ 424, ὅτε ὁ Λακεδαιμόνιος στρατηγὸς Βρασίδας ἠπεῖλει νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀμφίπολιν, ὁ Θουκυδίδης, ὅστις ὡς στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων εὐρίσκετο ἐν τῇ Θρακικῇ παραλίᾳ, διατάχθη νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς ἀπειλουμένης Ἀμφιπόλεως· ἐπειδὴ δ' ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κατάληψιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Βρασίδου, κατηγορήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον· ἀλλ' ἵνα διαφύγῃ τὴν τιμωρίαν αὐτὴν ὑπεβλήθη εἰς ἐκουσίαν φυγὴν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.

Κατὰ τὰ ἔτη τῆς φυγῆς αὐτοῦ διέμεινεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν Σκαπιτῇ ὕλῃ, ὁπόθεν παρηκολούθει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου καὶ συνέλεγε μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὴν ὕλην τῆς ἱστορίας αὐτοῦ· φαίνεται δ' ὅτι ἐπεσκεψέθη καὶ πολλοὺς τόπους, οἵτι-

νες ὑπῆρξαν τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, καὶ πάντως ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν· πρὸς τούτοις χρόνον τινὰ διέτριψεν ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἀρχελάῳ.

Τῷ 404 ἀνεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα του· πόσον χρόνον μετὰ τὴν κάθοδον ἔζησε καὶ ποῦ καὶ πότε ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπέθανεν αἰφνιδίως — ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀποτόμως λῆγον ἔργον αὐτοῦ — ἐν Σκαπιτῇ ὕλῃ τῷ 397, τὰ δὲ λείψανα αὐτοῦ κομισθέντα εἰς Ἀθήνας ἐτάφησαν παρὰ τὰ μνήματα τοῦ Κίμωνος.

2. Ἡ ἱστορία τοῦ Θουκυδίδου καὶ περιεχόμενον αὐτῆς.

Ὁ Θουκυδίδης θεωρεῖται παρὰ πάντων ὡς ὁ μέγιστος τῶν ἱστορικῶν τῆς ἀρχαιότητος. Τὴν δόξαν ταύτην ὀφείλει εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, ἣτις περιλαμβάνει τὰ γεγονότα τῶν εἴκοσι πρώτων ἐτῶν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (431 - 411) καὶ εἶναι διηρημένη εἰς ὀκτὼ βιβλία.

Ἐν τῷ *πρώτῳ* βιβλίῳ—ὅπερ χρησιμεύει ὡς εἰσαγωγή—ἀρχόμενος ὁ Θουκυδίδης τῆς ἱστορίας προτάσσει τὴν γνώμην, ὅτι ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος κατὰ τὴν σπουδαιότητα ὑπερέχει πάντων τῶν μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου γεγονότων τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ἐπιχειρεῖ δὲ ν' ἀποδείξῃ τὴν γνώμην ταύτην παραβάλλον τὸν παρόντα πόλεμον ὄχι μόνον πρὸς πάντα τὰ ἀρχαῖα γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Μηδικοὺς πολέμους. Διεξέρχεται λοιπὸν κατὰ σειρὰν τὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τῆς Ἑλλάδος, τὰς φήμας περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, τὰ συμβάντα μετὰ τὰ Τρωϊκά, τέλος τοὺς Περσικοὺς πολέμους καὶ δεικνύει ὅτι πάντα ταῦτα ἐπράχθησαν ἀπὸ μικροτέρων δυνάμεων, διότι τότε ἡ Ἑλλὰς ἔστερεῖτο χρημάτων καὶ ναυτικοῦ, ἅτινα μόλις κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἠϋξήθησαν ἰκανῶς. Μετὰ ταῦτα ὁ Θουκυδίδης διεξέρχεται τὰς αἰτίας τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἐν αἷς παρεμβάλλει καὶ βραχεῖαν ἐξέτασιν τῆς πεντηκονταετίας, δηλ. τῶν μεταξὺ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ συμβάντων.

Ἐν τῷ *δευτέρῳ* βιβλίῳ ἐξιστορεῖ ὁ Θουκυδίδης τὰ γεγονότα τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς βιβλίοις (III-VIII) ἐξιστορεῖ τὰ γεγονότα τοῦ πολέμου ἀπὸ τοῦ ἔτους 428-411· δὲν συνεπλήρωσε δὲ τὴν ἐξιστορίαν

τοῦ ὄλου πολέμου—διαρκέσαντος, ὡς γνωστόν, 27 ἔτη (431-404)—διότι αἰφνιδίως ἀπέθανε· τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ συνεχίζει ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς.

3. Αἱ δημηγορίαι τοῦ Θουκυδίδου.

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ παρεμβάλλει ὁ Θουκυδίδης καὶ πολλὰς δημηγορίας· αὗται εἶναι ἀγορεύσεις πολιτικῶν ἀνδρῶν ἢ στρατηγῶν ἀπαγγελθεῖσαι εἰς διαφόρους συναθροίσεις καὶ σχέσιν ἔχουσαι πρὸς τὰ ἱστορικὰ γεγονότα.

Αἱ δημηγορίαι χαρακτηρίζονται ὡς τὸ λαμπρότατον μέρος τῆς ἱστορίας τοῦ Θουκυδίδου· διότι περιέχουσι βαθεῖας σκέψεις περὶ πολιτικῆς, περὶ εἰρήνης, περὶ πολέμου, περὶ διοικήσεως καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀκμῆς καὶ παρακμῆς τῶν κρατῶν· δὲν περιλαμβάνουσι δὲ αὐτολεξεῖ τοὺς λόγους τῶν ἀγορευσάντων, ἀλλ' ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγγύτατα πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Αἱ δημηγορίαι διαιροῦνται κατὰ τὰ τρία εἶδη τοῦ ῥητορικοῦ λόγου εἰς τὸ *πανηγυρικόν*, τὸ *δικανικόν* καὶ τὸ *συμβουλευτικόν*· αἱ πλεῖσται ἀνήκουσι τῷ συμβουλευτικῷ εἶδει. Ἐν ταῖς δημηγορίαις διακρίνομεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τρία κύρια μέρη· τὸ *προοίμιον*, τὴν *πίστιν* (=ἀπόδειξιν) καὶ τὸν *ἐπίλογον*.

4. Δεκτικὸν τοῦ Θουκυδίδου.

Ὁ Θουκυδίδης εἶναι ὁ κύριος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς διαλέκτου· ὡς ἐκ τούτου εὐρίσκομεν παρ' αὐτῷ ξὺν ἀντι *σύν*, ἐς ἀντι *εἰς*, σο ἀντι *τι* (τάσσω, φυλάσσω, πράσσω), ρο ἀντι *ρη* (θαρωῶ ἀντι *θαρρῶ*, θάρσος ἀντι *θάρρος*), κλήω ἀντι *κλείω*, μόλις ἀντι *μόγισ*, ἐρῆμος-τροπαῖον-έτοιμος ἀντι *ἔρημος-τρόπαιον-έτοιμος*, ἐν τῇ πληθ. ὄνομαστ. τῶν εἰς *-εως* οὐσιαστικῶν τὴν κατάληξιν *-ης* ἀντι *-εις* (*βασιλῆς* ἀντι *βασιλεῖς*), πολλὰ ἐπιρρήματα συγκριτικὰ εἰς *-ως* (*μειζόνως-χαλεπωτέρως* ἀντι *μειζον-χαλεπώτερον*), ἐν τῷ γ' πληθ. προσ. τοῦ παθητικοῦ πρkm. καὶ ὑπερσυντλ. τὴν κατάληξιν *-αται*, *-ατο* ἀντι τῶν περιφραστικῶν τύπων (*τετάχεται-ἐφθάραι-έτετάχато* ἀντι *τεταγμένοι εἰσι-ἐφθαρμένοι εἰσι-τεταγμένοι ἦσαν*).

Ἐπὶ λεξιλογικῆν ἔποψιν ἕξεταζόμενος ὁ Θουκυδίδης ἔχει πολλὰς ἀρχαιοπρεπεῖς καὶ ποιητικὰς λέξεις (*ἄχθηδών=ἄχθος*,

ἀκραιφνῆς ἀντὶ ἀκέραιος, ἀμφιδήριτος=ἀμφισβητήσιμος, ἐξαπιναίως, ἐπισπέρχειν τοιαῦτα κτλ.) ὡσαύτως εἶναι εὐρετῆς καὶ δημιουργὸς νέων λέξεων (*κινδυνευτής, τολμητής, ἀποδημητής, μελλητής, ἐνεργεῖς, δλόφυρσις, ξύλωσις* κλπ.). Συχνάκις μεταχειρίζεται τὰ οὐδέτερα τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν μετοχῶν ἀντὶ τῶν ἀντιστοίχων ἀφηρημένων οὐσιαστικῶν (*τὸ λυπηρόν, τὸ σῶφρον, τὸ ἀσπονδόν-τὸ δεδιός, τὸ θαρσοῦν, τὸ βουλόμενον*).

Ἐν τῇ συντάξει διακρίνονται πολλὰ ἰδιώματα καὶ ἐλευθερία μεγάλη ἢ βραχυλογία—δι' ἣν πολλάκις ὁ λόγος καθίσταται σκοτεινὸς καὶ δύσληπτος—τὰ ὑπερβατά, ἢ διεστραμμένη πλοκὴ τῶν λέξεων, ἢ συσσώρευσις τῶν μετοχῶν, ἢ κατὰ τὸ νοούμενον σύνταξις, αἱ ἀνακολουθίαι εἶναι συχναὶ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ ὡσαύτως συχνὰ εἶναι παρ' αὐτῷ *τὰ σχήματα τοῦ λόγου (ἀντίθεσις, παρίσωσις, ὁμοιοτέλευτον, παρονομασία, ἀναφορά, ἀσύνδετα* κτλ.), ἐν ᾧ τοῦναντίον *τὰ σχήματα τῆς διανοίας (ἀποσιώπησις, ἀπορία* κτλ.) σχεδὸν ἐλλείπουσιν. Αἱ περίοδοι μακραὶ καὶ δυσπαρακολούθητοι οὔσαι δὲν ἔχουσι τὴν ἔντεχρον πλοκὴν τὴν μετὰ ταῦτα μορφωθεῖσαν ἐν Ἀθήναις.

1. Ἐπίθεσις τῶν Θηβαίων κατὰ τῶν Πλαταιῶν.

(Κεφ. 1 - 6)

1. Ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε * ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων, ἐν ᾧ οὔτε ἐπεμείγνυντο * ἔτι ἀκηρυκτὶ * παρ' ἀλλήλους καταστάντες * τε ξυνεχῶς ἐπολέμου· γέγραπται δὲ ἐξῆς *, ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο, κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

2. Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν * αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἱ ἐγένοντο μετ' Εὐβοίας ἄλωσιν· τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ * Χρυσίδος ἐν Ἀργεῖ τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα * ἔτη ἱερωμένης καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ καὶ Πυθοδώρου ἔτι τέσσαρας μῆνας ἄρχοντος Ἀθηναίους, μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην μηνὶ ἕκτῳ καὶ ἅμα * ἦρι ἀρχομένῳ Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων (ἠγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες * Πυθαγγελός τε ὁ Φυλεΐδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὀνηγορίδου) ἐσήληθον περὶ * πρῶτον ὕπνον ξὺν ὄπλοις ἐς Πλάταιαν * τῆς Βοιωτίας, οὕσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα.

Ἐπηγάγοντο * δὲ καὶ ἀνέφξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν * 2 ἄνδρες, Ναυκλειδῆς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους * διαφθεῖραι * καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι *. ἔπραξαν * δὲ ταῦτα δι' Εὐρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, 3 ἄνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου *. προιδόντες γὰρ οἱ Θηβαῖοι,

ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι διάφορον* οὕσαν, ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος* προκαταλαβεῖν. ἤ* καὶ ῥᾶον* ἔλαθον* ἐσελθόντες, φυλακῆς* οὐ προκαθεστηκυίας*.

- 4 Θέμενοι* δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα τοῖς μὲν ἐπαγαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο, ὥστε εὐθύς ἔργου ἔχεσθαι* καὶ ἰέναι ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν, γνώμην* δὲ ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις* καὶ ἐς ξύμβασιν* μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν (καὶ ἀνεῖπεν* ὁ κῆρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ'* αὐτοὺς τὰ ὄπλα), νομίζοντες σφίσι ῥαδίως τούτῳ τῇ τρόπῳ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

3. Οἱ δὲ Πλαταιῆς, ὡς ἦσθοντο ἔνδον* τε ὄντας τοὺς Θηβαίους καὶ ἐξαπιναίως* κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες* καὶ νομίσαντες πολλῶν πλείους ἐσεληλυθέναι (οὐ γὰρ ἐώρων ἐν τῇ νυκτὶ) πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν* καὶ τοὺς λόγους* δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἄλλως* τε καὶ ἐπειδὴ ἐς 2 οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον*. πράσσοντες* δὲ πῶς ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας καὶ ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι ῥαδίως κρατήσειν*. τῇ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν 3 οὐ βουλομένῃ* ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα* εἶναι καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες* τοὺς κοινούς τοίχους παρ'* ἀλλήλους, ὅπως μὴ διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ὦσιν ἰόντες, ἀμάξας τε ἄνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν*, ἔν' ἀντὶ τείχους ἤ, καὶ τᾶλλα ἐξήρτυον*, ἤ* ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς* τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι.

- 4 Ἐπεὶ δὲ ὡς* ἐκ τῶν δυνατῶν ἐτοῖμα ἦν, φυλάξαντες* ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον*, ἐχώρουν / ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτούς, ὅπως μὴ κατὰ* φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι προσφέρωνται* καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται*, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι* ὄντες ἦσους* ὡσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας

τῆς κατὰ τὴν πόλιν. προσέβαλόν τε εὐθὺς καὶ ἐς χεῖρας ἦσαν* κατὰ* τάχος.

4. Οἱ δ', ὡς ἔγνωσαν ἠπατημένοι, ξυνεστρέφοντό* τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς καὶ τὰς προσβολάς, ἣ* προσπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο*. καὶ δις μὲν ἢ τρίς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῶ 2 θορόβῳ αὐτῶν τε προσβαλόντων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν* ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων* λίθοις τε καὶ κεράμῳ* βαλλόντων*, καὶ ὕετοῦ ἅμα διὰ* νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου*, ἐφοβήθησαν καὶ τραπόμενοι ἔφευγον διὰ τῆς πόλεως, ἄπειροι* μὲν ὄντες οἱ πλείους ἐν σκότῳ* καὶ πηλῶ τῶν διόδων, ἣ χρῆ σωθῆναι (καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γινόμενα ἦν), ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μῆ ἐκφεύγειν, ὥστε διεφθείροντο πολλοί.

Τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἣ* ἐσῆλθον καὶ αἵπερ 3 ἦσαν ἀνεφγμένοι μόναι, ἔκλησε στυρακίῳ* ἀκοντίου ἀντιβαλάνου* χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ* ἔτι ἐξοδὸν εἶναι. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἱ μὲν τινες 4 αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες ἔρριψαν ἐς τὸ ἐξω σφᾶς αὐτοὺς καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους* γυναικὸς δούσης πέλεκυν λαθόντες* καὶ διακόψαντες τὸν μοχλόν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ (αἴσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο*), ἄλλοι δὲ ἄλλῃ* τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο.

Τὸ δὲ πλεῖστον* καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον* 5 ἐσπίπτουσιν ἐς οἶκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ θύραι ἀνεφγμένοι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι καὶ ἀντικρυς* δίοδον ἐς τὸ ἐξω. ὄρωντες δὲ 6 οἱ Πλαταιῆς αὐτοὺς ἀπειλημμένους* ἐβουλεύοντο, εἴτε* κατακαύσωσιν, ὡσπερ ἔχουσιν*, ἐμπρήσαντες τὸ οἶκημα, εἴτε τι ἄλλο χρήσονται. τέλος δὲ οὗτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι 7 τῶν Θηβαίων περιῆσαν* κατὰ τὴν πόλιν ἵπλανώμενοι, ξυνέβησαν* τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι* σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ

8 ὄπλα χρήσασθαι * ὅ τι ἂν βούλωνται. οἱ μὲν δὲ ἐν τῇ Πλα-
ταιᾷ οὕτως ἐπεπράγεσαν *.

5. Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παρα-
γενέσθαι * πανστρατιᾷ, εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη * τοῖς ἔσε-
ληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἅμα * καθ' ὁδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης
2 περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια
τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ * τὸ γενόμε-
νον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γὰρ
'Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐρρῦη * μέγας καὶ οὐ ῥαδίως διαβατὸς ἦν.
3 πορευόμενοι τε ἐν ὑετῷ καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες
ὑστερον παρεγένοντο, ἤδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμέ-
4 νων, τῶν δὲ ζώντων ἐχομένων *, ὡς δ' ἦσθοντο οἱ Θηβαῖοι
τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον * τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν
Πλαταιῶν (ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ
κατασκευή *, οἷα * ἀπροσδοκίτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γε-
νομένου)· ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάθοιεν, ὑπάρχειν *
ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἦν ἄρα τύχασί τινες ἐζωγρημένοι.

5 Καὶ οἱ μὲν ταῦτα διανοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἔτι δια-
βουλευομένων * αὐτῶν ὑποτοπήσαντες * τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι
καὶ δείσαντες * περὶ τοῖς ἔξω, κήρυκα ἐξέπεμψαν παρὰ τοὺς
Θηβαίους, λέγοντες, ὅτι οὔτε τὰ πεποιημένα ὁσῶς δρά-
σειαν * ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαθεῖν τὴν πό-
λιν, τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν *. εἰ δὲ μὴ, καὶ
αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι
ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν
αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας.

6 Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι καὶ ἐπομόσαι * φασὶν αὐτοῦς·
Πλαταιῆς δ' οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι
ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων * πρῶτον γενομένων, ἦν τι ξυμβαί-
7 νωσι *, καὶ ἐπομόσαι οὐ φασιν *. ἐκ δ' * οὖν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν
οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ * τὰ
ἐκ τῆς χώρας * κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο *, ἀπέκτειναν τοὺς

ἄνδρας εὐθύς. ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὐρύμαχος εἰς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν* οἱ προδιδόντες.

6. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμπον καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους* ἀπέδωκαν τοῖς Θηβαίοις, τὰ τε ἐν τῇ πόλει καθίσταντο* πρὸς* τὰ παρόντα, ἢ* ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἠγγέλθη εὐθύς τὰ περὶ 2 τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον* ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλευσῶσι* περὶ αὐτῶν, οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς, ὅτι τεθνηκότες εἶεν. ἅμα* γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένη τῶν Θηβαίων ὁ 3 πρῶτος ἄγγελος ἐξήγει, ὁ δὲ δεύτερος ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδρασαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστειλλον*. ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος ἤνυρε τὸς ἄνδρας διεφθαρμένους, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ 4 Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν σιτόν τε ἐσήγαγον καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχραιοτάτους* ξὺν γυναίξιν καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

2. Αἱ πρὸς πόλεμον παρασκευαί. — Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσα κατάστασις.

(Κεφ. 7-9)

7. Γεγενημένου δὲ τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου* καὶ λελυμένων λαμπρῶς* τῶν σπονδῶν οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες, παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους, εἴ ποθὲν τινα ὠφελίαν* ἤλπιζον ἑκάτεροι προσλήψεσθαι, πόλεις τε ξυμ-

- μαχιῶδας ποιούμενοι, ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως*.
 2 καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐς Ἰταλίας καὶ Σικελίας τοῖς τάκεινων ἐλομένοις* ναῦς ἐπέταξαν* διακοσίας ποιῆσθαι κατὰ* μέγεθος τῶν πόλεων, ὡς* ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων, καὶ ἀργύριον ῥητὸν* ἐτοιμάζειν, τὰ τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας καὶ Ἀθηναίους δεχομένους μᾶ νηί, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῆ.
 3 Ἀθηναῖοι δὲ τὴν τε ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήταζον* καὶ ἐς τὰ περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χωρία ἐπρεσβεύοντο*, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν καὶ Ἀκαρνανίαν καὶ Ζάκυνθον, ὄρωντες, εἰ σφίσι φίλια* ταῦτ' εἴη βεβαίως*, πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες*.

8. Ὀλίγον τε ἐπένδουν* οὐδὲν ἀμφοτέροι, ἀλλ' ἔρρωντο* ἐς τὸν πόλεμον οὐκ ἀπεικότες*. Ἄρχόμενοι γὰρ πάντες ὀξύτερον* ἀντιλαμβάνονται* τότε δὲ καὶ νεότης* πολλή μὲν οὖσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλή δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ* ἀπειρίας ἤπτετο* τοῦ πολέμου. ἢ τε ἄλλη Ἑλλάς πάσα μετέωρος* ἦν ξυνιουσῶν* τῶν πρώτων πόλεων.
 2 καὶ πολλὰ μὲν λόγια* ἐλέγετο, πολλὰ δὲ χρησιμολόγοι* ἦδον ἐν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις
 3 πόλεσιν. ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη ὀλίγον πρὸ τούτων, πρότερον οὐπω* σεισθεῖσα, ἀφ' οὗ Ἑλληνες μέμνηνται. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει* ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενέσεσθαι σημήναι*· εἴ τέ τι ἄλλο τοιοῦτότροπον* ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο*.
 4 Ἡ δὲ εὐνοία παρὰ πολὺ ἐποίει* τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμόνιους, ἄλλως* τε καὶ προσιπόντων*, ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦσιν. ἔρρωτό* τε πᾶς καὶ ἰδιώτης καὶ πόλις, εἴ τι δύναιτο καὶ* λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν* αὐτοῖς· ἐν τούτῳ τε κεκωλυσθαι* ἐδόκει ἐκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ μὴ τις αὐτὸς παρέσται. οὕτως ἐν ὀργῇ* εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι* βουλόμενοι, οἱ δὲ μὴ ἀρχθῶσι φοβούμενοι.

9. Παρασκευῆ μὲν οὖν καὶ γνώμη τοιαύτη ὤρμητο*. πόλεις δ' ἑκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ξυμμαχους ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. Λακεδαιμονίων μὲν οἷδε ξύμμαχοι· Πελοποννή- 2 σιοι μὲν οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν (τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν· Πελληνῆς* δὲ Ἀχαιῶν μόνοι ξυνεπολέμουσι τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ ἄπαντες), ἔξω δὲ Πελοποννήσου Μεγαρῆς, Φωκῆς, Λοκροί, Βοιωτοί, Ἀμπρακιῶται*, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι*. τούτων 3 ναυτικὸν παρείχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυῶνιοι*, Πελληνῆς, Ἡλείοι, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, ἰππέας δὲ Βοιωτοί, Φωκῆς, Λοκροί· αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις πεζὸν παρείχον.

Αὕτη μὲν Λακεδαιμονίων ξυμμαχία· Ἀθηναίων δὲ Χῖοι, 4 Λέσβιοι, Πλαταιῆς, Μεσσήνιοι οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνάνων οἱ πλείους, Κερκυραῖοι, Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ὑποτελεῖς* οὔσαι ἐν ἔθνεσι τοσοῖσδε, Καρία ἢ ἐπὶ* θαλάσση, Δωριῆς Καρσί πρόσσοικοι*, Ἰωνία, Ἑλλάσποντος, τὰ ἐπὶ Θράκης, νῆσοι ὅσαι ἐντὸς* Πελοποννήσου καὶ Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα*, πᾶσαι αἱ ἄλλαι πλὴν Μήλου καὶ Θήρας. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Χῖοι, Λέσβιοι, Κερκυραῖοι, οἱ 5 δ' ἄλλοι πεζὸν καὶ χρήματα. ξυμμαχία μὲν αὕτη ἑκατέρων 6 καὶ παρασκευῆ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

3. Πρώτη εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν.

(Κεφ. 10 - 25)

10. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθὺς περιήγγελλον* κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω ξυμμαχίαν στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι· τὰ τε ἐπιτήδεα, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον* ἔχειν, ὡς ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικὴν. ἐπειδὴ* δὲ ἑκάστοις ἐτοῖμα γίγνοντο, 2

κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον ξυνήσαν τὰ δύο μέρη * ἀπὸ
 3 πόλεως ἐκάστης ἐς τὸν ἰσθμόν. καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ στρα-
 τευμα ξυνειλεγμένον ἦν, Ἄρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακε-
 δαιμονίων, ὅσπερ ἠγείτο τῆς ἐξόδου ταύτης, ξυγκαλέσας
 τοὺς στρατηγούς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μάλιστα ἐν
 τέλει * καὶ ἀξιολογωτάτους * παρήγει τοιαύδε·

11. « Ἄνδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ οἱ
 πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πελοπον-
 νήσῳ καὶ ἔξω ἐποιήσαντο, καὶ ἡμῶν αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι
 οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσὶν· ὅμως δὲ τῆσδε οὐπω μείζονα
 παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν, ἀλλὰ καὶ * ἐπὶ πόλιν δυνα-
 τωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ πλείστοι καὶ ἄριστοι στρα-
 2 τεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χεῖρους φαί-
 νεσθαι μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρους *. ἢ γὰρ
 Ἑλλάς πᾶσα τῆδε τῇ ὀρμῇ ἐπῆρται * καὶ προσέχει τὴν
 γνώμην, εὐνοίαν * ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος * πρᾶξαι *
 ἡμᾶς, ἃ ἐπινοοῦμεν.

3 » Οὐκ οὐκ * χρεὶ, εἴ τῳ * καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ
 ἀσφάλεια πολλή εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν * τοὺς ἐναντίους ἡμῖν
 διὰ μάχης, τούτου ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρασκευασμένους
 χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἐκάστης ἠγεμόνα καὶ στρατιώτην
 τὸ καθ' * αὐτὸν ἀεὶ προσδέχεσθαι * ἐς κίνδυνόν τινα ἦξειν.
 4 ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων, καὶ ἐξ ὀλίγου * τὰ πολλὰ * καὶ
 δι' ὀργῆς * αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται· πολλάκις τε τὸ ἔλασ-
 σον πλῆθος δεδιὸς * ἄμεινον ἡμύνατο τοὺς πλείονας διὰ τὸ
 5 καταφρονοῦντας ἀπαρασκευοὺς γενέσθαι *. χρεὶ δὲ ἀεὶ ἐν τῇ
 πολεμῇ τῇ μὲν γνώμῃ * θαρσαλέους στρατεῦειν, τῷ δὲ
 ἔργῳ * δεδιότας παρασκευάσθαι. οὕτω γὰρ πρὸς τε τὸ ἐπιέ-
 ναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι * ἂν εἶεν, πρὸς τε τὸ ἐπιχει-
 ρεῖσθαι * ἀσφαλέστατοι.

6 » Ἡμεῖς δὲ οὐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω * πόλιν
 ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν * ἄριστα παρασκευασμένην, ὥστε

χρή και πάνυ ἐλπίζειν* διὰ μάχης ἵνα αὐτούς, εἰ μὴ και
 νῦν ὤρμηγται*, ἐν ᾧ οὐπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὅταν ἐν τῇ γῆ
 ὄρωσιν ἡμᾶς δηρῶντάς τε και τὰ κείνων φθείροντας. πᾶσι γὰρ 7
 ἐν τοῖς ὄμμασι και ἐν τῷ παραυτίκα ὄραν πάσχοντάς τι
 ἄηθες ὀργὴ προσπίπτει*, και οἱ λογισμῶ ἐλάχιστα χρώμε-
 νοι* θυμῷ πλεῖστα* ἐς ἔργον* καθίστανται. Ἀθηναίους δὲ 8
 και πλέον τι τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι, οἱ ἄρχειν τε
 τῶν ἄλλων ἀξιούσι και ἐπιόντες τὴν τῶν πέλας* δηρῶν
 μᾶλλον ἢ τὴν αὐτῶν ὄραν.

»Ὡς* οὖν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες και μεγί- 9
 στην δόξαν* οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις και ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ'
 ἀμφοτέρα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, ἔπεσθ' ὅπη ἂν τις ἡγήται,
 κόσμον* και φυλακὴν* περι* παντὸς ποιούμενοι και τὰ πα-
 ραγγελόμενα ὀξέως δεχόμενοι*. κάλλιστον γὰρ τόδε και ἀσφα-
 λέστατον πολλοὺς ὄντας ἐνὶ κόσμῳ* χρωμένους φαίνεσθαι».

12. Τοσαῦτα εἰπὼν και διαλύσας τὸν ξύλλογον* ὁ
 Ἀρχίδαμος Μελγίσιππον πρῶτον ἀποστέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας
 τὸν Διακρίτου, ἄνδρα Σπαρτιάτην, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν*
 οἱ Ἀθηναῖοι ὄρωντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας. οἱ δὲ οὐ προσ- 2
 εδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινόν*. ἦν γὰρ
 Περικλέους γνώμη πρότερον νενικηκυῖα* κήρυκα και πρε-
 σβείαν μὴ προσδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἐξεστρατευμένων.
 ἀποπέμπουσιν οὖν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι και ἐκέλευον ἐκτὸς
 ὄρων* εἶναι αὐθημερόν, τό τε λοιπὸν* ἀναχωρήσαντας ἐπὶ
 τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἦν τι βούλωνται, πρεσβεύεσθαι. ξυμπέμ-
 πουσί τε τῷ Μελγίσιππῳ ἀγωγούς*, ὅπως μηδενὶ ξυγγένη-
 ται*. ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὀρίοις ἐγένετο* και ἔμαλλε δια- 3
 λύσεσθαι*, τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο ὅτι «Ἦδε ἡ ἡμέρα τοῖς
 Ἑλλήσι μεγάλων κακῶν ἄρξει»*.

Ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς τὸ στρατόπεδον και ἔγνω ὁ Ἀρχί- 4
 δαμος, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδέν πω ἐνδῶσουσιν*, οὕτω* δὴ
 ἄρας* τῷ στρατῷ προυχῶρει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ 5

μέρος μὲν τὸ σφέτερον καὶ τοὺς ἰππέας παρείχοντο Πελοποννησίοις ξυστρατεύειν, τοῖς δὲ λειπομένοις ἐς Πλάταιαν ἐλθόντες τὴν γῆν ἐδήρουν.

13. Ἔτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ξυλληγομένων τε ἐς τὸν ἰσθμὸν καὶ ἐν ὁδοῖν ὄντων, πρὶν ἐσθαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων δέκατος αὐτός*, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποτοπήσας*, ὅτι* Ἀρχίδαμος αὐτῷ ξένος* ὢν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις* ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ* βουλόμενος χαρίζεσθαι τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπη καὶ μὴ δηώσῃ, ἢ καὶ Λακεδαιμονίων κελευσάντων ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο, ὡσπερ καὶ τὰ ἄγῃ* ἐλαύνειν* προεῖπον* ἕνεκα ἐκείνου, προηγόρευε* τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι Ἀρχίδαμος μὲν οἱ* ξένος εἶη, οὐ μέντοι ἐπὶ* κακῷ γε τῆς πόλεως γένοιτο, τοὺς δ' ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας, ἦν ἄρα μὴ δηώσωσιν οἱ πολέμιοι ὡσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι, καὶ μηδεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ* ταῦτα γίγνεσθαι.

2 Παρήνει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων ἅπερ καὶ πρότερον, παρασκευάζεσθαι τε ἐς τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐσκομίζεσθαι*, ἐς τε μάχην μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐσελθόντας φυλάσσειν, καὶ τὸ ναυτικόν, ἥπερ* ἰσχύουσιν, ἐξαρτύεσθαι*, τὰ τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς* ἔχειν, λέγων τὴν ἰσχύν* αὐτοῖς ἀπὸ τούτων εἶναι τῶν χρημάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμη* καὶ χρημάτων περιουσίᾳ* κρατεῖσθαι*.

3 Θαρσεῖν τε ἐκέλευε προσιόντων* μὲν ἑξακοσίων ταλάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φόρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ξυμμάχων τῇ πόλει ἄνευ τῆς ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι τότε ἀργυρίου ἐπισήμου* ἑξακισχιλίων ταλάντων (τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα* μύρια ἐγένετο*, ἀφ' ὧν ἔς τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τὰλλα οἰκο-
4 δομήματα καὶ ἐς Ποτειδαίαν* ἀπανηλώθη*), χωρὶς* δὲ

χρυσίου ἀσήμου* καὶ ἀργυρίου ἔν τε ἀναθήμασιν* ἰδίοις καὶ δημοσίοις καὶ ὅσα ἱερὰ σκευή* περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ σκύλα* Μηδικὰ καὶ εἴ τι τοιουτότροπον*, οὐκ ἐλάσσονος ἢ πεντακοσίων ταλάντων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν 5 ἄλλων ἱερῶν προσετίθει χρήματα οὐκ ὀλίγα, οἷς χρῆσθαι αὐτούς, καὶ ἦν πάνυ ἐξείργωνται* πάντων, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις* χρυσοῖς· ἀπέφαινε* δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα* σταθμὸν* χρυσίου ἀπέφθου* καὶ περιαιρετὸν* εἶναι ἅπαν' χρησαμένους τε ἐπὶ σωτηρίᾳ ἔφη χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστήσαι* πάλιν.

Χρήμασι μὲν οὖν οὕτως ἐθάρσυνεν αὐτούς· ὀπλίτας δὲ 6 τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι ἄνευ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ τῶν παρ' ἑπαλξίν* ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων. τοσοῦτοι γὰρ 7 ἐφύλασσον τὸ πρῶτον, ὁπότε* οἱ πολέμιοι ἐσθάλοιεν, ἀπὸ τε τῶν πρεσβυτάτων καὶ τῶν νεωτάτων, καὶ μετοίκων ὅσοι ὀπλίται ἦσαν. τοῦ τε γὰρ Φαληρικοῦ* τεῖχους στάδιοι* ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα πρὸς* τὸν κύκλον* τοῦ ἄστεως* καὶ αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα (ἔστι δὲ αὐτοῦ, ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ* καὶ τοῦ Φαληρικοῦ), τὰ δὲ μακρὰ τείχη πρὸς* τὸν Πειραιᾶ τεσσαράκοντα σταδίων, ὧν τὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο· καὶ τοῦ Πειραιῶς ξὺν Μουνιχίᾳ* ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν ἦμισυ τούτου. ἰππέας δ' ἀπέ- 8 φαινε διακοσίους καὶ χιλίους ξὺν ἵπποτοξόταις*, ἑξακοσίους δὲ καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς πλοῖμους* τριακοσίας. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις καὶ οὐκ ἐλάσσω ἑκα- 9 στα τούτων, ὅτε ἡ ἐσβολὴ τὸ πρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων εἶσθαι καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, οἷάπερ εἰώθει, Περικλῆς ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι* τῷ πολέμῳ.

14. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπαίθοντό* τε καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν

ἄλλην * κατασκευήν, ἣ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν καθαιροῦντες * τὴν ξύλωσιν *. πρόβατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν Εὐβοίαν διεπέμφσαντο * καὶ τὰς νήσους τὰς ἐπι-
 2 κειμένας *. χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθέναι τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι * ἢ ἀνάστασις * ἐγίγνετο.

15. Ξυνεθεβήκει δὲ ἀπὸ * τοῦ πάνου ἀρχαίου ἐτέρων μάλ-
 λον Ἀθηναίους τοῦτο. ἐπὶ γὰρ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων ἢ Ἀττικῇ ἐς * Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾤκειτο * πρυτανεῖά * τε ἐχούσας καὶ ἄρχοντας, καὶ ὁπότε * μὴ τι δείσειαν, οὐ ξυνῆσαν βουλευσόμενοι ὡς * τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοὶ * ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλεύοντο· καὶ τινες καὶ ἐπολέμησάν ποτε αὐτῶν, ὡσπερ καὶ Ἐλευσίνιοι μετ' Εὐμόλ-
 2 που * πρὸς Ἐρεχθέα *. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς ἐβασίλευσε, γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ * καὶ δυνατὸς τὰ τε ἄλλα διεκόσμησε * τὴν χώραν καὶ καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰ τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς ἐς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν, ἐν βουλευτήριον ἀποδείξας * καὶ πρυτανεῖον, ξυνώκισε * πάντας, καὶ νεμομένους * τὰ αὐτῶν ἑκάστους, ἅπερ καὶ πρὸ * τοῦ, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι *, ἢ ἀπάντων ἤδη ξυντελούντων * ἐς αὐτὴν μεγάλη γενομένη παρεδόθη ὑπὸ Θησεῶς τοῖς ἔπειτα· καὶ ξυνοίκια * ἐξ ἐκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελεῖ * ποιοῦσι *.

3 Τὸ δὲ πρὸ * τούτου ἢ ἀκρόπολις ἢ νῦν οὖσα πόλις ἦν,
 4 καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον *. τεκμήριον * δέ· τὰ γὰρ ἱερά ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἔστι καὶ τὰ τῆς Ἀθηναῶς, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μάλλον ἴδρυται, τό τε τοῦ Διὸς * τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τὸ Πύθιον * καὶ τὸ τῆς Γῆς * καὶ τὸ ἐν Λίμναις * Διονύσου, ᾧ τὰ ἀρχαιότατα Διονύσια * ποιεῖται * ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι *, ὡσπερ καὶ οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες ἔτι καὶ νῦν
 5 νομίζουσιν *. ἴδρυται δὲ καὶ ἄλλα ἱερά ταύτῃ * ἀρχαῖα. καὶ τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν τῶν τυράννων οὕτωσκευασάντων * Ἐν-

νεακρούνη* καλουμένη, τὸ δὲ πάλαι φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν Καλλιρρόη ὠνομασμένη, ἐκεῖνοί τε ἐγγυὺς οὔσῃ τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο*, καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρότε γαμικῶν* καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν* νομίζεται* τῷ ὕδατι χρῆσθαι. καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτη κατοίκησιν καὶ ὁ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπ' Ἀθηναίων πόλις.

16. Τῇ τε οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει ἐπειχον* οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ* ἐπειδὴ ξυμφικίσθησαν, διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς ὅμως οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν ὕστερον μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου γενόμενοι* τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ βραδίως τὰς μεταναστάσεις* πανοικησίχ* ἐποιῶντο, ἄλλως* τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες* τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικά* ἐδαρύνοντο* δὲ καὶ χαλεπῶς* ἔφερον οἰκίας τε καταλείποντες καὶ ἱερά, ἃ διὰ* παντὸς ἦν αὐτοῖς ἐκ* τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια, δίαίταν* τε μέλλοντες μεταβάλλειν καὶ οὐδὲν ἄλλο* ἢ πόλιν τὴν αὐτοῦ ἀπολείπων ἕκαστος.

17. Ἐπειδὴ δὲ ἀφίκοντο ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μὲν τισιν ὑπῆρχον οἰκήσεις* καὶ παρὰ* φίλων τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγή, οἱ δὲ πολλοὶ τὰ τε ἐρῆμα* τῆς πόλεως ὄκησαν καὶ τὰ ἱερά καὶ τὰ ἡρώα πάντα πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου*, καὶ εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν* ἦν· τό τε Πελασγικὸν* καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν* τε ἦν μὴ οἰκεῖν καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου* ἀκροτελεύτιον* τοιόνδε διεκώλυε, λέγον ὡς

«τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν* ἄμεινον»,

ὅμως ὑπὸ* τῆς παραχρῆμα* ἀνάγκης ἐξωκλήθη*. καὶ μοι ὁδοκοεῖ τὸ μαντεῖον τοῦναντίον ξυμβῆναι* ἢ προσεδέχοντο· οὐ γὰρ διὰ τὴν παράνομον ἐνοίκησιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἢ ἀνάγκη τῆς οἰκίσεως, ὃν οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προήδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτε αὐτὸ

3 κατοικισθησόμενον. κατεσκευάσαντο * δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις
 τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο· οὐ γὰρ
 ἐχώρησε ξυνηθόντας αὐτοὺς ἢ πόλις, ἀλλ' ὕστερον δὴ τὰ τε
 μακρὰ τεῖχη ᾤκησαν κατανειμάμενοι καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ
 4 πολλά. ἄμα δὲ καὶ τῶν πρὸς * τὸν πόλεμον ἤπτοντο, ξυμμά-
 χους τε ἀγείροντες * καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπί-
 πλουν ἐξαρτύοντες *. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν *.

18. Ὁ δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προῖον ἀφίκετο
 τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόην * πρῶτον, ἥπερ * ἔμελλον ἐσθλαεῖν.
 καὶ ὡς ἐκαθέζοντο *, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῇ τείχῃ
 2 ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλῃ τρόπῳ· ἡ γὰρ Οἰνόη οὖσα
 ἐν μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐτετείχιστο, καὶ
 αὐτῇ φρουρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο *, ὁπότε πόλεμος κατα-
 λάθοι *. τὰς τε οὖν προσβολὰς ἠὲ τρεπίζοντο * καὶ ἄλλως * ἐν-
 διέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν.

3 Αἰτίαν * δὲ οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ,
 δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ * τοῦ πολέμου μαλακὸς * εἶναι
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτήδειος *, οὐ παραινῶν προθύμως πο-
 λεμεῖν· ἐπειδὴ τε ξυνηλέγετο ὁ στρατὸς, ἢ τε ἐν τῇ ἰσθμῷ
 ἐπιμονή * γενομένη καὶ κατὰ τὴν ἄλλην * πορείαν ἢ σχο-
 λαιότης * διέβαλεν * αὐτόν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπί-
 4 σχσεις *. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ,
 καὶ ἐδόκουν * οἱ Πελοποννήσιοι ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους
 πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν *.
 5 ἐν τῷ αὐτῷ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέ-
 δρα * εἶχεν *. ὁ δὲ, προσδεχόμενος *, ὡς λέγεται, τοὺς Ἀθη-
 ναίους τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου * οὔσης ἐνδῶσειν τι καὶ κατο-
 κνήσειν * περιυδεῖν * αὐτὴν τμηθεῖσαν *, ἀνεῖχεν *.

19. Ἐπειδὴ μέντοι προσβαλόντες τῇ Οἰνόῃ καὶ πᾶσαν
 ἰδέαν * πειράσαντες * οὐκ ἐδύνατο εἰλεῖν, οἱ τε Ἀθηναῖοι οὐ-
 δὲν ἐπεκηρυκεύοντο *, οὕτω * δὴ ὀρμήσαντες * ἀπ' αὐτῆς
 μετὰ τὰ ἐν Πλαταιᾷ ἐσελθόντων τῶν Θηβαίων γενόμενα

ἡμέρα ὀγδοηκοστή μάλιστα*, τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος*, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν· ἤγειτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, καὶ καθεζόμενοι ἔτεμον* πρῶτον μὲν Ἐλευσίνα* καὶ τὸ Θριάσιον* πεδίον καὶ τροπὴν τινα τῶν Ἀθηναίων ἰππέων περὶ τοὺς Ῥεῖτους* καλουμένους ἐποιήσαντο. ἔπειτα προυχώρουν ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ Αἰγάλεων* ὄρος διὰ Κρωπιάς*, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ἀχαρνάς*, χωρίον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων, καὶ καθεζόμενοι* ἐς αὐτὸν στρατόπεδόν τε ἐποιήσαντο χρόνον τε πολὺν ἐμμεῖναντες* ἔτεμον.

20. Γνώμη* δὲ τοιαῦδε λέγεται τὸν Ἀρχίδαμον περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ὡς ἐς μάχην ταξάμενον μῆναι καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκείνη τῇ ἐσβολῇ οὐ καταβῆναι· τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἠλιπίζεν, ἀκμάζοντάς τε νεότητι πολλῇ καὶ παρεσκευασμένους ἐς πόλεμον, ὡς οὐπω* πρότερον, ἴσως ἂν ἐπεξελθεῖν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιδεῖν* τμηθῆναι. ἐπειδὴ οὖν αὐτῷ ἐς Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον οὐκ ἀπήντησαν*, πείραν* ἐποιεῖτο περὶ τὰς Ἀχαρνὰς καθήμενος, εἰ ἐπεξίσαιν* ἅμα* 4 μὲν γὰρ αὐτῷ ὁ χώρος ἐπιτήδειος* ἐφαίνετο ἐνοστρατοπεδεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ οἱ Ἀχαρνῆς μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως (τρισχιλίοι γὰρ ὀπλίται ἐγένοντο) οὐ περιόψεσθαι ἐδόκουν τὰ σφέτερα διαφθαρέντα, ἀλλ' ὀρμήσειν* καὶ τοὺς πάντας ἐς μάχην. εἴ τε καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν ἐκείνη τῇ ἐσβολῇ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀδεέστερον* ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τὸ πεδίον τεμῆναι καὶ ἐς αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσεσθαι*. τοὺς γὰρ Ἀχαρνῆας ἐστερημένους τῶν σφετέρων οὐχ ὁμοίως προθύμους ἔσεσθαι ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι* τῇ γνώμῃ. τοιαύτη μὲν διανοία* ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ἦν.

21. Ἀθηναῖοι δέ, μέχρι* μὲν οὐ περὶ Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον ὁ στρατὸς ἦν, καὶ τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα

τὸν Παυσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσθαλὼν τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα καὶ Θριῶζε* στρατῷ Πελοποννησίων πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ πλεόν* οὐκέτι προελθὼν (διὸ δὴ* καὶ ἢ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης δόξαντι χρήμασι πεισθη-
 2 ναι* τὴν ἀναχώρησιν). ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς εἶδον τὸν στρατὸν ἐξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν* ἐποιοῦντο, ἀλλ' αὐτοῖς, ὡς εἰκός, τῆς γῆς τε-
 μομένης ἐν τῇ ἐμφανεῖ*, ὃ οὐπω ἐωράκεσαν οἱ γε νεώτεροι οὐδ' οἱ πρεσβύτεροι πλὴν* τὰ Μηδικά, δεινὸν ἐφαίνετο, καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τῇ νεότητι ἐπεξιέναι καὶ μὴ περιορᾶν.

3 Κατὰ ξυστάσεις* τε γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δὲ τινες οὐκ ἐῶντες, χρησιμολόγοι τε ἤδον χρησμοὺς παντοίους, ὧν ἀκροᾶσθαι ἕκαστος ὠργητο*. οἱ τε Ἀχαρνῆς οἰόμενοι παρὰ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν* εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἢ γῆ ἐτέμνετο, ἐνῆγον* τὴν ἐξοδὸν μάλιστα. παντί τε τρόπῳ ἀνηρέθιστο* ἢ πόλις, καὶ τὸν Περικλέα ἐν ὄργῃ εἶχον, καὶ ὧν παρήνεσε πρότερον ἐμέμνηντο οὐδέν, ἀλλ' ἐκάκιζον, ὅτι στρατηγὸς ὧν οὐκ ἐπεξ-
 ἀγοι, αἰτιὸν τε σφίσιν ἐνόμιζον πάντων ὧν ἔπασχον.

22. Περικλῆς δὲ ὄρων μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαίνοντας* καὶ οὐ τὰ ἄριστα φρονοῦντας, πιστευῶν δὲ ὀρθῶς γινώσκειν* περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι, ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει αὐτῶν οὐδὲ ζύλλογον* οὐδένα, τοῦ μὴ ὄργῃ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν*, τὴν τε πόλιν ἐφύλασσε καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα, ὅσον ἐδύνατο, εἶχεν*.

2 Ἴππέας μέντοι ἐξέπεμπεν ἀεὶ τοῦ μὴ προδρόμους* ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἐσπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγρούς τοὺς ἐγγυὲς τῆς πόλεως κακουργεῖν*. καὶ ἵππομαχία τις ἐγένετο βραχεῖα* ἐν Φρυγίοις* τῶν τε Ἀθηναίων τέλει* ἐνὶ τῶν ἱππέων καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἱππέας, ἐν ᾗ οὐκ

ἔλασσαν * ἔσχον οἱ Ἄθηναῖοι καὶ Θεσσαλοί, μέχρι * οὐ προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὀπλιτῶν τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἄθηναίων οὐ πολλοί, ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους *. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον τῇ ὑστεραίᾳ ἔστησαν. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη 3 τῶν Θεσσαλῶν κατὰ * τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἄθηναίοις, καὶ ἀφίκοντο παρ' αὐτοὺς Λαρισαῖοι, Φαρσάλιοι, Κρανώνιοι *, Πυράσιοι *, Γυρτώνιοι *, Φεραῖοι * ἡγούντο δὲ αὐτῶν ἐκ μὲν Λαρίσης Πολυμήδης καὶ Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς στάσεως * ἐκάτερος, ἐκ δὲ Φαρσάλου Μένων· ἦσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες.

23. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ οὐκ ἐπέξῃσαν αὐτοῖς οἱ Ἄθηναῖοι ἐς μάχην, ἄραντες * ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν ἐδήλουν τῶν δήμων τινὰς ἄλλους τῶν μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ * ὄρους. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῆ οἱ Ἄθηναῖοι ἀπέστειλαν 2 τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον, ὥσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὀπλίτας ἐπ' αὐτῶν καὶ τοξότας τετρακοσίους· ἐστρατήγει δὲ Καρκίνος τε ὁ Ξενοτίμου καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους καὶ Σωκράτης ὁ Ἀντιγένους. καὶ οἱ μὲν ἄραντες τῇ 3 παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι χρόνον ἐμμεΐναντες * ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτίθεται, ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν, οὐχ ἤπερ * ἐσέβαλον· παριόντες δὲ Ὠρωπὸν τὴν γῆν τὴν Γραϊκίην * καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἄθηναίων ὑπήκοοι, ἐδήλωσαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννησον διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι.

24. Ἄναχωρησάντων δὲ αὐτῶν οἱ Ἄθηναῖοι φυλακὰς * κατεστήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥσπερ * δὴ * ἔμελλον διὰ * παντὸς τοῦ πολέμου φυλάξειν· καὶ χίλια τάλαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἔδοξεν αὐτοῖς ἐξαίρετα * ποιησαμένοις χωρὶς * θέσθαι καὶ μὴ ἀναλοῦν*, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν. ἦν δὲ τις εἶπη * ἢ ἐπιψηφίσῃ * κινεῖν * τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἦν μὴ οἱ πολέμοι

νηίτη * στρατῶ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει καὶ δέη ἀμύνασθαι, θά-
 2 νατον ζημίαν * ἐπέθεντο. τριήρεις τε μετ' αὐτῶν ἑκατὸν ἐξαι-
 ρέτους * ἐποιήσαντο, κατὰ τὸν ἑνιαυτὸν ἕκαστον τὰς βελτί-
 στας, καὶ τριηράρχους * αὐταῖς, ὧν μὴ χρῆσθαι μηδεμιᾶ ἐς
 ἄλλο τι ἢ μετὰ τῶν χρημάτων περὶ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου, ἦν δέη.

25. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶ περὶ Πελοπόννησον Ἀθη-
 ναῖοι καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πεντήκοντα ναυσὶ προσβε-
 βοηθηκότες, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων ἄλλα τε
 ἑκάκουν * περιπλέοντες καὶ ἐς Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς ἀπο-
 βάντες τῇ τείχει προσέβαλον, ὄντι ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων *
 οὐκ ἐνότων. ἔτυχε δὲ περὶ τοὺς χώρους τούτους Βρασιίδας ὁ
 2 Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, φρουρὰν * ἔχων, καὶ αἰσθόμενος
 ἐβούθεῖ τοῖς ἐν τῇ χωρίῳ μετὰ ὀπλιτῶν ἑκατόν. διαδραμῶν *
 δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἐσκεδασμένον κατὰ τὴν
 χώραν καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τετραμμένον*, ἐσπίπτει ἐς τὴν Με-
 θώνην καὶ ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ * ἀπολέσας τῶν μεθ'
 ἑαυτοῦ τὴν τε πόλιν περιεποίησε* καὶ ἀπὸ* τούτου τοῦ τολ-
 μήματος πρώτου τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη ἐν Σπάρτῃ.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἄραντες * παρέπλεον, καὶ σχόντες * τῆς
 3 Ἡλείας ἐς Φειὰν ἐδήρουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ προσ-
 βοηθήσαντας τῶν ἐκ τῆς κοίλης Ἡλίδος* τριακοσίους λογά-
 δας* καὶ τῶν αὐτόθεν ἐκ τῆς περιοικίδος Ἡλείων μάχῃ ἐκρά-
 4 τησαν*. ἀνέμου δὲ κατιόντος* μεγάλου χειμαζόμενοι* ἐν
 ἀλιμένῳ χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ
 περιέπλεον τὸν Ἰχθυὺν καλούμενον τὴν ἄκραν* ἐς τὸν ἐν τῇ
 Φειᾷ λιμένα, οἱ δὲ Μεσσήνιοι ἐν τούτῳ καὶ ἄλλοι τινὲς, οἱ
 οὐ δυνάμενοι ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες τὴν Φειὰν
 5 αἰροῦσιν. καὶ ὕστερον αἷ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβά-
 νουσιν αὐτοὺς καὶ ἐξανάγονται* ἐκλιπόντες Φειάν, καὶ τῶν
 Ἡλείων ἢ πολλὴ ἤδη στρατιὰ προσεβεβοηθήκει. παραπλεύ-
 σαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία ἐδήρουν.

4. Τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα τοῦ ἔτους 431.

(Κεφ. 26-33)

26. Ὑπὸ* δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ Εὐβοίας ἅμα φυλακὴν ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου. καὶ ἄποβάσεις ποιησάμενος τῆς τε παραθαλασσίου ἔστιν* ἃ ἐδύωσε καὶ Θρόνιον* εἶλεν, ὁμήρους τε ἔλαβεν αὐτῶν, καὶ ἐν Ἀλόπη* τοὺς βοηθήσαντας Λοκρῶν μάχῃ ἐκράτησεν.

27. Ἀνέστησαν* δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι, αὐτοὺς τε καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐπικαλέσαντες* οὐχ ἤχιστα τοῦ πολέμου σφίσι αἰτίους εἶναι καὶ τὴν Αἰγίναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνεται, τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην, αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους* ἔχειν. καὶ ἐξέπεμψαν ὕστερον οὐ πολλῶ ἐς αὐτὴν τοὺς οἰκήτορας. ἐκπεσοῦσι* δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδωσαν Θυρέαν* οἰκεῖν καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατὰ τε τὸ Ἀθηναίων διάφορον* καὶ ὅτι σφῶν εὐεργέται ἦσαν ὑπὸ* τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἰλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἢ δὲ Θυρεάτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἔστιν, ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα*. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα ὤκησαν, οἱ δὲ ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

28. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους νομηγνία* κατὰ σελήνην, ὥσπερ* καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίνεσθαι δυνατὸν, ὁ ἥλιος ἐξέλιπε μετὰ μεσημβρίαν καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη*, γενόμενος μηνσοειδῆς* καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

29. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδωρον τὸν Πύθεω*, ἄνδρα Ἀδδηρίτην*, οὗ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης, δυνάμενον παρ' αὐτῷ μέγα οἱ Ἀθηναῖοι, πρότερον πολέμιον νομίζοντες, πρόξενον* ἐποίησαντο καὶ μετεπέμψαντο, βουλόμενοι Σιτάλκην σφίσι τὸν Τήρεω*, Θρακῶν βασιλέα, ξύμ-

- 5 μαχον γενέσθαι. ἐλθὼν τε ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος τὴν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον*, τὸν τε ἐπὶ Θρακίης πόλεμον ὑπεδέχεται* καταλύσειν*. πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμπειν στρατιάν
- 6 Θρακίαν Ἀθηναίοις ἰππέων τε καὶ πελταστῶν. ξυνεβίβασε δὲ καὶ τὸν Περδίκκην τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Θέρμηγν* αὐτῷ ἔπεισεν ἀποδοῦναι ξυνεστράτευσέ τ' εὐθύς Περδίκκας ἐπὶ Χαλκιδέας*
- 7 μετ' Ἀθηναίων καὶ Φορμίωνος*. οὕτω μὲν Σιτάλκης τε ὁ Τήρειω, Θρακῶν βασιλεὺς, ξύμμαχος ἐγένετο Ἀθηναίοις καὶ Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεὺς.

30. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν Ἀθηναῖοι ἔτι ὄντες περὶ Πελοπόννησον Σόλλιον* τε, Κορινθίων πόλισμα, αἰροῦσι καὶ παραδιδόασι Παλαιρεῦσιν* Ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ πόλιν νέμεισθαι καὶ Ἀστακόν*, ἧς Εὐαρχος ἐτυράννει, λαβόντες κατὰ κράτος* καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν τὸ χωρίον ἐς τὴν
- 2 ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο*. ἐπὶ τε Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον πλεύσαντες προσηγάγοντο* ἄνευ μάχης· κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ* Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα τετράπολις οὖσα,
- 3 Παλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Προνναῖοι. ὕστερον δ' οὐ πολλῶ ἀνεχώρησαν αἱ νῆες ἐς τὰς Ἀθήνας.

31. Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι πανδημίῃ. αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγούντος. καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι οἱ ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν (ἔτυχον γὰρ ἤδη ἐν Αἰγίνῃ ὄντες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι*) ὡς ἦσθοντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾶ ἐν Μεγάροις ὄντας, ἔπλευσαν
- 2 παρ' αὐτοὺς καὶ ξυνεμείχθησαν*: στρατόπεδόν* τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀκμαζούσης ἔτι τῆς πόλεως καὶ οὐπω νενοσηκυίας· μυρίων γὰρ ὀπλιτῶν οὐκ ἐλάσσους ἦσαν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι (χωρὶς* δὲ αὐτοῖς οἱ ἐν Ποτειδαίᾳ τρισχίλιοι ἦσαν), μέτοικοι δὲ ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὀπλιτῶν, χωρὶς δὲ ὁ ἄλλος ὄμιλος* φιλῶν

οὐκ ὀλίγος. δηώσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὑστερον ἐν τῇ πολέμῳ κατὰ ἔτος 3 ἕκαστον ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα καὶ ἱππέων καὶ πανστρατιᾶ, μέχρι οὗ Νίσαια * ἐάλω ὑπ' Ἀθηναίων.

32. Ἐτειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων φρούριον τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος, ἢ ἐπὶ * Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις νήσοις, ἐρήμη πρότερον οὖσα, τοῦ μὴ ληστὰς ἐκπλέοντας ἐξ Ὀπουντος * καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος κακουργεῖν τὴν Εὐβοίαν. ταῦτα μὲν ἐν τῇ θέρει τούτῳ μετὰ τὴν Πελοποννησίων ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχώρησιν ἐγένετο.

33. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου * χειμῶνος Εὐαρχος ὁ Ἀκαρνάν, βουλόμενος ἐς τὴν Ἄστακον καταθεῖν *, πείθει Κορινθίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλίταις ἑαυτὸν κατάγειν * πλεύσαντας, καὶ αὐτὸς ἐπικούρους * τινὰς προσεμισθώσατο *. ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφαμίδας τε ὁ Ἀριστωνύμου καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοκράτους καὶ Εὐμαχος ὁ Χρύσιδος, καὶ πλεύσαντες κατήγαγον καὶ τῆς ἄλλης 2 Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἃ χωρὶα βουλόμενοι προσποιήσασθαι καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. σχόντες δ' ἐν τῇ παράπλῳ ἐς Κεφαλληνίαν καὶ 3 ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν Κρανίων γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας * τινὲς ἄνδρας τε ἀποβάλλουσι σφῶν αὐτῶν, ἐπιθεμένων ἀπροσδοκῆτοις τῶν Κρανίων, καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι * ἐκομίσθησαν * ἐπ' οἴκου.

5. Ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους.

(Κεφ. 34—47, 1)

34. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ χειμῶνι Ἀθηναῖοι τῇ πατρίῳ νόμῳ * χρώμενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῇ ἐν τῷδε τῇ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅσα 2 προτίθενται * τῶν ἀπογενομένων * πρότιστα * σκηνῆν * ποιή-

σαντες, καὶ ἐπιφέρει* τῷ αὐτοῦ ἕκαστος, ἣν τι βούληται
 3 ἐπειδὴν δὲ ἢ ἐκφορὰ ἦ, λάρνακας* κυπαρισσίας ἄγουσιν
 ἄμαξαι, φυλῆς ἐκάστης μίαν· ἔνεστι* δὲ τὰ ὄστᾶ, ἧς ἕκαστος
 ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη* κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφα-
 4 νῶν*, οἳ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει* δὲ ὁ
 βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρειςιν αἰ-
 προσήκουσαι* ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι*.

5 Τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα*, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καλ-
 λίστου προαστίου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς
 ἐκ* τῶν πολέμων πλὴν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ
 διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίη-
 6 σαν. ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἡρῆμένος ὑπὸ τῆς πό-
 λεως, ὅς ἂν γνώμη* τε δοκῆ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιῶσει*
 προήκη*, λέγει ἐπ’* αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ
 7 τοῦτο ἀπέρχονται. ὧδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πο-
 8 λέμου, ὅποτε ξυμβαίη* αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ’ οὖν
 τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν.
 καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε*, προσελθὼν* ἀπὸ τοῦ σήματος
 ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς* ἐπὶ
 9 πλείστον τοῦ ὀμίλου, ἔλεγε τοιαύδε.

35. « Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκτότων ἐπαι-
 νούσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς* καλὸν
 εἶναι ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θάπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν.
 ἐμοὶ δὲ ἄρκοῦν* ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν* ἔργῳ γε-
 νομένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν
 τάφον* τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε, καὶ μὴ ἐν
 ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι* εὖ τε καὶ χεῖρον εἰ-
 2 πόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως* εἰπεῖν, ἐν ᾧ
 μάλιστα καὶ ἡ δόκησις* τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὃ τε γὰρ
 ξυνεῖδως* καὶ εὐνοῦς ἀκροατῆς τάχ’ ἂν τι ἐνδεεστέρως πρὸς
 ἃ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσσει δηλοῦσθαι, ὃ τε ἄπειρος
 εἶστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι*, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυ-

τοῦ φύσιν ἀκούοι. μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι
περὶ ἐτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται
ἱκανὸς εἶναι δρᾶσαι τι, ὧν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι* αὐ-
τῶν φθονοῦντες ἦδη* καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι 3
οὕτως ἐδοκιμάσθη* ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρῆ καὶ ἐμὲ ἐπόμει-
νον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεώς τε καὶ
δόξης* τυχεῖν* ὡς* ἐπὶ πλείστον.

36. » Ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον
γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιφθε* τὴν τιμὴν*
ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χώραν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ οὐ-
κοῦντες διαδοχῇ* τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν
δι' ἀρετὴν παρέδωκαν. καὶ ἐκείνοι τε ἄξιοι ἐπαίνου καὶ ἔτι 2
μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς* οἷς ἐδέξαντο
ἔσση ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέ-
λιπον.

» Τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε οἱ νῦν ἔτι ὄντες 3
μάλιστα* ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ* ἡλικίᾳ ἐπηυξήσαμεν*, καὶ
τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι* παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ
ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὧν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους 4
ἔργα*, οἷς ἕκαστα ἐκτίθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν
βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πολέμιον ἐπιόντα προθύμως ἡμυνάμεθα,
μακρηγορεῖν ἐν* εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, εἰσῶ ἀπὸ δὲ οἴας
τε ἐπιτηδεύσεως* ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ καὶ μεθ' οἴας πολιτείας*
καὶ τρόπων* ἐξ οἷων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶ-
τον εἰμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ* τε τῷ
παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ καὶ τὸν πάντα ὄμιλον
καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι*.

37. » Χρώμεθα γὰρ πολιτεία* οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν
πέλας* νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν ἢ
μιμούμενοι ἐτέρους. καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους, ἀλλ'
ἐς πλείονας οἰκεῖν* δημοκρατία κέκληται, μέτεστι* δὲ κατὰ
μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ

τὴν ἀξίωσιν*, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκίμει*, οὐκ ἀπὸ μέρους* τὸ πλεόν ἐς τὰ κοινὰ* ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδ' αὖ κατὰ* πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώ-
 2 ματος ἀφανεία* κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τὰ τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν* καὶ ἐς* τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων* ὑποψίαν, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ'* ἡδονὴν τι δρᾶ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς
 3 δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας* προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς* δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες* τὰ δημόσια* διὰ δέος* μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε αἰεὶ* ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει* καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελίᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνῃν ὁμολογού-
 μένην φέρουσι.

38. »Καὶ μὴν* καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας* τῇ γνώμῃ* ἐπορισάμεθα*, ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις* διητησίαις* νομίζοντες*, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς* εὐπρεπέσιν, ὧν
 2 καθ' ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν* ἐκπλήσσει*. ἐπεσέρχεται* δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει* τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

39. »Διαφέρομεν* δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τὴν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ οὐκ ἔστιν* ὅτε ξηνηλασίαις ἀπείργομέν* τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἂν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλεόν* καὶ ἀπά-
 ταις* ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ*. καὶ ἐν ταῖς παιδείαις* οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθύς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται*, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως* διαι-
 2 τώμενοι οὐδὲν ἤρσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς* κινδύνους χωροῦμεν.
 »Τεκμήριον δέ· οὔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτούς, μεθ' ἀπάντων δὲ ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τὴν τε τῶν

πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες* οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρῖα τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν· ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχε 3 διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῆ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν*. ἦν δέ που μορίῳ* τινὶ προσμείξωσι*, κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχοῦσιν* ἀπεῶσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἡσσησθαι.

»Καίτοι* εἰ* βραθυμίᾳ* μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ* καὶ 4 μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεόν ἢ τρόπων ἀνδρείας* ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται* ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν*, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις.

40. »Φιλοκαλοῦμεν γὰρ μετ' εὐτελείας* καὶ φιλοσοφοῦμεν* ἄνευ μαλακίας*. πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ* χρώμεθα*, καὶ τὸ πένεσθαι* οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον. ἐν* τε τοῖς 2 αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια καὶ ἐτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις* τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γινῶναι· μόνοι γὰρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα*, ἀλλ' ἀχρεῖον* νομίζομεν, καὶ αὐτοὶ ἦτοι* κρίνομέν* γε ἢ ἐνθυμούμεθα* ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἠγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι* μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως* γὰρ 3 δὴ* καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε* τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ* τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. κράτιστοι* δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεινὰ* καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων.

»Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν* ἠναντιώμεθα* τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ 4 πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες* κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαί-

τερος * δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας, ἢ δέδωκε, σφίζειν *. ὁ δὲ ἀντοφείλων * ἀμβλύτερος *, εἰδὼς
 5 οὐκ ἐς * χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. καὶ
 μόνοι οὐ τοῦ συμφέροντος μᾶλλον * λογισμῷ ἢ τῆς ἐλευθε-
 ρίας τῷ πιστῷ * ἀδεῶς τινα ὠφελούμεν.

41. » Ξυνελών τε λέγω τὴν τε πᾶσαν * πόλιν τῆς Ἑλλά-
 δος παίδευσιν * εἶναι καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐ-
 τὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστ' ἂν εἶδη καὶ μετὰ χαρίτων
 μάλιστα * ἂν εὐτραπέλως * τὸ σῶμα αὐταρκες παρέχεσθαι *.
 2 καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος * τάδε μᾶλλον * ἢ
 ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια *, αὐτὴ ἢ δύναμις τῆς πόλεως, ἢν ἀπὸ
 3 τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν
 ἀκοῆς κρείστων * ἐς πείραν * ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πο-
 λεμῷ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει *, ὑφ' οἷων κακοπαθεῖ,
 οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν *, ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται.
 4 μετὰ μεγάλων δὲ σημείων * καὶ οὐδὲ * τοι ἀμάρτυρόν * γε τὴν
 δύναμιν παρασχόμενοι * τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμα-
 σθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου ἐπαινέτου
 οὔτε ὅστις ἔπεισιν * μὲν τὸ αὐτίκα * τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν
 ὑπόνοιαν * ἢ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ
 γῆν ἐσβατὸν * τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι,
 πανταχοῦ δὲ μνημεῖα καλῶν * τε κάγαθῶν αἰδία ξυγκα-
 τοικίσαντες *.

5 » Περὶ * τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως δικαιο-
 οῦντες * μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν μαχόμενοι ἐτελεύτησαν,
 καὶ τῶν λειπομένων * πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς
 κάμειν *.

42. » Διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα * τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδα-
 σκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου * ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα
 καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν εὐλογίαν * ἅμα
 2 ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανεράν σημείους καθιστάς. καὶ εἴρηται
 αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα *, αἱ τῶνδε καὶ

τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόρροπος * ὥσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν * πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευταία βεβαιούσα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφή *. καὶ γὰρ 3 τοῖς τάλλα χεῖροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι *. ἀγαθῶ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες * κοινῶς * μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ * τῶν ἰδίων ἔβλαψαν.

»Τῶνδε δὲ οὔτε πλούτῳ τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμή- 4 σας ἐμαλακίσθη * οὔτε πενίας * ἐλπίδι, ὡς κἂν ἔτι διαφυγῶν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ * ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες * καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες ἐβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι *, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς * τοῦ κατορθῶσιν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἤδη ὀρωμένου σφίσι αὐτοῖς ἀξιούντες * πεποιθῆναι· καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἠγησάμενοι * ἢ τὸ ἐνδόντες σφίζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχυρὸν * τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον * τῇ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' * ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἅμα * ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν *.

43. »Καὶ οἷδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοῦδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς * χρῆ ἀσφαλεστέραν * μὲν εὐχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιούσιν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας * μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἣν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοῖς ὑμᾶς εἰδότες μηκύνει *, λέγων ὅσα ἐν τῇ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξη εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις * αἰσχυρόμενοι * ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ ὁπότε καὶ πείρα * του σφαλεῖεν, οὐκ οὐκ * καὶ τὴν

πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιούντες* στερίσκειν, κάλλι-
 2 στον δὲ ἔρανον* αὐτῇ προίεμενοι. κοινῇ* γὰρ τὰ σώματα δι-
 δόντες ἰδίᾳ* τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον* καὶ τὸν τάφον
 ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κείνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα
 αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι* αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῶ
 3 ἀείμνηστος καταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα* γῆ
 τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει* ἐπι-
 γραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ* ἄγραφος* μνήμη
 παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδiciaται.

4 »Οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὐδαιμον* τὸ ἐλεύ-
 θερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες, μὴ περιο-
 5 ρᾶσθε* τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπρα-
 γοῦντες* δικαιοτέρον ἀφειδοῖεν ἂν τοῦ βίου, οἷς ἐλπίς οὐκ
 ἔστιν ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι
 κινδυνεύεται* καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα*,
 6 ἦν τι πταίσωσιν*. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα*
 ἔχοντι ἢ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις* ἢ ὁ μετὰ βώμης*
 καὶ κοινῆς ἐλπίδος* ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος* θάνατος.

44. »Διόπερ καὶ τοῖς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε,
 οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον* ἢ παραμυθίσομαι. ἐν πολυτρό-
 ποις* γὰρ ξυμφοραῖς* ἐπίστανται τραφέντες, τὸ δ' εὐτυχές*,
 οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης* λάχωσιν, ὡσπερ οἶδε μὲν νῦν,
 τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος
 2 ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη*. χαλεπὸν μὲν οὖν
 οἶδα πείθειν ὄν, ὧν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα* ἐν
 ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη*
 οὐχ ὧν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ'
 οὐ ἂν ἐθὰς* γενόμενος ἀφαιρεθῆ.

3 »Καρτερεῖν* δὲ χρῆ καὶ ἄλλων παιδῶν ἐλπίδι, οἷς ἔτι
 ἡλικία τέκνωσιν* ποιεῖσθαι. ἰδίᾳ* τε γὰρ τῶν οὐκ ὄντων
 λήθη* οἱ ἐπιγιγνόμενοί* τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν*,
 ἔκ* τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλεῖα, ξυνοίσει*. οὐ γὰρ

οἶόν τε ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλευέσθαι*, οἳ ἂν μὴ καὶ παιδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι* κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ 4 παρηβήκατε*, τὸν τε πλείονα κέρδος ὃν ηὔτυχεῖτε βίον ἡγεῖσθε* καὶ τόνδε βραχὺν ἔσσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε*. τὸ γὰρ φιλότιμον* ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ* τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὡς περ τινές φασι, μᾶλλον* τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.

45. »Παισὶ δ' αὖ, ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς ὄρω μέγαν* τὸν ἀγῶνα*. τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν, καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν* ἀρετῆς οὐχ ὁμοῖοι, ἀλλ' ὀλίγω χεῖρους κριθεῖτε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον*, τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν* ἀνανταγωνίστω* εὐνοία τετίμηται.

»Εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσοι νῦν ἐν χη- 2 ρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι*, βραχεῖα παραινέσει ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χεῖροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα* καὶ ἥς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς* πέρι ἢ φλόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος* ἦ.

46. »Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον, ὅσα εἶχον πρόσφορα, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ* μὲν ἤδη κεκόσμηνται*, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ* ἢ πόλις μέχρι ἡβῆς* θρέψει, ὠφέλιμον στέφανον* τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγῶνων προτιθεῖται· ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι*. νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι*, ὃν προσήκει*, ἕκαστος ἀπο- 2 χωρεῖτε».

47. Τοιούδε μὲν ὁ τάφος* ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ διελθόντος αὐτοῦ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα.

1. Δευτέρα εισβολή τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν.—Λοιμὸς ἐν Ἀθήναις.

(Κεφ. 47, 2-58)

- 2 Τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ δύο μέρη*, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν (ἤγειτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς), καὶ καθεζόμενοι* ἐδήρουν τὴν γῆν.
- 3 Καὶ ὄντων αὐτῶν οὐ πολλὰς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε* ἐγκατασκῆσαι* καὶ περὶ Δῆμον* καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις, οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρχουν* τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοῖα, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἐθνησκον, ὅσῳ* καὶ μάλιστα προσῆσαν*, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεΐα τέχνη οὐδεμία· ὅσα τε πρὸς* ἱεροῖς ἐκέτευσαν ἢ μαντείοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν, τελευτῶντές* τε αὐτῶν ἀπέστησαν ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι.
- 4

48. Ἦρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας* τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην* κατέβη καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν*. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπινάειος* ἐνέπεσε, καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῇ Πειραιεῖ ἤψατο* τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέγχθη ὑπ' αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα* ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ

φρέατα· κρῆναι γὰρ οὐπω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῶ μᾶλλον ἤδη.

Λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γινώσκει, καὶ 3
 ἰατρὸς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' * ὅτου εἰκὼν ἦν γενέσθαι αὐτό, καὶ τὰς αἰτίας ἀστινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι * σχεῖν· ἐγὼ δέ, οἶόν τε ἐγίγνετο, λέξω, καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν *, εἶποτε καὶ αὐθις ἐπιπέσοι, μάλιστα ἂν ἔχοι τι προειδῶς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω αὐτός τε νοσήσας καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας.

49. Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὁμολογεῖτο ἐκ πάντων, μάλιστα δὲ * ἐκεῖνο ἄνοσον * ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν· εἰ δέ τις καὶ προύκαμνέ * τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη *. τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως, ἀλλ' ἐξαί- 2
 φνης ὑγιεῖς ὄντας πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι * ἰσχυραὶ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθρήματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἐντός, ἢ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθύς αἱματώδη * ἦν καὶ πνεῦμα * ἄτοπον * καὶ δυσῶδες ἀφίει *. ἔπειτα ἐξ * αὐτῶν 3
 πταρμὸς καὶ βράγχος * ἐπεγίγνετο, καὶ ἐν οὐ πολλῶ χρόνῳ κατέβαιναν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ· καὶ ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν * στηρίξειεν *, ἀνέστρεφέ * τε αὐτήν, καὶ ἀποκαθάρσεις * χολῆς πάσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμένοι εἰσίν, ἐπῆσαν, καὶ αὐταὶ μετὰ ταλαιπωρίας * μεγάλης· λύγξ * τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενή, σπασμὸν ἐνδιδούσα * 4
 ἰσχυρόν, τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφήσαντα *, τοῖς δὲ καὶ πολλῶ ὕστερον.

Καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένῳ * σῶμα οὐτ' ἄγαν θερμὸν 5
 ἦν οὔτε χλωρόν *, ἀλλ' ὑπέρυθρον *, πελιτόν *, φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηγηθικός *. τὰ δὲ ἐντός οὕτως ἐκάετο, ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς * μηδ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι ἤδιστα τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ρίπτειν. καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἡμελημένων * ἀνθρώπων καὶ ἔδρασαν ἐς φρέατα τῇ δίψῃ

ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι *· καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει * τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν. καὶ ἡ ἀπορία * τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο * διὰ * παντός.

- 6 Καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος ἀκμάζοι, οὐκ ἐμαραίνεται, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν * τῇ ταλαιπωρίᾳ, ὥστε ἢ διεφθείροντο * οἱ πλείστοι ἐναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντός καύματος, ἔτι ἔχοντές τι δυνάμειος, ἢ εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν καὶ ἐλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης καὶ διαρροίας ἅμα ἀκράτου * ἐπιπιπτούσης, οἱ πολλοὶ ὕστερον δι' αὐτὴν ἀσθενεία * διεφθεί-
7 ροντο. διεξίγει γὰρ διὰ παντός τοῦ σώματος ἄνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθὲν * κακόν, καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο *, τῶν γε ἀκρωτηρίων * ἀντίληψις * αὐτοῦ ἐπεσήμαινε· κατέσκηπτε * γὰρ ἐς αἰδοῖα καὶ ἐς ἄκρας * χεῖρας καὶ πόδας, καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφευγον, εἰσὶ * δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε παραυτίκα * ἀναστάντας τῶν πάντων ὁμοίως * καὶ ἡγγνόησαν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδεύς *.

50. Γενόμενον γὰρ κρείσσον * λόγου τὸ εἶδος * τῆς νόσου τά τε ἄλλα χαλεπωτέως ἢ κατὰ * τὴν ἀνθρωπεῖαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστῳ καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὄν ἢ τῶν ξυντρόφων· τὰ γὰρ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἄπτεται *, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων ἢ οὐ προσ-
2 ἦει ἢ γευσάμενα διεφθείρετο. τεκμήριον * δέ· τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων * ἐπίλειψις * σαφῆς ἐγένετο, καὶ οὐχ ἑωρῶντο οὔτε ἄλλως * οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν· οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰσθησιν * παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

51. Τὸ μὲν οὖν νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας *, ὡς ἐκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως * ἐτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον, τοιοῦτον ἦν ἐπὶ πᾶν * τὴν ἰδέαν *. καὶ ἄλλο παρελύπει * κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθό-
2 των· ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. ἔθνησκον δὲ οἱ μὲν

ἀμελεία*, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι*. ἐν τε οὐδὲ ἐν κα-
τέστη* ἴαμα, ὡς* εἶπειν, ὅ τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν
(τὸ γὰρ τῷ ξυνευγκόν* ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε), σῶμά τε αὐ- 3
ταρκες* ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ ἰσχύος πέρι* ἢ ἀσθε-
νείας, ἀλλὰ πάντα ξυνήρει* καὶ τὰ πάσῃ διαίτη θεραπευό-
μενα.

Δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἢ τε ἀθυμία, ὁπότε 4
τις αἰσθοῖτο κάμωνν* (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθύς τρα-
πόμενοι* τῇ γνώμῃ* πολλῶ μᾶλλον προΐεντο* σφᾶς αὐτοὺς
καὶ οὐκ ἀντεῖχον), καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἐτέρου θεραπείας ἀ-
ναπιμπλάμενοι*, ὡσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον· καὶ τὸν πλεῖ-
στον φθόρον* τοῦτο ἐνεποίει. εἴτε γὰρ μὴ θέλοιεν δεδιότες 5
ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἐρῆμοι*, καὶ οἰκίαι πολλαὶ
ἐκενώθησαν ἀπορίᾳ* τοῦ θεραπεύσοντος· εἴτε προσίοιεν, διε-
φθείροντο, καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς* τι μεταποιούμενοι*. αἰ-
σχύνῃ γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους,
ἐπεὶ καὶ τὰς δλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων* τελευτῶντες
καὶ οἱ οἰκτεοὶ ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι.

Ἐπὶ πλέον* δ' ὅμως οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκον- 6
τα καὶ τὸν πονούμενον* ᾤκτιζοντο* διὰ τὸ προειδέναι τε καὶ
αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ* εἶναι· δις γὰρ τὸν αὐτόν, ὥστε
καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε*. καὶ ἐμακαρίζοντό τε ὑπὸ
τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ* καὶ ἐς τὸν
ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης* μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου
νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρήναι.

52. Ἐπίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ
καὶ ἢ ξυγκομιδῇ* ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστν, καὶ οὐχ ἦσσον
τοὺς ἐπελθόντας*. οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν κα- 2
λύδαις πνιγηραῖς ὥρα* ἔτους διαιτωμένων ὁ φθόρος ἐγίγνε-
το οὐδενὶ κόσμῳ*, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἔκειντο
καὶ ἀποθνήσκοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο* καὶ περὶ τὰς
κρήνας ἀπάσας ἠμιθνητες τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία. τὰ τε ἱερά, 3

ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα * ἦν, αὐτοῦ ἐναποθησκόντων ὑπερβιαζομένου * γὰρ τοῦ κακοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔχοντες, ὅ τι γένωνται, ἐς ὀλιγωρίαν * ἐτρέποντο καὶ ἱερῶν καὶ 4 δόσιων ὁμοίως. νόμοι τε πάντες ξυνεταράχθησαν *, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς, ἔθαπτον δέ, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας * ἐτρέποντο σπᾶναι * τῶν ἐπιτηδείων * διὰ τὸ συχνοὺς ἦδη προτεθνάναι σφίσιν ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας φθάσαντες τοὺς νήσαντας * οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑψήπτον *, οἱ δὲ καομένου ἄλλου ἄνωθεν ἐπιβαλόντες, ὃν φέροισιν, ἀπήσαν.

53. Πρῶτόν τε ἤρξε * καὶ ἐς * τᾶλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλεονανομίας τὸ νόσημα. ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις, ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο * μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχίστροφον * τὴν μεταβολὴν ὀρῶντες τῶν τε εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθύς δὲ τάκεινων ἐ- 2 χόντων. ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις * καὶ πρὸς * τὸ τερπνὸν ἡξίου * ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρήματα 3 ὁμοίως ἡγούμενοι. καὶ τὸ μὲν προταλαιπωρεῖν * τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν, ἄδηλον νομίζων, εἰ *, πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται. ὅ τι δὲ ἦδη τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον *, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον 4 κατέστη. θεῶν δὲ φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπειργε, τὸ * μὲν κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν * καὶ μὴ ἐκ τοῦ πάντας ὄραν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους, τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βίους ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι *, πολὺ δὲ μείζω τὴν ἦδη κατεψηφισμένην * σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἦν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι.

54. Τοιοῦτῳ μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἕξω δημομέ- 2 νης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα * εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους *, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεσθαι.

«ἤξει Δωρικὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ».

ἐγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι ἐν 3
 τῇ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε* δὲ ἐπὶ τοῦ
 παρόντος εἰκότως λοιμὸν εἰρησθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρὸς ἅ
 ἔπασχον τὴν μνήμην* ἐποιοῦντο. ἦν δέ γε, οἶμαι, ποτὲ ἄλ-
 λος πόλεμος καταλάβῃ* Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος καὶ ξυμβῆ
 γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ἄσονται.

Μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου* 4
 τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεόν, εἰ χρῆ πολε-
 μεῖν, ἀνεῖλε κατὰ κράτος* πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι καὶ
 αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι*. περὶ* μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου τὰ 5
 γιγνόμενα ἤκαζον ὁμοῖα εἶναι· ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελο-
 ποννησίων ἢ νόσος ἤρξατο εὐθύς, καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον
 οὐκ ἐσῆλθεν, ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο* δὲ Ἀθήνας
 μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυαν-
 θρωπώτατα. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γενόμενα. 6

[Οἱ Πελοποννήσιοι δηοῦσι τὴν Ἀττικὴν. Ὁ Περικλῆς ἐξα-
 κολουθεῖ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην, τὴν ὁποῖαν καὶ πρότερον, ὅτι
 δηλ. δὲν πρέπει οἱ Ἀθηναῖοι νὰ ἐξέλθωσι κατὰ τῶν πολεμίων
 προσβάλλει ὅμως, καθ' ὃν χρόνον ὁ ἐχθρικός στρατὸς ἦτο ἐν τῇ
 Ἀττικῇ, μετὰ σημαντικοῦ στόλου τὴν Ἐπίδαυρον τῆς Πελοπον-
 νήσου, λεηλατεῖ τὴν Τροϊζηνίδα χώραν, τὴν Ἀλιάδα καὶ τὴν Ἐρ-
 μιονίδα καὶ καταλαμβάνει τὰς Πρασιάς, παράλιον πόλιν τῆς Λακω-
 νικῆς. Οἱ Πελοποννήσιοι φοβηθέντες ἴσως τὸν λοιμὸν ἀπέροχονται
 ἐκ τῆς Ἀττικῆς (55—57). Κατὰ τὸ αὐτὸ θέρος οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ-
 στρατεύουσι ὑπὸ τοὺς ουσιστρατήγους τοῦ Περικλέους Ἀγωνα
 καὶ Κλεόπομπον κατὰ τῶν Χαλκιδέων τῆς Θερσίης καὶ τῆς Πο-
 τεidaίας· ἀλλ' ἡ ἐκστρατεία αὐτὴ ἀποτυγχάνει, διότι ὁ λοιμὸς ἐ-
 πισκῆφας καὶ ἐκεῖ δεινῶς στενοχωρεῖ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀναγ-
 κάζει αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσι ἄπρακτοι εἰς τὰς Ἀθήνας (58)].

2. Ὁργή τῶν Ἀθηναίων κατὰ τοῦ Περικλέους —
 Δημηγορία τοῦ Περικλέους καὶ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ.

(Κεφ. 59—65)

59. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἦ τε γῆ αὐτῶν ἐτέτμητο τὸ δεύτερον καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο * ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωοντο * τὰς γνώ-
 2 μας, καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ * εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι' ἐκείνον ταῖς συμφοραῖς περιπεπτωκό-
 τες, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὤρμηοντο * συγχωρεῖν *. καὶ πρέσβεις τινὰς πέμφσαντες ὡς αὐτοὺς ἀπρακτοὶ ἐγένοντο.
 3 πανταχόθεν * τε τῇ γνώμῃ ἄποροι * καθεστῶτες ἐνέκειντο * τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ ὄρων αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαί-
 νοντας καὶ πάντα ποιῶντας, ἅπερ αὐτὸς ἠλπίζε, ξύλλογον * ποιήσας (ἔτι δ' ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσύναι τε καὶ ἀπα-
 γαγῶν * τὸ ὀριζόμενον τῆς γνώμης πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀδεέστερον καταστήσαι. παρελθὼν * δὲ ἔλεξε τοιάδε.

60. «Καὶ προσδεχομένῳ * μοι τὰ τῆς ὀργῆς * ὑμῶν ἐς ἐμὲ γεγένηται (αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας) καὶ ἐκκλησίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω καὶ μέμφωμαι, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς συμφοραῖς εἴχετε.
 2 ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι πόλιν πλειῶν ξύμπασαν ὀρθουμένην * ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας ἢ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦ-
 3 σαν *, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην *. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος * ἀνὴρ τὸ καθ' * ἑαυτὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἦρσον ξυναπόλλυται, κακοτυχῶν * δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῶν
 4 μᾶλλον διασφύζεται. ὅποτε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας * συμφο-
 ρὰς οἶα * τε φέρειν, εἰς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν αὐτῇ καὶ μὴ, ὃ νῦν ὑμεῖς δράτε· ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις * ἐκπεπληγμένοι τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε *, καὶ ἐμέ τε τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν καὶ ὑμᾶς αὐτούς, οἱ ξυνέγνωτε *, δι' αἰτίας * ἔχετε.

»Καίτοι ἐμοὶ τοιοῦτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὃς οὐδενὸς οἶομαι ὃ ἦσσαν εἶναι γνῶναί* τε τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεύσαι* ταῦτα, φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείσσω*. ὃ τε γὰρ γνοὺς καὶ ὃ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ* καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη*. ὃ τ' ἔχων ἀμρότερα, τῇ δὲ πόλει δύσνους, οὐκ ἂν ὁμοίως τι οἰκείως* φράζοι προσόντος* δὲ καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικωμένοι, τὰ ξύμπαντα τούτου ἐνὸς ἂν πωλοῖτο. ὥστ' εἰ μοι, καὶ μέσως* 7 ἡγούμενοι μᾶλλον ἐτέρων προσεῖναι αὐτά, πολεμεῖν ἐπέισθητε, οὐκ ἂν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν* φεροίμην.

61. »Καὶ γὰρ οἷς μὲν αἵρεσις* γεγένηται τᾶλλα εὐτυχοῦσι, πολλὴ ἄνοια πολεμήσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἴξαντας εὐθὺς τοῖς πέλας* ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι*, ὃ φυγῶν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος. καὶ ἐγὼ μὲν ὃ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι*. ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις*, μεταμέλειν δὲ κακουμένοις, καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ* τῆς γνώμης μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι, διότι τὸ μὲν λυποῦν* ἔχει* ἤδη* τὴν αἴσθησιν ἐκάστω, τῆς δὲ ὠφελίας ἀπεστιν* ἔτι ἢ δὴλῶσις ἅπασι, καὶ μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου*, ἐμπεσοῦσης ταπεινῆς ὑμῶν ἢ διάνοια* ἐγκαρτερεῖν*, ἃ ἔγνωτε. δουλοῖ* γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον 3 καὶ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστω παραλόγῳ* ξυμβαῖνον· ὃ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἦκιστα καὶ κατὰ* τὴν νόσον γεγένηται.

»Ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντι- 4 πάλοις* αὐτῇ τεθραμμένους χρεῶν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι* καὶ τὴν ἀξίωσιν* μὴ ἀφανίζεῖν (ἐν ἴσῳ* γὰρ οἱ ἄνθρωποι δικαιοῦσι* τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης αἰτιᾶσθαι, ὅστις μαλακία* ἐλλείπει*, καὶ τῆς μὴ προσηκούσης μισεῖν τὸν θρασύτητι ὀρεγόμενον), ἀπαλγῆσαντας* δὲ τὰ ἴδια τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι*.

62. »Τὸν δὲ πόνον* τὸν κατὰ τὸν πόλεμον, μὴ γένη-

ταί τε πολὺς καὶ οὐδὲν μᾶλλον περιγενώμεθα, ἀρκείτω μὲν ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἄλλοτε πολλαίκις γε δὴ* ἀπέδειξα οὐκ ὀρθῶς αὐτὸν ὑποπτευόμενον, δηλώσω δὲ καὶ τόδε, ὃ μοι δοκεῖτε οὔτ' αὐτοὶ πώποτε ἐνθυμηθῆναι* ὑπάρχον ὑμῖν μεγέθους πέρι ἐς* τὴν ἀρχὴν οὔτ' ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις· οὐδ' ἂν νῦν ἐχρησάμην κομπωδεστέραν* ἔχοντι τὴν προσποίησιν*, εἰ μὴ καταπεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς 2 ἐώρων. οἴεσθε μὲν γὰρ τῶν ξυμμάχων μόνον ἄρχειν, ἐγὼ δὲ ἀποφαίνω* δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν*, γῆς καὶ θαλάσσης, τοῦ ἐτέρου ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους ὄντας, ἐφ' ὅσον τε νῦν νέμεσθε καὶ ἦν ἐπὶ πλεόν βουλευθῆτε· καὶ οὐκ ἔστιν*, ὅστις τῇ ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ τοῦ ναυτικοῦ πλεόντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος τῶν ἐν τῇ παρόντι κωλύσει.

3 »Ὡστε οὐ κατὰ* τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρεῖαν, ὧν μεγάλων νομίζετε ἐστερηθῆσαι, αὕτη ἡ δύναμις φαίνεται· οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς* φέρειν αὐτῶν μᾶλλον* ἢ οὐ κηπίον καὶ ἐγκαλλώπισμα* πλούτου πρὸς* ταύτην νομίσαντας ὀλιγωρησαί* καὶ γινῶναι ἐλευθερίαν μὲν, ἦν ἀντιλαμβανόμενοι αὐτῆς διασώσωμεν, βραδίως ταῦτα ἀναληψομένην, ἄλλων δ' ὑπακούσασι* καὶ τὰ προκεκτημένα φιλεῖν* ἐλασσοῦσθαι, τῶν τε πατέρων μὴ χεῖρους κατ' ἀμφοτέρα φανῆναι, οἱ μετὰ πόρων καὶ οὐ παρ' ἄλλων δεξάμενοι κατέσχον τε καὶ προσέτι διασώσαντες παρέδωσαν ἡμῖν αὐτὰ (αἴσχιον δὲ ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι*), ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε* μὴ φρονήματι* μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι*. αὐχνημα* μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας* εὐτυχοῦς καὶ δειλῶν τι ἐγγίγνεται, καταφρόνησις* δέ, ὃς ἂν καὶ γνώμη* πιστεῦη 5 τῶν ἐναντίων προέχειν, ὃ ἡμῖν ὑπάρχει. καὶ τὴν τόλμαν ἀπὸ* τῆς ὁμοίας τύχης ἢ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος* ἐχυρωτέραν* παρέχεται*, ἐλπίδι τε ἦσσαν πιστεύει, ἧς ἐν τῇ ἀπό-

ρφ* ἢ ἰσχύς, γνώμη* δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ἤς βεβαιότερα* ἢ πρόνοια.

63. » Τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ* ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, ᾧ ὑπὲρ ἅπαντας ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν* καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πόνους ἢ* μηδὲ τὰς τιμὰς διώκειν μηδὲ νομίσει περὶ ἐνὸς μόνου, δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθησθε*. ἤς οὐδ' ἐκστῆναι* ἔτι ὑμῖν ἔστιν, εἴ τις καὶ τότε ἐν τῷ² παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεται*. ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτήν, ἣν λαβεῖν μὲν ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δὲ ἐπικίνδυνον. τάχιστ' ἂν τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἐτέρους³ τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἴ που ἐπὶ* σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν· τὸ γὰρ ἄπραγμον* οὐ σφίζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου* τεταγμένον, οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ, ἀσφαλῶς δουλεύειν*.

64. » Ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε* μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς* ἔχετε, ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν, εἰ καὶ ἐπελθόντες οἱ ἐναντίοι ἔδρασαν, ἅπερ εἰκὸς ἦν μὴ ἐθελησάντων ὑμῶν ὑπακούειν, ἐπιγεγένηται* τε πέρα* ὧν προσεδεχόμεθα ἢ νόσος ἦδε, πρᾶγμα μόνον δὴ* τῶν πάντων ἐλπίδος κρεῖσσον* γεγενημένον. καὶ δι' αὐτήν οἶδ' ὅτι μέρος* τι μᾶλλον ἔτι μισοῦμαι, οὐ δικαίως, εἴ* μὴ, καὶ ὅταν παρὰ λόγον τι εὖ πράξῃτε, ἐμοὶ ἀναθήσετε*. φέρειν δὲ² χρεῖ τὰ τε δαιμόνια* ἀναγκαίως* τὰ τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως· ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει* τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε ἦν νῦν τε μὴ* ἐν ὑμῖν κωλυθῆ. γινώτε δὲ ὄνομα μέγιστον αὐτήν³ ἔχουσαν ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις διὰ τὸ ταῖς ξυμφοραῖς μὴ εἴκειν, πλείστα δὲ σώματα καὶ πόνους ἀνηλωκέναι πολέμῳ, καὶ δύναμιν μεγίστην δὴ* μέχρι τοῦδε κεκτημένην, ἤς ἐς* ἀίδιον τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἦν καὶ νῦν ὑπενδωμέν* ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε* καὶ ἐλασσοῦσθαι), μνήμη καταλελείψεται, Ἑλλήνων τε ὅτι Ἑλλήγνες πλείστων δὴ ἤρξαμεν καὶ πολέ-

μοις μεγίστοις ἀντέσχομεν πρὸς τε ξύμπαντας καὶ καθ' ἐκάστους, πόλιν τε τοῖς πᾶσιν* εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾠκήσαμεν.

- 4   »Καίτοι ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν, ὁ δὲ δρᾶν
 5   τι καὶ αὐτὸς βουλόμενος ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει. τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπηροῦς* εἶναι ἐν τῇ παρόντι
 πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δῆ*, ὅσοι ἕτεροι ἐτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν·
 ὅστις δὲ ἐπὶ* μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον* λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται. μῖσος γὰρ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀντέχει, ἢ δὲ παραυτίκα*
 τε λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα ἀείμνηστος καταλείπεται.
- 6   »Ὑμεῖς δὲ ἔς* τε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες ἔς τε τὸ
 αὐτίκα μὴ ἀισχρὸν τῇ ἤδη προθύμῳ ἀμφοτέρα κτήσασθε, καὶ
 Λακεδαιμονίοις μῆτε ἐπικηρυκεύεσθε* μῆτε ἔνδηλοι ἔστε
 τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι*, ὡς, οὔτινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς
 γνώμῃ μὲν ἤκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὗτοι καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοί εἰσιν».

65. Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων ἐπειράτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς τε ἐς αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν* καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων
 2   δεινῶν ἀπάγειν* τὴν γνώμην*. οἱ δὲ δημοσίᾳ* μὲν τοῖς λόγοις ἀνεπαίθοντο καὶ οὔτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους
 ἔτι ἔπεμπον ἔς τε τὸν πόλεμον μᾶλλον ὠρμηγνο*, ἰδίᾳ* δὲ τοῖς
 παθήμασι ἐλυποῦντο, ὁ μὲν δῆμος*, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὀρμώμενος*
 ἐστέρητο καὶ τούτων, οἱ δὲ δυνατοί.* καλὰ κτήματα κατὰ τὴν
 3   χώραν οἰκοδομαίαις* τε καὶ πολυτελεσίκατασκευαῖς ἀπολωλεκότες,
 τὸ δὲ μέγιστον* πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες. οὐ μέντοι πρότερόν γε οἱ ξύμπαντες ἐπαύσαντο
 4   ἐν ὀργῇ* ἔχοντες αὐτόν, πρὶν* ἐζημίωσαν χρήμασιν.
 ὕστερον δ' αὐθις οὐ πολλῶν, ὅπερ φιλεῖ* ὄμιλος* ποιεῖν, στρατηγὸν
 εἶλοντο καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν, ὧν μὲν περὶ* τὰ οἰκεία
 ἕκαστος ἤλγει* ἀμβλύτεροι* ἤδη ὄντες, ὧν δὲ ἢ ξύμπασα πόλις
 προσεδεῖτο* πλείστου ἄξιον νομίζοντες εἶναι.

Ὅσον τε γὰρ χρόνον προύστη τῆς πόλεως ἐν τῇ εἰρήνῃ, 5
 μετρίως* ἐξηγγεῖτο* καὶ ἀσφαλῶς διεφύλαξεν αὐτήν, καὶ ἐγένετο
 ἐπ' ἐκείνου μεγίστη, ἐπεὶ τε ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ
 φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνοὺς τὴν δύναμιν*. ἐπεβίω* δὲ 6
 δύο ἔτη καὶ μῆνας ἕξ· καὶ ἐπειδὴ ἀπέθανεν, ἐπὶ πλέον ἔτι
 ἐγνώσθη ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἐς* τὸν πόλεμον. ὁ μὲν γὰρ ἦσυν- 7
 χάζοντάς τε καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας* καὶ ἀρχὴν μὴ
 ἐπικτωμένους* ἐν τῷ πολέμῳ μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας*
 ἔφη περιέσεσθαι*. οἱ δὲ ταῦτά τε πάντα ἐς τὸ ναντίον ἔπρα-
 ξαν καὶ ἄλλα ἕξω* τοῦ πολέμου δοκοῦντα εἶναι κατὰ τὰς
 ἰδίας φιλοτιμίας* καὶ ἴδια κέρδη κακῶς ἔς τε σφᾶς αὐτοὺς
 καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν,* ἃ κατορθούμενα μὲν τοῖς
 ἰδιώταις τιμῇ καὶ ὠφελίᾳ μᾶλλον ἦν, σφαλέντα* δὲ τῇ πό-
 λει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο.

Αἴτιον δ' ἦν, ὅτι ἐκεῖνος μὲν δυνατὸς* ὢν τῷ τε ἀξιώ- 8
 ματι* καὶ τῇ γνώμῃ*, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδωρότατος*
 γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως*, καὶ οὐκ ἤγετο
 μᾶλλον* ὑπ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸς ἦγε, διὰ τὸ μὴ κτώμενος ἕξ οὐ
 προσηκόντων* τὴν δύναμιν πρὸς ἡδονὴν τι λέγειν, ἀλλ' ἔ-
 χων* ἐπ'* ἀξιώσει καὶ πρὸς* ὀργὴν τι ἀντειπεῖν. ὁπότε 9
 γοῦν* αἰσθητό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει* θαρσοῦντας,
 λέγων κατέπλησεν* ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι καὶ δεδιότας αὐτὸν ἀλό-
 γως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ
 μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ* τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή.

Οἱ δὲ ὕστερον ἴσοι μᾶλλον αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ὄντες 10
 καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτος ἕκαστος γίνεσθαι ἐτράποντο*
 καθ' ἡδονὰς τῇ δήμῳ καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι*. ἐξ ὧν 11
 ἄλλα τε πολλά, ὡς ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ, ἡ-
 μαρτήθη* καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς, ὃς οὐ τοσοῦτον γνώμης
 ἀμάρτημα* ἦν πρὸς* οὓς ἐπῆσαν, ὅσον οἱ ἐκπέμφαντες οὐ τὰ
 πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες*, ἀλλὰ κατὰ τὰς
 ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας* τὰ τε ἐν τῷ

- στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα* ἐποίουν καὶ τὰ περί τήν πόλιν
 12 πρῶτον ἐν ἀλλήλοισι ἐταράχθησαν*. σφαλέντες δ' ἐν Σικελίᾳ
 ἄλλη τε παρασκευῇ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ πλείονι μορίῳ* καὶ
 κατὰ τήν πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες ὅμως δέκα μὲν ἔτη ἀντει-
 χοντοῖς τε πρότερον ὑπάρχουσι πολεμίοις καὶ τοῖς ἀπὸ Σικελίας
 μετ' αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ἔτι τοῖς πλείοσιν ἀφεστηκόσι,
 Κύρῳ τε ὕστερον βασιλέως παιδί προσγενομένῳ*, ὅς παρεῖχε
 χρήματα Πελοποννησίοις ἐς τὸ ναυτικόν· καὶ οὐ πρότερον
 ἐνέδοσαν*, ἧ* αὐτοὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς κατὰ* τὰς ἰδίας δια-
 φορὰς περιπεσόντες* ἐσφάλησαν*.
- 13 Τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευε* τότε ἀφ' ὧν αὐτὸς
 προέγνω καὶ πάνυ ἄν βράδιως περιγενέσθαι τῶν Πελοποννη-
 σίων αὐτῶν* τῷ πολέμῳ.

3. Ἀσήμαντα γεγονότα.

(Κεφ. 66—70)

[Κατὰ τὸ αὐτὸ θέρος οἱ Πελοποννήσιοι ἐκστρατεύσαντες κατὰ
 τῆς νήσου Ζακύνθου λεηλατοῦσι τὰ πλεῖστα μέρη αὐτῆς καὶ μὴ
 δυνηθέντες νὰ ὑποτάξωσιν αὐτὴν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰ ἴδια (66).
 Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πρέσβεις τῶν Πελοποννησίων
 πορευόμενοι πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα, ὅπως παρορμήσωσιν αὐτὸν
 πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀγῶνος τῶν Πελοποννησίων, συλλαμβά-
 νονται ἐν Θορίκῃ τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἐκεῖ παρευρισκομένων Ἀθη-
 ναίων καὶ ἀχθέντες εἰς τὰς Ἀθήνας φονεύονται (67). Κατὰ τὴν
 αὐτὴν ἐποχὴν οἱ Ἀμπρακιῶται ἐκστρατεύουσι κατὰ τοῦ Ἀμφι-
 λοχικοῦ Ἄργους, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντες νὰ ἐκπορθήσωσι τὴν πό-
 λιν ἀπέρχονται (68). Κατὰ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα (430-429)
 οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι μὲν πλοῖα ἀποστέλλουσιν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν
 Φορμίωνα περὶ τὴν Πελοπόννησον, ὅσους σταθμύσας εἰς Ναύπαιον
 παρακολύει τὴν διάβασιν ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου· ἕτερα δὲ
 ἑξ πλοῖα ἀποστέλλουσιν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μελέσανδρον εἰς τὴν
 Καρίαν καὶ τὴν Λυκίαν, ὅπως ὑπερασπίξῃ τοὺς πλείους κατὰ
 τῶν πειραιῶν Πελοποννησίων· ἀλλ' οὗτος ἀποβάς εἰς τὴν Λυκί-

αν φονεύεται νικηθείς και καταστρέφεται μέρος τοῦ στρατοῦ του (69). Κατὰ τὸν αὐτὸν χειμῶνα οἱ Ποτειδαῖται μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ἀντέχωσι πολιορκούμενοι ἕνεκα τῆς ἄκρας σιτοδείας προτείνουν λόγους περὶ συμβάσεως εἰς τοὺς στρατηγούς τῶν Ἀθηναίων, τοὺς εὐρισκομένους ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πολιορκουμένου στρατοῦ. Οὗτοι δέχονται τὰς προτάσεις και συνθηκολογοῦσιν ὑπὸ τὸν ὄρον ἐλευθέρως νὰ ἐξέλθωσιν οἱ πολιορκούμενοι μετὰ τῶν γυναικῶν και τῶν τέκνων των και τῶν βοηθῶν στρατιωτῶν. Καὶ αὐτοὶ μὲν δυνάμει τῆς συνθήκης ἐξελθόντες καταφεύγουσιν εἰς τὴν Χαλκιδικήν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὕστερον πέμπουσιν ἐποίκους ἐξ ἐαυτῶν εἰς τὴν Ποτείδαϊαν και κατοικίζουσιν αὐτήν (70)].

1. Πολιορκία τῶν Πλαταιῶν.

(Κεφ. 71—78)

[Οἱ Πελοποννήσιοι ὑπὸ τὸν βασιλέα Ἀρχίδαμον ἐκστρατεύουσι κατὰ τῶν Πλαταιέων. Οὗτοι εὐθὺς πέμψαντες πρέσβεις πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον προσπαθοῦσι ν' ἀποτρέψωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς προσβολῆς τῆς πόλεως ἐπικαλούμενοι τὴν αὐτονομίαν, τὴν ὁποίαν ἐξησφάλισεν εἰς αὐτοὺς ὁ Λακεδαιμόνιος Πανσαρίας μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην· ὁ Ἀρχίδαμος ἀποκρινόμενος ὑποδηλοῖ ὅτι μόνος τρόπος σωτηρίας αὐτῶν εἶναι νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν διατελούντων ὑπὸ τὸν δεσποτισμὸν τῶν Ἀθηναίων ἢ, ἂν δὲν θέλωσι τοῦτο, νὰ ἡσυχάζωσι νεμόμενοι τὰ ἀγαθὰ των καὶ μένοντες οὐδέτεροι. Οἱ Πλαταιεῖς λαβόντες παρὰ τῶν Ἀθηναίων διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ βοηθήσωσιν αὐτοὺς κατὰ δύναμιν δὲν δέχονται τὴν πρότασιν τοῦ Ἀρχιδάμου (71—74, 1). Τότε οὗτος ἀρχίζει τὴν πολιορκίαν τῶν Πλαταιῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπεκαλέσθη τοὺς θεοὺς ὡς μάρτυρας τῆς ἀθρότητος αὐτοῦ. Οἱ Πελοποννήσιοι περιφράσσωσι τὴν πόλιν διὰ πασσάλων καὶ ὑψώνουσι πρόχωμα κατὰ τοῦ τείχους. Οἱ Πλαταιεῖς βλέποντες τὸ πρόχωμα ὑψούμενον ὑψώνουσι καὶ αὐτοὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως διὰ ξυλίνου περιτειχίσματος καὶ πλίνθων λαμβανομένων ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν. Συγχρόνως δὲ ματαιοῦσι καὶ δι' ἄλλων τρόπων τὰ πολιορκητικὰ ἔργα τῶν Πελοποννησίων, καθὼς καὶ τὴν ἀπόπειραν αὐτῶν ὅπως ἐμπρήσωσι τὰς Πλαταιὰς (74, 2—77). Οἱ Πελοποννήσιοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκπορθήσωσι τὴν πόλιν κίττωσι περὶ αὐτὴν διπλοῦν τεῖχος μετὰ διπλῆς τάφρου. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀφήσαντες φύλακας τοῦ τείχους ἀποχωροῦσι καὶ διαλύονται κατὰ πόλεις (78)].

2. Ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν ἐν Θοράκῃ Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων.—Τὰ ἐν Ἀκαρνανίᾳ συμβάντα.

(Κεφ. 79—82)

[Κατὰ τὸ αὐτὸ θέρος καὶ διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῶν Πλαταιῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκστρατεύουσι κατὰ τῶν ἐν Θοράκῃ Χαλκιδέων καὶ τῶν Βοττιαίων· ἀλλ' ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἀποτυγχάνει, διότι οἱ Ἀθηναῖοι ἐν μάχῃ συγκροτηθείση πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Σπαιοῦλου, πόλεως κειμένης πλησίον τῆς Ὀλύμπου, ἠτιῶνται ὑπὸ τῶν Χαλκιδέων (79). Ὅχι πολὺ μετὰ τὴν μάχην ταύτην οἱ Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ Χάονες ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑποτάξωσι τὴν Ἀκαρνανίαν, τὴν σύμμαχον τῶν Ἀθηναίων, πείθουσι τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ παρασκευάσωσι ναυτικὸν συμμαχικὸν καὶ νὰ στείλωσι βοήθειαν εἰς Ἀκαρνανίαν. Οὗτοι πεισθέντες ἀποστέλλουσι εὐθὺς τὸν ναύαρχον αὐτῶν Κνήμον μετὰ 1000 ὀπλιτῶν, παραγγέλλουσι δὲ νὰ παρασκευασθῇ τάχιστα τὸ ναυτικόν. Καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἐτοιμάζουσι οἱ σύμμαχοι, ἰδίᾳ οἱ Κορίνθιοι, ὁ δὲ Κνήμος φθάσας εἰς Ἀκαρνανίαν καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τῶν Ἀμπρακιωτῶν, τῶν Χαόνων καὶ ἄλλων βορβάρων ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Στροάτου, τῆς πρωτεύουσας τῶν Ἀκαρνανῶν· ἀλλ' ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἀποτυγχάνει τελείως δι' ἔλλειψιν διοικήσεως καὶ τὴν ἀσύνητον λαφυρομασίαν τῶν βορβάρων συμμάχων (80—82)].

3. Ναυμαχία τοῦ Φορμίωνος πρὸς τὸν Πελοποννησιακὸν στόλον.— Περαιτέρω ἐπιχειρήσεις τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου.

(Κεφ. 83—94)

83. Τὸ δ' ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων ζυμμάχων τῶν ἐκ τοῦ Κρῖσαίου* κόλπου ναυτικόν, ὃ ἔδει παραγενέσθαι τῷ Κνήμῳ, ὅπως μὴ ξυμβοηθῶσιν οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω* Ἀκαρνανῆες, οὐ παραγίγνεται, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν περὶ τὰς

αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στράτῳ μάχης ναυμαχῆσαι πρὸς Φορμίωνα καὶ τὰς εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐφρούρου ἐν
 2 Ναυπάκτῳ. ὁ γὰρ Φορμίων παραπλέοντας αὐτοὺς ἔξω τοῦ
 3 κόλπου ἐτήρει * βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ * ἐπιθέσθαι. οἱ
 δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμα-
 χίαν, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον * παρεσκευασμένοι ἐς τὴν Ἀ-
 καρνανίαν καὶ οὐκ ἂν οἴομενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα
 ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἴκοσι ταῖς ἑαυ-
 τῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι· ἐπειδὴ μέντοι ἀντιπαραπλέον-
 τὰς * τε ἑώρων αὐτοὺς παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων * καὶ ἐκ
 Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἠπειρον διαβαλ-
 λόντων * ἐπ' Ἀκαρνανίας κατεῖδον τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς
 Χαλκίδος * καὶ τοῦ Εὐήνου * ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι
 καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμισάμενοι *, οὕτω * δὴ ἀναγκά-
 ζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν.

4 Στρατηγοὶ δὲ ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἐκάστων, οἱ πα-
 ρεσκευάζοντο, Κορινθίων δὲ Μαχάων καὶ Ἴσοκράτης καὶ Ἀ-
 5 γαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο * κύκλον
 τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἶοί τ' ἦσαν μὴ διδόντες διέκπλουον *,
 τὰς πρύρας μὲν ἔξω, ἔσω δὲ τὰς πρύμνας, καὶ τὰ τε λεπτὰ *
 πλοῖα, ἃ ξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται * καὶ πέντε ναῦς τὰς ἄ-
 ριστα πλεούσας, ὅπως ἐκπλείειεν διὰ βραχέος * παραγιγνώ-
 μεναι, εἴ πῃ * προσπίπτειεν οἱ ἐναντίοι.

84. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ * μίαν ναῦν τεταγμένοι περιέ-
 πλεον αὐτοὺς κύκλῳ καὶ ξυνῆγον * ἐς ὀλίγον ἐν χερῶν * αἰεὶ
 παραπλέοντες καὶ δόκησιν * παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν
 προεῖρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν *, πρὶν ἂν
 2 αὐτὸς σημήνη. ἤλπιζε γὰρ αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ὥσπερ
 ἐν γῆ πεζήν, ἀλλὰ ξυμπεσεῖσθαι * πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς
 καὶ τὰ πλοῖα ταραχὴν παρέξειν, εἴ τ' ἐκπνεύσειεν ἐκ τοῦ
 κόλπου τὸ πνεῦμα *, ὅπερ ἀναμένων τε περιέπλει καὶ εἰώθει
 γίγνεσθαι ὑπὸ * τὴν ἔω, οὐδένα χρόνον ἠσυχάσειν αὐτούς· καὶ

τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' * ἑαυτῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὅπότεν βού-
ληται, τῶν νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν, καὶ τότε καλλίστην γί-
γνεσθαι.

Ὡς δὲ τό τε πνεῦμα κατῆμι * καὶ αἱ νῆες ἐν ὀλίγῳ ἤδη 3
οὔσαι ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων, ἅμα
προσκειμένων * ἐταράσσοντο καὶ ναῦς τε νηὶ προσέπιπτε καὶ
τοῖς κοντοῖς διεωθοῦντο βοῇ τε χρώμενοι * καὶ πρὸς ἀλλή-
λους ἀντιφυλακῆ τε καὶ λοιδορίᾳ οὐδὲν κατήκουον * οὔτε τῶν
παραγγελλομένων οὔτε τῶν κελευστῶν * καὶ τὰς κώπας ἀδύ-
νατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ * ἀναφέρειν * ἄνθρωποι ἄπειροι τοῖς
κυβερνήταις ἀπειθεστέρας τὰς ναῦς παρεῖχον, τότε δὲ κατὰ
τὸν καιρὸν τοῦτον σημαίνει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι προσπεσόντες
πρῶτον μὲν καταδύουσι τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν, ἔπειτα
δὲ καὶ πάσας, ἧ * χωρήσειαν *, διέφθειρον καὶ κατέστησαν *
ἐς ἀλκὴν * μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ * τῆς ταραχῆς,
φεύγειν δὲ ἐς Πάτρας καὶ Δύμην τῆς Ἀχαΐας.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καταδιώξαντες καὶ ναῦς δῶδεκα λαβόν- 4
τες τοὺς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς πλείστους ἀνελόμενοι * ἐς
Μολύκρειον * ἀπέπλεον καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ρίῳ *
καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπα-
κτον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι εὐθὺς ταῖς περι- 5
λοίποις τῶν νεῶν ἐκ τῆς Δύμης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην,
τὸ Ἡλείων ἐπίγειον· καὶ ἀπὸ Λευκάδος Κνήμιος καὶ αἱ ἐκεῖ-
θεν νῆες, ὡς ἔδει ταύταις ξυμμεῖξαι *, ἀφικνοῦνται μετὰ τὴν ἐν
Στράτῳ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

85. Πέμπουσι δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ξυμ-
βούλους ἐπὶ τὰς ναῦς Τιμοκράτη καὶ Βρασίδαυ καὶ Λυκό-
φρονα κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι *
καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν εἶργεσθαι τῆς θαλάσσης. ἐδόκει γὰρ 2
αὐτοῖς ἄλλως * τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασαμένοις πο-
λὺς ὁ παράλογος * εἶναι καὶ οὐ τοσοῦτῳ ᾔοντο σφῶν τὸ ναυ-
τικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι δὲ τινα μαλακίαν * οἷα ἀντιτι-

θέντες* τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας
 3 δι' ὀλίγου μελέτης. ὀργῇ οὖν ἀπέστειλλον. οἱ δὲ ἀφικόμενοι
 μετὰ Κνήμου ναῦς τε περιήγγελλον* κατὰ πόλεις καὶ τὰς
 προὔπαρχούσας ἐξηρτύοντο* ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν.

4 Πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐς τὰς Ἀθήνας τὴν τε παρα-
 σκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνί-
 κησαν, φράσσοντας καὶ κελεύων αὐτῷ ναῦς ὅτι πλείστας διὰ
 τάχους ἀποστείλαι ὡς καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐλπίδος οὔσης
 5 αἰεὶ ναυμαχίσειν. οἱ δὲ ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῷ, τῷ
 δὲ κομίζοντι αὐτὰς προσεπέστειλαν* ἐς Κρήτην πρῶτον ἀ-
 φικέσθαι. Νικίας γὰρ Κρήης Γορτύνιος* πρόξενος* ὧν πείθει
 αὐτοὺς ἐπὶ Κυδωνίαν* πλεῦσαι φάσκων προσποιήσειν* αὐ-
 τὴν οὔσαν πολεμίαν. ἐπήγε* δὲ Πολιχνίταις* χαριζόμενος
 6 ὁμόροις τῶν Κυδωνιατῶν. καὶ ὁ μὲν λαβὼν τὰς ναῦς ᾤχετο
 ἐς Κρήτην καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδήλου τὴν γῆν τῶν Κυ-
 δωνιατῶν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καὶ ἀπλοίας* ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀ-
 λίγον χρόνον.

86. Οἱ δ' ἐν τῇ Κυλλήνῃ Πελοποννήσιοι ἐν τούτῳ, ἐν ᾧ
 οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην κατείχοντο, παρεσκευασμένοι ὡς
 ἐπὶ ναυμαχίαν παρέπλευσαν ἐς Πάνορμον* τὸν Ἀχαϊκόν,
 οὐπερ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσ-
 2 εβεβοηθήκει. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ
 Μολυκρικόν καὶ ὠρμίσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν, αἷσπερ
 3 καὶ ἐναυμάχησεν. ἦν δὲ τοῦτο μὲν τὸ Ῥίον φίλιον τοῖς Ἀ-
 θηναίοις, τὸ δ' ἕτερον Ῥίον ἐστὶν ἀντιπέρας, τὸ ἐν τῇ Πελο-
 ποννήσῳ διέχετον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα* ἑπτὰ
 τῆς θαλάσσης, τοῦ δὲ Κρισαίου κόλπου στόμα* τοῦτό ἐστιν.
 4 ἐπὶ οὖν τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ οἱ Πελοποννήσιοι ἀπέχοντι οὐ
 πολὺ τοῦ Πανόρμου, ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πεζὸς ἦν, ὠρμίσαντο καὶ
 αὐτοὶ ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθη-
 ναίους εἶδον.

5 Καὶ ἐπὶ μὲν ἕξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἀνθώρμουν* ἀλλήλοις με-

λειτώντες τε καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν, γνώμην ἔχοντες οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν Ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι τὸ πρότερον πάθος, οἱ δὲ μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενά νομίζοντες πρὸς * ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. ἔπειτα ὁ Κνήμιος καὶ ὁ Βρασιδάς καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοπον- 6 νησίων στρατηγοὶ βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι, πρὶν τι καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ξυνεκάλεσαν τοὺς στρατιώτας πρῶτον καὶ ὄρωντες αὐτῶν τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν προτέραν ἦσαν φοβουμένους καὶ οὐ προθύμους ὄντας παρεκελεύσαντο καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

87. «Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία, ὧ ἄνδρες Πελοποννησιοί, εἴ τις ἄρα δι' αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλουσαν, οὐχὶ δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν * τὸ ἐκφοβῆσαι. τῇ τε γὰρ παρασκευῇ 2 ἐνδεῆς ἐγένετο, ὡσπερ ἴστε, καὶ οὐχὶ ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον * ἢ ἐπὶ στρατείαν ἐπλέομεν. ξυνέβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι, καὶ πού * τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἐσφηλεν *. ὥστε οὐ κατὰ * τὴν ἡμετέραν κα- 3 κίαν * τὸ ἠσσηθῆναι προσεγένετο, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης * τὸ μὴ κατὰ κράτος * νικηθέν, ἔχον δὲ τινα ἐν αὐτῷ ἀντιλογίαν *, τῆς γε ξυμφορᾶς τῇ ἀποθάντι ἀμβλύνεσθαι *, νομίσαι δὲ ταῖς μὲν τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ταῖς δὲ γνώμαις τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς * εἶναι, καὶ μὴ ἀπειρίαν τοῦ ἀνδρείου παρόντος προβαλλομένους * εἰκό- 4 τως ἂν ἐν τινι κακοὺς γενέσθαι.

» Ὑμῶν δὲ οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμη 4 προύχετε· τῶνδε δὲ ἡ ἐπιστήμη *, ἣν μάλιστα φοβεῖσθε, ἀνδρείαν μὲν ἔχουσα καὶ μνήμην ἔξει ἐν τῇ δεινῇ * ἐπιτελεῖν, ἀ ἔμαθεν, ἀνευ δὲ εὐψυχίας * οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει *, τέχνη δὲ ἀνευ ἀλκῆς * οὐδὲν ὠφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότερον * 5 αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἦσαν δεδιέναι τὸ ἀπαρασκευαίον τότε τυχεῖν. περιγίγνεται * δὲ 6

ὑμῖν πλῆθος τε νεῶν καὶ πρὸς τῇ γῆ οἰκείᾳ οὔσῃ ὀπλιτῶν παρόντων ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολλὰ * τῶν πλειόνων καὶ ἄμει-
 7 νον παρεσκευασμένων τὸ κράτος * ἐστίν. ὥστε οὐδὲ καθ' ἐν
 εὐρίσκομεν εἰκότως ἂν ἡμᾶς σφαλλομένους· καὶ ὅσα ἡμάρτο-
 μεν πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα * διδασκαλίαν
 παρέξει.

8 »Θαρσοῦντες οὖν, καὶ κυβερνήται καὶ ναῦται, τὸ καθ' *
 ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεσθε * χώραν * μὴ προλείποντες *, ἣ ἂν
 9 τις προσταχθῆ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν ἐ-
 πιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν καὶ οὐκ ἐνδώσομεν * πρό-
 φασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ἦν δὲ τις ἄρα καὶ βουλευθῆ, κο-
 λασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ, οἳ δὲ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς
 προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς».

88. Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες πα-
 ρεκελεύσαντο. ὁ δὲ Φορμίων δεδιὼς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν στρα-
 τιωτῶν ὀρρωδίαν * καὶ αἰσθόμενος, ὅτι τὸ πλῆθος τῶν νεῶν
 κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνιστάμενοι * ἐφοβοῦντο, ἐβούλετο συγ-
 καλέσας θαρσοῦναί τε καὶ παραίνεσιν ἐν τῇ παρόντι ποιήσα-
 2 σθαι. πρότερον μὲν γὰρ αἰεὶ αὐτοῖς ἔλεγε καὶ προπαρασκευά-
 ζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς πλῆθος νεῶν τοσοῦτον ἂν
 ἐπιπλέοι, ὅ τι οὐχ ὑπομενετέον αὐτοῖς ἐστί· καὶ οἳ στρατιω-
 ται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσι αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν * ταύτην εἰλήφε-
 σαν, μηδένα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησίων νεῶν
 3 ὑποχωρεῖν *. τότε δὲ πρὸς * τὴν παροῦσαν ὄψιν ὀρών αὐτοὺς
 ἀθυμοῦντας ἐβούλετο ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν καὶ
 συγκαλέσας τοὺς Ἀθηναίους ἔλεξε τοιαῦτα.

89. «Ὀρών ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, πεφοβημένους
 τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ξυνεκάλεσα οὐκ ἀξίων * τὰ μὴ δεινὰ
 2 ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν. οὗτοι γὰρ πρῶτον μὲν διὰ τὸ προνεμι-
 κῆσθαι καὶ μηδὲ αὐτοὶ οἶεσθαι ὁμοῖοι * ἡμῖν εἶναι τὸ πλῆθος
 τῶν νεῶν καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου παρεσκευάσαντο· ἔπειτα ᾧ
 μάλιστα πιστεύοντες προσέρχονται ὡς * προσήκον σφίσι

ἀνδρείοις εἶναι, οὐ δι' ἄλλο τι θαρσοῦσιν ἢ διὰ τὴν ἐν τῇ πεζῇ ἐμπειρίαν τὰ πλείω κατορθοῦντες καὶ οἴονται σφίσι καὶ ἐν τῇ ναυτικῇ ποιήσιν τὸ αὐτό. τὸ δ' ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν ἢ μᾶλλον νῦν περιέσται*, εἴπερ καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ, ἐπεὶ εὐψυχία γε οὐδὲν προφέρουσι*, τῇ δὲ ἐκάτεροί τε ἐμπειρότεροι εἶναι θρασύτεροί* ἔσμεν. Λακεδαιμόνιοί τε ἡγούμενοι τῶν ἔξυμμάχων διὰ τὴν σφετέραν δόξαν ἄκοντας προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον, ἐπεὶ οὐκ ἂν ποτε ἐπεχειρήσαν ἦσσηθέντες παρὰ πολὺ αὐθις ναυμαχεῖν. μὴ δὲ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσητε.

» Πολὺ δὲ ὑμεῖς ἐκείνοις πλείω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον* κατὰ* τε τὸ προνεκικηκένοι, καὶ ὅτι οὐκ ἂν ἡγούνται μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ* πράξειν ἀνθίστασθαι ἡμᾶς. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, ὡσπερ οὗτοι, ἢ τῇ δυνάμει τὸ πλεόν* πίσυνοί* ἢ τῇ γνώμῃ* ἐπέρχονται. οἱ δ' ἐκ πολλῇ ὑποδεστέρων καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκάζομενοι μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον* ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν*. ἂ λογιζόμενοι οὗτοι τῇ οὐκ εἰκότι* πλεόν πεφόβηται ἡμᾶς ἢ τῇ κατὰ* λόγον παρασκευῇ. πολλὰ δὲ καὶ στρατόπεδα* ἤδη ἔπεσεν* ὑπ' ἑλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ, ἔστι δὲ ἅ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ: ὧν οὐδετέρου ἡμεῖς νῦν μετέχομεν.

» Τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῇ κόλπῳ ἐκῶν* εἶναι ποιήσομαι οὐδ' ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν. ὁρῶ γάρ, ὅτι πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας* ὀλίγαις ναυσὶν ἐμπείροις καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἢ στενοχωρία οὐ ξυμφέροι. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειε τις, ὡς χρέη, ἐς ἐμβολὴν* μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν* τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι πιεζόμενος: διέκπλοι τε οὐκ εἰσὶν οὐδὲ ἀναστροφαί*, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν, ἀλλ' ἀνάγκη ἂν εἴη τὴν ναυμαχίαν πεζομαχίαν καθίστασθαι, καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους νῆες κρείσσοις* γίγνονται.

» Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἔξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνα-

τόν ὑμεῖς δὲ εὐτακτοὶ παρὰ ταῖς ναυσὶ μένοντες τὰ τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθε * ἄλλως τε καὶ δι' ὀλίγου * τῆς ἐφορμήσεως * οὔσης καὶ ἐν τῷ ἔργῳ * κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγείσθε, ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξυμφέρει καὶ ναυμαχίᾳ οὐχ ἦκιστα, ἀμύνασθε δὲ τοῖσδε

10 ἀξίως τῶν προειργασμένων. ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν, ἢ καταλῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ ἢ ἐγγυτέρω

11 καταστήσαι Ἀθηναίους τὸν φόβον περὶ τῆς θαλάσσης, ἀναμνηστικῶ δ' αὖ ὑμᾶς, ὅτι νενικήκατε αὐτῶν τοὺς πολλοὺς ἡσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν * αἰ γινῶμαι * πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὁμοίαι εἶναι».

90. Τοιαῦτα δὲ καὶ ὁ Φορμίων παρεκελεύσατο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐπέπλεον ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενά, βουλόμενοι ἄκοντας ἔσω προαγαγεῖν αὐτούς, ἀναγαγόμενοι ἅμα ἔφ' ἔπλεον, ἐπὶ * τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, παρὰ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔσω * ἐπὶ τοῦ κόλπου δεξιῷ κέρα ἡγουμένῳ, ὡσπερ καὶ ὠρμουν * ἐπὶ * δ' αὐτῷ εἴκοσι ἔταξαν τὰς ἄριστα πλεούσας, ὅπως, εἰ ἄρα νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτοὺς πλεῖν ὁ Φορμίων καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέοι, μὴ διαφύγοιεν πλέοντες τὸν ἐπίπλου * σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως, ἀλλ'

3 αὐταὶ αἰ νῆες περικλήσειαν. ὁ δὲ, ὅπερ ἐκεῖνοι προσεδέχοντο, φοβηθεῖς περὶ τῇ χωρίῳ ἐρήμῳ ὄντι, ὡς ἑώρα ἀναγομένους αὐτούς, ἄκων καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμβιβάσας ἔπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα τῶν Μεσσηνίων παρεβοήθει.

4 Ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως * παραπλέοντας καὶ ἤδη ὄντας ἐντὸς τοῦ κόλπου τε καὶ πρὸς τῇ γῇ, ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα, ἀπὸ * σημείου ἐνὸς ἄφω * ἐπιστρέψαντες * τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἠλπίζον πάσας τὰς ναῦς

5 ἀπολήψεσθαι *. τῶν δὲ ἑνδεκα μὲν, αἵπερ ἡγοῦντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρας τῶν Πελοποννησίων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν * ἐς

τὴν εὐρυχωρίαν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπικαταλαβόντες* ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας καὶ διέφθειραν ἄνδρας τε τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν* αὐτῶν. καὶ τῶν 6 νεῶν τινὰς ἀναδούμενοι* εἶλκον κενὰς (μῖαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν εἶχον ἤδη), τὰς δὲ τινὰς οἱ Μεσσήνιοι παραβοηθήσαντες καὶ ἐπεσθαίνοντες ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπιβάντες ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων μαχόμενοι ἀφείλοντο ἐλκομένους ἤδη.

91. Ταύτη* μὲν οὖν οἱ Πελοποννήσιοι ἐκράτουν* τε καὶ διέφθειραν τὰς Ἀττικὰς ναῦς· αἱ δὲ εἴκοσι νῆες αὐτῶν αἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἐδίωκον τὰς ἑνδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἵπερ ὑπεξέφυγον τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν. καὶ φθάνουσιν αὐτοὺς πλὴν μιᾶς νεῶς προκαταφυγοῦσαι ἐς τὴν Ναύπακτον καὶ ἴσχουσαι* ἀντίπρωροι* κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον* παρεσκευάζοντο ἀμυνόμενοι, ἦν ἐς τὴν γῆν ἐπὶ σφᾶς πλέωσιν. οἱ δὲ παραγενόμενοι ὕστερον ἐπαιάνιζόν τε 2 ἅμα πλείοντες ὡς νενικηκότες, καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων τὴν ὑπόλοιπον* ἐδίωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων. ἔτυχε δὲ ὀλκᾶς* ὀρμούσα μετέωρος*, περὶ ἣν 3 ἡ Ἀττικὴ ναῦς φθάσασα καὶ περιπλεύσασα τῇ Λευκαδίᾳ διωκοῦσῃ ἐμβάλλει* μέσῃ καὶ καταδύει. τοῖς μὲν οὖν Πελοπον- 4 νησίοις γενομένου τούτου ἀπροσδοκίητου τε καὶ παρὰ λόγον* φόβος ἐμπίπτει· καὶ ἅμα ἀτάκτως διώκοντες διὰ τὸ κρατεῖν αἱ μὲν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι* τὰς κώπας ἐπέστησαν* τοῦ πλοῦ ἀξύμφορον θρῶντες πρὸς* τὴν ἐξ ὀλίγου* ἀντεξόρμησιν* βουλόμενοι τὰς πλείους περιμεῖναι, αἱ δὲ καὶ ἐς θρά- 5 χεα* ἀπειρία χωρίων ὤκειλαν.

92. Τοὺς δ' Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαβε καὶ ἀπὸ ἐνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες* ἐπ' αὐτοὺς ὤρμησαν. οἱ δὲ διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἀμαρτήματα* καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτράποντο ἐς τὸν Πάνορμον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο. ἐπιδι- 2

- ώκοντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς τε ἐγγύς οὖσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἕξ καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, ἄς ἐκείνοι πρὸς τῇ γῆ διαφθειράντες τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο· ἄνδρας τε τοὺς μὲν ἀ-
 3 πέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐξώγησαν. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεώς, ἣ περὶ τὴν ὀλκάδα κατέδου, Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος πλέων, ὡς ἦ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν ἑαυτὸν καὶ ἐξέ-
 πεσεν* ἐς τὸν Ναυπακτίων λιμένα.
- 4 Ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, ὅθεν ἀναγαγόμενοι ἐκράτησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς καὶ τὰ ναυάγια, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν ἦν, ἀνείλοντο* καὶ τοῖς ἐναντίοις
 5 τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα* ἀπέδωκαν. ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον* ὡς νενικηκότες τῆς τροπῆς, ἄς πρὸς τῇ γῆ ναῦς διεφθείραν· καὶ ἦν περ ἔλαβον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ
 6 Ῥίον τὸ Ἀχαϊκὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. μετὰ δὲ ταῦτα φοβούμενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν ὑπὸ νύκτα ἐσέπλευσαν ἐς κόλπον τὸν Κρισαῖον καὶ Κόρινθον ἅπαντες πλὴν
 7 Λευκαδίων. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἰκοσι ναυσὶν, αἷς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῇ Φορμίωνι παραγενέσθαι, οὐ πολλῷ ὕστερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ναύπακτον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

[Μετὰ τὰς ἐν τῇ Κορινθιακῷ κόλπῳ ναυμαχίας ὁ Κνήμιος καὶ ὁ Βρασιδᾶς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ τῶν Πελοποννησίων παρακινούμενοι ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἀποφασίζουσι νὰ προσβάλωσι τὸν Πειραιᾶ, ὄντα ἀπροφύλακτον ἀπὸ θαλάσσης. Πρὸς τοῦτο τὰ πληρώματα 40 πλοίων ἀποβιβάζονται πλησίον τῆς Κορίνθου· ἕκαστος δὲ ναῦτης λαμβάνει τὴν κώπην του καὶ τὸ ὑπόστρωμα τοῦ θρανίου του καὶ τὸν τροπωτῆρα τῆς κώπης του, οὕτω δὲ οἱ ἄνδρες πορεύονται περὶ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ· φθάσαντες δὲ εἰς Μέγαρον σύρουσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τῆς Νισαίας, νεωρίου τῶν Μεγαρέων, 40 πλοῖα καὶ πλέουσιν εὐθὺς κατὰ τοῦ Πειραιῶς. Ἐν ᾧ δὲ τὰ πλοῖα ἤδη ἦσαν καθ' ὁδὸν καὶ τὰ πάντα ἐφαινότο βαίοντα εὐνοϊκῶς, αἴφνης οἱ Πελοποννήσιοι φοβηθέντες τὸν κίνδυνον προσορμίζονται εἰς τὴν Σαλαμίνα, λαμβάνουσι τὰ ἐν αὐτῇ πλοῖα, ὄντα

τρία, καὶ δηροῦσι τὴν νῆσον. Οἱ Ἀθηναῖοι μαθόντες τὰ γενόμενα καταλαμβάνονται ὑπὸ τρόμον καταβάντες δὲ μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπιβιβάζονται εἰς τὰ πλοῖα καὶ πλέουσιν εἰς τὴν Σαλαμίνα. Οἱ Πελοποννήσιοι εἰδοποιηθέντες περὶ τοῦ ἐπίπλου τῶν Ἀθηναίων πλέουσι ταχέως πρὸς τὴν Νίσαιαν καὶ ἐκεῖθεν πεζοποροῦντες ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν Κόρινθον· οἱ δ' Ἀθηναῖοι μὴ προφθάσαντες αὐτοὺς εἰς Σαλαμίνα ἀποπλέουσι καὶ αὐτοὶ (93-94)].

4. Ἐκστρατεία τοῦ Σιτάλκου καὶ τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα τοῦ ἔτους 429.

(Κεφ. 95—103)

[Περὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος ὁ βασιλεὺς τῶν Θορακῶν, ὁ Ὀδρύσης Σιτάλκης, ἀποφασίζει νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκου καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ Θράκῃ Χαλκιδέων. Συναθροίσας λοιπὸν στρατιᾶν 100.000 πεζῶν καὶ 5.000 ἰππέων εἰσβάλλει εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ οἱ μὲν πεζοὶ Μακεδόνες δὲν διανοοῦνται ν' ἀντισταθῶσιν, οἱ δὲ ἰππεῖς μετὰ τινος μάχης ἀποδεικνύονται ὅτι εἶναι ἀνίκανοι νὰ πολεμῶσι κατὰ δυνάμεων ὑπερέτερων. Μετὰ ταῦτα ὁ Σιτάλκης πέμπει μέρος τοῦ στρατοῦ του κατὰ τῶν Χαλκιδέων καὶ τῶν Βοιωτῶν καὶ ἀναγκάσας αὐτοὺς νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰ τείχη τῶν λεηλατεῖ τὴν χώραν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ στρατὸς του ἐστειροῦτο τροφίμων καὶ ἐταλαιπωρεῖτο ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τῇ συμβουλῇ τοῦ ἀνεψιοῦ του Σεύθου ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν πατρίδα του (95-101).

Κατὰ τὸν αὐτὸν χειμῶνα ὁ Φορμίων μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου προσορμίζεται εἰς τὴν Ἀσιακὸν καὶ ἐκδιώκει ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Ἀζαρνανίας τὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἐχθρικήν φατρίαν· ἐπιθυμεῖ δὲ κατόπιν νὰ καταλάβῃ καὶ τοὺς Οἰνιάδας, τὴν κρυωιάτην ἔδραν τῆς φατρίας ταύτης, ἀλλ' ἡ αὔξησις τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀγελῶφου καθιστᾷ ἀδύνατον πᾶσαν προσβολήν. Διὸ ὁ Φορμίων ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ναύπακτον καὶ ἄγει ἐκεῖθεν, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, τὰ συλληφθέντα πλοῖα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὰς Ἀθήνας (102-103)].

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

HERON DESIGN

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A

Ἀβδηρίτης ὁ ἐξ Ἀβδήρων, πόλεως τῆς Θράκης παρὰ τὰς ἑκβολὰς τοῦ Νέστου.

ἀγαθὸς γενναῖος (*ἀνδρῶν γενομένων ἔργῳ ἀγαθῶν*).

ἀγείρω συναθροίζω.

ἄγος μίαισμα· *τὰ ἄγη* = οἱ ἐναγεῖς οἱ ἀνόσιοι.

ἄγραφος ὁ μὴ γεγραμμένος· *ἄγραφος μνήμη τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου* (= τοῦ πνεύματος μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου, δηλ. τῶν στηλῶν) *ἐνδιδαιτᾶται* (= ἐνοικεῖ) *παρ' ἐκάστῳ* ἄγραφος ἢ μνήμη τῶν διατηρεῖται χαραγμένη εἰς τὸ πνεῦμα ἐκάστου μᾶλλον παρὰ εἰς τὰς στήλας.

ἀγχιτροφός ὁ ταχέως μεταβαλλόμενος, εὐμετάβολος· *ἀγχιτροφός μεταβολή* αἰφνίδιος (ταχεῖα) μεταβολή.

ἀγωγοὶ συνοδία, συνοδεύοντες, φύλακες.

ἀγῶν ἀγῶν ἀμίλλης (πρὸς τοὺς πεσόντας).

ἀδεέστερον ἀφοβώτερον, μετὰ ὀλιγωτέρου φόβου (*[ἐνόμιζεν αὐτὸς] ἀδεέστερον ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τεμεῖν τὸ πεδῖον καὶ χωρῆσεσθαι ἐς αὐτὴν τὴν πόλιν [ἐνόμιζε] γὰρ τοὺς Ἀχαρνέας . . .*).

ἀδικῶ βλάπτω· *τὰ ἔξω* (τῆς πόλεως).

ἄδωρος ὁ μὴ λαμβάνων δῶρα· *χηρημάτων ἄδωρος* ἄδωροδόκιτος.

ἀεὶ ἐκάστοτε.

Ἀθηναῖος πολίτης τῶν Ἀθηνῶν· **Σάδοκον Ἀθηναῖον** (ἐποίησε).

Αἰγάλεως, ὦ, ὄ (καὶ τὸ *Αἰγάλεων ὄρος*), ὄρος τῆς Ἀττικῆς κείμενον ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος καὶ χωρίζον τὸ Ἀθηναϊκὸν πεδῖον ἀπὸ τοῦ τῆς Ἐλευσίνος (νῦν βουνὸν τοῦ Σκαραμαγκᾶ).

Αἰθιοπία χώρα πρὸς Ν. τῆς Αἰγύπτου· **Αἰθιοπία ἢ ὑπὲρ** (ὑπεράνω) **Αἰγύπτου** ἢ ἐνδοτέρῳ Ἀφρικῇ.

αἱματώδης ὅμοιος αἵματι, ἐρυθρὸς ὡς αἷμα.

αἴρεσις ἐκλογή· **αἴρεσις γίγνεται τινι** δίδεται εἰς τινα ἐλευθέρα ἐκλογή (μεταξὺ πολέμου καὶ εἰρήνης).

αἰροῦμαι *τά τινος* προστίθεμαι μετὰ τὸ μέρος τινὸς (*Δακεδαμόνιοι ἐπέταξαν τοῖς ἐλομένοις τὰ κείνων ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας*).

αἶρω ἀμτβτ.: 1) ξεκινῶ: 12,4. 23,1. 2) ἀποπλέω: 25,3.

αἰσθησις· **αἰσθησιν παρέχω** τινὸς καθιστῶ τι αἰσθητόν· *οἱ κύνες παρεῖχον αἰσθησιν τοῦ ἀποβαίνοντος* (= τούτου, ὃ συνέβαινε, δηλ. ὅτι διεφθείροντο).

αἰσχροῦς· *τὸ αἰσχρὸν τοῦ λόγου* ὁ ὄνειδισμὸς τῆς δειλίας.

αἰσχύνομαι ἔχω αἰσθημα τιμῆς.

αἰτία κατηγορία· *οὐκ ἐλαχίστην αἰτίαν λαμβάνω ἀπὸ τινος* τὰ μέγιστα κατηγοροῦμαι ἕνεκά τινος· *ἐν αἰτία* ἢ *δι' αἰτίας* ἔχω τινὰ κατηγορῶ τινά· *αἰτίαν φέρομαι* κατηγοροῦμαι.

ἀκέραιος ἀβλαβής· *γῆ* 18,5· *ξυνέδη ὑμῖν ἀκέραιοις* (οὔσι = ὅτε ἦτε ἀκέραιοι)· 61,2.

ἀκηρυκτι ἄνευ κήρυκος.

ἀκμάζω 1) ἐπὶ προσώπων: ἐξέχω, ἰσχύω· *νεότητι πολλῇ* ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν νέων· 20,2. 2) ἐπὶ πραγμάτων: εἶμαι ἐν πλήρει ἀκμῇ· *ἀκμάζοντος τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου* ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου (περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου)· 19,1.

ἄκρα ἀκρωτήριο· *τὸν Ἰχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν* = *τὴν ἄκραν τὴν καλουμένην Ἰχθῦν* (νῦν ἀκρωτήριο Κατακόλου).

ἄκρατος καθαρὸς· **διάρροια** ἔχουσα μόνον χολὴν ἄνευ ὕδατῶδους ἀναμειξεως.

ἀκρόασις ὑπακοή· **ἀκροάσει** τινὸς ἐξ ὑπακοῆς πρὸς τινά.

ἄκρος· **ἄκραι χεῖρες καὶ** (ἄκροι) **πόδες** τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν.

ἀκροτελεύτιον, **τό**, τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ στίχου.

ἀκρωτήρια τὰ ἄκρα τοῦ σώματος (χεῖρες καὶ πόδες).

ἀλγῶ (μετὰ γνκ.) αἰσθάνομαι λύπην ἕνεκά τινος.

ἀλήθεια· **ἔργων ἀλήθεια** πραγματικὴ ἀλήθεια.

ἀλκή 1) γενναιότης, ἀνδρεία· 87,4. 2) ἄμυνα· *ἐς ἀλκὴν τρέπομαι* τρέπομαι πρὸς ἄμυναν, ἀνθίσταμαι· 84,3.

ἄλλη ἐν ἄλλῳ μέρει.

ἄλλοιοῦμαι καθίσταμαι διάφορος, μεταβάλλομαι· *τὴν γνώμην* κατὰ τὴν γνώμην.

ἄλλος 1) ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει προσώπων ἢ πραγμάτων χρησιμεύει ὅπως ἐξάρη τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰν: ἐκτὸς τούτου,

προσέτι· *καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν* καὶ ἔκτος τούτων τὰ σκευή· 14,1· *καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἢ . . .* καὶ πρὸς τούτοις ἢ κατὰ τὴν πορείαν . . . 18,3· 2) *οὐδὲν ἄλλο ἢ* ἔλλειπτικῶς = *οὐδὲν ἄλλο ποιῶν ἢ*· 16,2.

ἄλλως 1) ἄλλως ἢ ὡς πρέπει, ἀσκόπως· ὄθ. : μάτην, ματαίως· 18,2 2) ἀλλαχοῦ· *οὐχ ἑωρῶντο οὔτε ἄλλως οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδὲν* (= *περὶ τοιοῦτόν τι*, δηλ. περὶ ἄταφον νεκρόν)· 50,2· 3) ἄλλως τε καὶ (καὶ) μάλιστα· α) ἐπομένης αἰτιολογ. προτάσεως· *ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ . . .* 3,1· β) ἐπομένης αἰτιολογ. μτχ.· *ἄλλως τε καὶ προειπόντων (αὐτῶν)*· 8,4 *ἄλλως τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες*· 16,1· *ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυμοχίας πειρασαμένοις*· 85,2.

Ἀλόπη πόλις τῆς Λοκρίδος.

ἅμα 1) ὡς ἐπίρρ. : α) μετὰ μτχ. πρὸς δήλωσιν δύο συγχρόνων πράξεων· *τῆς ἀγγελίας ἅμα ῥηθείσης ἐπεδοθήθουν* εὐθύς ὡς ἦλθεν (ἐλέχθη) ἢ εἵδησις, ἔτρεχον πρὸς βοήθειαν· 5,1· β) *ἅμα μὲν . . . ἅμα δὲ* ἀφ' ἑνὸς μὲν . . . ἀφ' ἑτέρου δέ· 20,4· 2) ὡς πρόθ. μετὰ δτκ. : κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μετὰ τινος, ὁμοῦ μέ· *ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ* συγχρόνως μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔαρος, μὲ τὴν πρώτην ἀνοιξίν· 2, 1· *ἅμα τῇ ἐσόδῳ γιγνομένη* συγχρόνως μὲ τὴν (γινομένην) εἴσοδον· 6,3· *ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους* ὅτε ἠγμάζεν ἢ προσδοκία τῆς δόξης μᾶλλον ἢ ὁ φόβος (ὅτε ἠλπίζον νίκην μᾶλλον ἢ ἐφοβοῦντο ἦταν)· 42,4.

ἀμαθία εὐτυχῆς ἀμάθεια, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ βοηθήσῃ εὐνοϊκὴ τύχη.

ἀμαρτάνω ἀποτυγχάνω, κάμνω σφάλμα· πθηκ. : *ἀμαρτάνεται τι* σφάλμα τι γίνεται.

ἀμάρτημα σφάλμα· γνώμης σκέψεως (ὑπολογισμοῦ).

ἀμάρτυρος, ον, ὁ ἄνευ μαρτύρων.

ἀμβλύνομαι (μετὰ δτκ.) ἔξασθενοῦμαι, ταπεινώνομαι διὰ τι· *τῷ ἀποβάντι τῆς ξυμφορᾶς* = *τῇ ἀποβάσει ξυμφορᾶς*.

ἀμβλὺς 1) ἀδύνατος· *ἀμβλύτερον ποιῶ τι* καθιστῶ τι ἀσθενέστερον· 65,11· 2) ψυχρός, ἀδιάφορος· 40,4· 3) ἀναίσθητος (*ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες [πρὸς ταῦτα] ὧν [= ἔνεκα ὧν] ἦλγει ἕκαστος περὶ τὰ οἰκεῖα*)· 65,4.

ἀμέλεια ἔλλειψις περιποιήσεως.

ἀμελοῦμαι παραμελοῦμαι· *οἱ ἡμελημένοι ἄνθρωποι* οἱ παρη-

- μελημένοι, οἱ μὴ ἔχοντες ἐπιτήρησιν (καὶ πολλοὶ τῶν ἡμε-
λημένων ἀνθρώπων καὶ [= καὶ πράγματι] ἔδρασαν τοῦ-
το [τὸ ἴσπειν = καὶ ἔρριψαν ἑαυτοὺς] ἐς φρέατα).
- Ἀμπρακιῶται κάτοικοι τῆς Ἀμπρακίας, πόλεως ἐν Ἀκαρνανίᾳ.
ἀναγκαιῶς φέρω ὑπομένω ὑποτασσόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην (τὸ
πεπρωμένον), καρτερικῶς.
- ἀνάγομαι ἀποπλέω· βιαίτερον ὄχι ἄνευ πολλοῦ ἀγῶνος.
- ἀναγορεύω κηρύττω.
- ἀναδοῦμαι δένω ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖόν μου.
- ἀναζητῶ ἐξετάζω, ἐρευνῶ.
- ἀνάθημα ἀφιέρωμα.
- ἀναιροῦμαι 1) λαμβάνω μαζί μου· τοὺς ἄνδρας ἀνελόμενοι
λαβόντες εἰς τὰ πλοῖά των· 84,4· 2) ἀνασίρω, σηκώνω· τοὺς
νεκροὺς καὶ τὰ ναύαγια· 92,4
- ἀναίσθητος ἀνώδυνος.
- ἀνακομίζομαι ἐπανέρχομαι· ἐπ' οἶκον εἰς τὴν πατρίδα.
- Ἀνακτόριοι κάτοικοι τοῦ Ἀνακτορίου, πόλεως τῆς Ἀκαρνανίας
ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ.
- ἀναλαμβάνω ἀνανεώνω, ξανακόμω· τὰς κατασκευὰς τὰ οἰκιακὰ
σκεύη, τὸ νοικοκυριό.
- ἀναλοῦν, ἀπρμφ. τοῦ ὄ. ἀναλῶ.
- ἀναλῶ (-όω) δαπανῶ.
- ἀνανταγώνιστος ὁ ἄνευ ἀνταγωνιστοῦ· εὐνοια ἀνανταγώνι-
στος εὐνοια, κατὰ τῆς ὁποίας κανεὶς δὲν ἀντιτάσσεται.
- ἀνάπαυλαι μέσα ἀναπαύσεως, ἀναψυχῆς.
- ἀναπείθομαι καταπεύθομαι.
- ἀναπίμπλαμαι μολύνομαι (ἐπὶ νόσου)· ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θε-
ραπείας (= ἀπὸ θεραπείας ἐιέρου) ἀναπιμπλάμενοι ἐπει-
δὴ ὁ ἕνας ἐμολύνετο (ἐκολλοῦσεν ἄρρώστια) ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐξ
αἰτίας ποῦ τὸν ἐπεριποιεῖτο.
- ἀναπληροῦμαι ἀποκαθίσταμαι εἰς τὸ πρότερόν μου σχῆμα· ἀ-
νεπληρώθη ὁ ἥλιος (μετὰ ἔκλειψιν).
- ἀνάστασις μετανάστασις, μετοικισμός.
- ἀναστρέφω (μετ' αἰτ.) γυρίζω τι ἄνω κάτω, ἀνακατεύω, κινῶ
εἰς ἕμετον.
- ἀναστροφαι ἐπιστροφαι (αἱ ἐν τῷ διέκπλῳ γινόμεναι μετὰ τὴν
πλήξιν τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου εἰς τὰ πλάγια διὰ τοῦ ἐμβόλου).

- ἀνασχετὸς** ὁ δυνάμενος ν' ἀνέχεται, ἀνεκτός, ὑποφερτός· **ἀνασχετὸν ποιοῦμαι** τι νομίζω τι ἀνεκτόν.
- ἀνατίθηναι** θέτω ἐπάνω, ἐπιβάλλω ὡς βάσιν, ἀποδίδω.
- ἀναφέρω** φέρω ἐπάνω (ἐκτὸς τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης), ἐξάγω ἐκ τοῦ ὕδατος.
- ἀνδραγαθίζομαι** δεικνύομαι ἀνὴρ ἀγαθός· **εἴ τις καὶ τόδε (τὸ ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς) ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεται (= παραινεῖ ἀνδραγαθίζόμενος)** καὶ ἂν ἀκόμη κανεῖς, ἐπειδὴ δι' ἀδράνειαν φοβεῖται κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν, συνιστᾷ τοῦτο θέλων νὰ δεικνύηται ἀνὴρ ἀγαθός.
- ἀνδρεία νόμων** ἀνδρεία ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν νόμων· **ἀνδρεία τρόπων** ἀνδρεία προερχομένη ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς.
- ἀνειμένως** ἐν ἀνέσει.
- ἀνεῖπεν**, τοῦ ὁ. **ἀναγορεύω**.
- ἀνεπαχθῶς** ἀνενοχλήτως.
- ἀνεπιστήμων** ἄπειρος.
- ἀνερθερίζομαι** ἐρεθίζομαι, εὐρίσκομαι ἐν ἐξάψει, ἐν ἀγανακτήσει.
- ἀνέχω** ἀμτβ.: τηρῶ θέσιν ἐφεκτικὴν (ἐπιφυλακτικὴν)· ὄθ.: ἡσυχάζω.
- ἀνηρέθιστο**, ὑπερσυντλκ. τοῦ ὁ. **ἀνερθερίζομαι**.
- Ἄνθεστηριῶν** ὁ ὄγδος μὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔτους ἀντιστοιχῶν περὶ τοῦ δευτέρου δεκαπενθήμερον τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Μαρτίου.
- ἀνθορμῶ (-έω)** μετὰ δτκ.: εἶμαι ἠγκυροβολημένος ἀπέναντί τινος.
- ἀνθρωποι** φρουροί, στρατιῶται.
- ἀνίστημι** κάμνω τοὺς ἀνθρώπους νὰ μεταναστεύσουν, ἐκδιώκω.
- ἀνίσχω** ἐπὶ τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου· **δοαί (εἰσὶν) πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα** ἐστραμμένα πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, πρὸς ἀνατολὰς.
- ἄνσοσ** ὁ ἄνευ νόσου· **(ἔτος) ἄνσοσ ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας** ἄνευ νόσου ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἄλλας ἀσθενείας (ἀπῆλλαγμένον τῶν λοιπῶν ἀσθενειῶν, ἐκτὸς δηλ. τοῦ λοιμοῦ).
- ἀντεξόρμησις** τὸ ἐπιπλεῦσαι ἐναντίον τινός, ἔφοδος.
- ἀντιδιδωμί τί τινος** ἀποδίδω τι ἀντί τινος (**οὐδεὶς ἐλπίζων βίους μέχρι τοῦ γενέσθαι δίκην ἀντιδοῦναι ἂν [= οὐ**

βιώῃ ἂν μέχρι τοῦ γενέσθαι δίκην καὶ ἀντιδοίῃ] τὴν τιμωρίαν τῶν ἀμαρτημάτων).

ἀντικαθίστημι ἀντικαθιστῶ· μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστήσαι πάλιν (δηλ. τὸν χρυσὸν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Παρθενῶνι).

ἀντικρυσ κατ' εὐθεΐαν.

ἀντιλαμβάνομαι μετὰ γνκ.: 1) λαμβάνω μέρος εἰς τι, ἐπιλαμβάνομαί τινος, φροντίζω περὶ τινος· τῆς σωτηρίας τοῦ κοινοῦ· 61,4· 2) ἐπιχειρῶ τι· ἀντιλαμβάνονται (ἔργου τινός)· 8,1.

ἀντίληψις προσβολή (ὑπὸ νόσου)· τῶν ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ (τοῦ κακοῦ) ἐπεσήμαινε ἢ ὑπὸ τῆς νόσου προσβολῇ τῶν ἀκρων ἄφινεν ἐπ' αὐτῶν διαρκῆ ἕληνη (ἄφινε σημάδια).

ἀντιλογία ἐναντίος λόγος, ἀντίρροσις· ἔχω ἀντιλογίαν τινὰ ἔχω ν' ἀντιτάξω λόγον τινά.

ἀντίπαλος 1) ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος· τὸ ἀντίπαλον οἱ ἀντίπαλοι· φθόνος (ἐστὶ) τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον μετὰ τῶν ζώντων ἐπικρατεῖ φθόνος πρὸς . . . 45,1· 2) σχεδὸν ἴσος, ἀνάλογος ἦθη ἀντίπαλα (τῇ πόλει) ἀνάλογα, ἀντάξια τοῦ μεγέθους τῆς πόλεως· 61,4.

ἀντιπαραπλέω πλέω ἀπέναντι παρὰ τὴν παραλίαν.

ἀντίπρωρος ὁ ἔχων τὴν πρόραν ἐστραμμένην πρὸς τινα.

ἀντιτίθημι (μετ' αἰτ. καὶ γνκ.) θέτω τι ἀπέναντι ἄλλου πρὸς παραβολὴν καὶ σύγκρισιν, ἀντιπαραβάλλω τι πρὸς τι.

ἀντιτολμῶ τολμηρῶς ἀνθίσταμαι· οἱ δ' (ἐπιόντες) ἐκ πολλῶν ὑποδεεστέρων (δυνάμεων) . . . ἀντιτολμῶσιν.

ἀντοφείλω ὀφείλω χάριν· ὁ ἀντοφείλων ὁ εὐεργετηθεὶς.

ἄνω εἰς τὸ ἐσωτερικόν (ὅπως μὴ οἱ ἐπὶ θαλάσση Ἀκαρναῖνες ἀπὸ θαλάσσης ἄνω ξυμβοηθῶσιν).

ἀξιόλογος σπουδαῖος, ἐπίσημος.

ἀξιῶ 1) κρίνω ἄξιον· 89,1· 2) θεωρῶ καθῆκόν μου· ἔργω ἀξιούντες πεποιθέναι σφίσι αὐτοῖς περὶ τοῦ ἤδη δρωμένου ἐν τῇ πράξει θεωροῦντες καθῆκόν των νὰ ἔχωσι πεποιθήσιν εἰς ἑαυτοὺς (εἰς τὸ προσωπικόν των θάρρος) ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των προκειμένων κίνδυνον· 42,4· 3) θεωρῶ ὀρθόν· 43,1· 4) θέλω· 53,2.

ἀξίωμα ἐκτίμησις, ὑπόληψις.

ἀξίωσις 1) τὸ νὰ θεωρῆται τις ἀξίος, ἢ ὑπόληψις· **ἀξιῶσει προ-
ήκη**· 34,6· **κατὰ τὴν ἀξίωσιν** ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἐκτί-
μησιν· 37,1· **μὴ ἀφανίζεин τὴν ἀξίωσιν**· 61,4· 2) ἀπόφα-
σις· 88,2.

ἀπάγω ἄγω μακρὰν, ἀπομακρύνω, ἀποτρέπω.

ἀπαλγῶ = **παύομαι ἀλγεῖν**· **ἀπαλγῶ τὰ ἴδια** παύω νὰ λυπῶ-
μαι διὰ τὰς ἰδίας συμφοράς, λησμονῶ τὰς ἰδίας συμφοράς.

ἀπαλλάσσομαι (τοῦ βίου) ἀποθνήσκω.

ἀπαναλίσκω δαπανῶ· πθηκ. ἀπροσώπως· **ἀπανηλώθη ἐς Πο-
τείδαιαν** ἐγένετο δαπάνη διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ποτείδ.

ἀπανηλώθη, πθηκ. ἀόφ. τοῦ ὁ· **ἀπαναλίσκω**.

ἀπαντῶ τινι ἀντεπεξέρχομαι κατὰ τινος, προσβάλλω τινά.

ἀπάται πολεμικὰ τεχνάσματα.

ἀπεικότης παραλόγως· **οὐκ ἀπεικότης** = **εἰκότως** εὐλόγως,
εὐνοήτως.

ἀπειλημμένους, πθηκ. προκμ. τοῦ ὁ· **ἀπολαμβάνω**.

ἀπειμι εἶμαι μακρὰν (ἢ δῆλωσις ἅπασι τῆς ὠφελίας ἀπε-
στιν ἔτι).

ἀπείρω ἐμποδίζω, ἀποκλείω.

ἀπειρος (μετὰ γνη.) ὁ μὴ γνωρίζων τι· τὸ ἀντίθ.· **ἔμπειρος** ὁ
γνωρίζων τι· **ἀπειροὶ μὲν ὄντες οἱ πλείους τῶν διόδων,
ἢ χερὴ σωθῆναι . . . , ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκον-
τας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν ἐν ᾧ οἱ μὲν περισσότεροὶ δὲν ἐγνω-
ρίζον τὰς διόδους, διὰ τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ σωθῶσι . . . , οἱ
δὲ καταδιώκοντες αὐτοὺς τὰς ἐγνωρίζον, ὥστε νὰ μὴ διαφεύ-
γωσιν ἐκεῖνοι.**

ἀπερθός (ἐπὶ χροισοῦ) καθαρός.

ἀπερθάνομαι γίνομαι μισητός· **ἀγωνίζεσθαι (περὶ) κινδύνου
ῶν (= τούτων, ἅ) ἐν τῇ ἀρχῇ (ὄντες) ἀπήχθεσθε (τοῖς
ἀρχομένοις)** περὶ κινδύνου διὰ ταῦτα, διὰ τὰ ὅποια . . .

ἄπλοια ἢ ἀδυναμία τοῦ πλεῖν ἢ ἔνεκα νηνεμίας ἢ ἔνεκα ἐναν-
τίων ἀνέμων· **ὑπὸ ἀνέμων καὶ ἀπλοίας** ἔνεκα ἐναντίων ἀνέ-
μων καὶ νηνεμίας.

ἀπὸ μετὰ γνη.· 1) ἐπὶ χρόνου· **ἀφ' οὗ** ἐφ' ὅσον· 8,3· **ἀπὸ τοῦ
πάνυ ἀρχαίου** (δηλ. χρόνου) ἔξ ἀρχαιότητος χρόνου· 15,1·
2) εἰς δῆλωσιν αἰτίας· ἔνεκα· **ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος**·
25,2· **λεγέτω . . . ἀφ' οὗ** ἐκ τίνος αἰτίας· 48,3· 3) εἰς δῆ-
λωσιν τῆς ἐκ τίνος ἀφορμῆς· **ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης** ἐν τῇ

ισότητι τῆς τύχης· 62,5· 4) εἰς δῆλωσιν τοῦ μέσου, δι' οὗ γίνεταί τι· ἀπὸ σημείου ἐνός· 90,4.

ἀπογίγνομαι εἶμαι μακρὰν· ἰδίως ἐπὶ θανάτου· ἀποθνήσκω.

ἀποδείκνυμι ὀρίζω, καθιστῶ.

ἀποδέω (ἐπὶ ἀριθμῶν) εἶμαι ὀλιγότερος κατὰ τόσους ἢ τόσους ἀριθμούς· **τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια** 10.000 πλὴν 300 (= 9.700).

ἀποκάθαρισις ἔκκρισις, κένωσις.

ἀποκρίνω ἀποχωρίζω· πθκ.· **ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη** πάντα τὰ νοσήματα (ἀποχωρισθέντα) κατέληξαν εἰς τοῦτο (τὸν λοιμόν).

ἀποκρύπτομαι τι ἀποκρύπτω τι ἀπὸ τοὺς ἄλλους· **ῥᾶν ἐτόλμα τις (ἐκεῖνα), ἀ ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν** (= ὥστε νὰ μὴ τὰ κάμνη πρὸς εὐχαρίστησίν του).

ἀπολαμβάνω ἀποκλείω.

ἀπόλαυσις· **μηδὲν οἰκειότερα τῇ ἀπολαύσει τὰ γιγνόμενα αὐτοῦ** (δηλ. ἐν τῇ Ἀττικῇ) ἀγαθὰ καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διὰ μηδόλως οἰκειότερας ἀπολαύσεως νὰ καρπώμεθα τὰ προϊόντα τῆς χώρας μίας ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων (ν' ἀπολαμβάνωμεν τὰ προϊόντα τῶν ἄλλων χωρῶν ὡς νὰ ἦσαν ἰδικὰ μας, ὅπως καὶ τὰ προϊόντα τῆς ἰδικῆς μας χώρας).

Ἀπολλώνιον ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος κείμενον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ναυπάκτου.

ἀπολοφύρομαι κλαίω ἀρκετά.

ἀπολύομαι ἀπαλλάσσομαι.

ἀπορία 1) ἀμηχανία· **ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν** τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ μείνη τις ἡσυχος, ἢ ἔλλειψις ἡσυχίας· 49,5· 2) ἔλλειψις· **τοῦ θεραπεύσοντος**· 51,5.

ἄπορος ὁ ἄνευ πόρου τινὸς ἢ μέσου· **ἄπορος τῇ γνώμῃ καθέστηκα** περιέρχομαι εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν· 59,2· **τὸ ἄπορον** ἢ ἀμηχανία· 62,5.

ἀποφαίνω ἀποδεικνύω, βεβαιώνω.

ἀπράγμων ὁ μὴ ἀναμειγνύμενος εἰς τὰ δημόσια πράγματα, φιλήσυχος πολίτης· 40,2· **τὸ ἀπραγμον** ἢ ἀδράνεια, ἢ ἄραθυμία· 63,3.

ἄπτομαι μετὰ γνκ.· 1) ἐγγίζω τι· **τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένω σῶμα οὐτ' ἄγαν . . . = τὸ μὲν ἔξωθεν σῶμα, εἴ τις ἀπτοι-**

το (αὐτοῦ), οὐτ' ἄγαν . . . 49,5· ὅσα ἀνθρώπων ἀπιεται ὅσα ἐγγίζουσι, τρώγουσιν ἀνθρωπίνην σάρκα· 50,1· 2) ἐπιχειρῶ τι τοῦ πολέμου· 8,1· 3) ἐπὶ νόσων: προσβάλλω τινά· (τὸ κακὸν = ἡ νόσος) ἤψατο τῶν ἀνθρώπων· 48,2.

ἀπωθοῦμαι ἀποκρούω.

ἄραντες, τοῦ ῥ. αἴρω.

ἄρας, τοῦ ῥ. αἴρω.

ἄργος ἀκατοίκτητος.

ἀρετὴ 1) ἀνδρεία· ἀρετὴ ἀνδρὸς (ἀνδρικός) ἡρωϊσμός, ἀνδραγαθία· 42,2· 2) εὐγένεια αἰσθημάτων· τὰ ἐς ἀρετὴν ὡς πρὸς τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων· 40,4· 3) μεγαλοφροσύνη· 51,5· 4) ἔπαινος· ἀρετῆς πέρι πρὸς ἔπαινον· 45,2.

ἀρκῶ 1) εἶμαι ἐπαρκῆς, ἐπαρκῶ· οὔτε λατροὶ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοία (= διότι κατ' ἀρχὰς ἀγνοοῦντες τὴν φύσιν τῆς νόσου ἐθεράπευον αὐτήν)· 47,1· 2) εἶμαι ἀρκετός· μετχ.: ἀρκῶν, οὔσα, οὖν, ἀρκετός· ἐμοὶ δ' ἂν ἐδόκει ἀρκοῦν εἶναι ἀλλ' ἐγὼ θὰ ἐνόμιζα ἀρκετόν· 35,1.

ἄρχω (μετὰ γνκ.) κάμνω ἀρχὴν τινος· ἦδε ἡ ἡμέρα μεγάλων κακῶν ἄρξει (= ἀρχὴ ἔσται)· 12,3· πρῶτον ἄρχω τινὸς κάμνω τὴν πρώτην ἀρχὴν τινος, δίδω τὴν πρώτην ἀφορμὴν εἰς τι (τὸ νόσημα καὶ ἐς τὰλλα τῇ πόλει πρῶτον ἤρξεν ἀνομιᾶς ἐπὶ πλέον)· 53,1.

ἄσημος ὁ μὴ ἔχων σῆμα νομίσματος· ἄσημον χρυσίον καὶ ἀργύριον χρυσοὺς καὶ ἄργυρος μὴ κεκομμένος εἰς νομίσματα· χρυσοῦ ἀσήμου καὶ ἀργυρίου . . . οὐκ ἐλάσσονος ἢ πεντακοσίων ταλάντων (ὑπάρχοντος).

ἀσθένεια ἔλλειψις δυνάμεως, ἀδυναμία.

ἀσθενῆς· ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης = ἐν τῷ ἀσθενεῖ τῆς ὑμετέρας γνώμης ἐν ᾧ τὸ φρόνημα ὑμῶν εἶναι ἀσθενές.

ἀσπονδος ἄνευ κανονικῆς ἀνακωχῆς (ἣτις ἐπεκυροῦτο διὰ σπονδῶν)· ἀναιροῦμαι τοὺς νεκροὺς ἀσπόνδους σηκῶνω (λαμβάνω) τοὺς νεκροὺς πρὸς ταφήν ἄνευ συνθήκης.

Ἄστακος πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

ἄστν αἰ Ἀθῆναι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Πειραιᾶ.

ἀσφαλέστερος ὀλιγώτερον ἀτυχῆς· χρῆ εὐχεσθαι μὲν ἀσφαλεσιότεραν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, ἀξιοῦν δὲ μηδὲν ἀτολμοτέραν ἔχειν αὐτὴν πρέπει ἀφ' ἐνὸς μὲν νᾶ

- εὔχησθε νὰ ἔχητε τὸ φρόνημά σας ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὀλιγώτερον ἀτυχῆς (νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἔκβασιν ὀλιγώτερον ἀτυχῆ), ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ θεωρῆτε καθήκόν σας νὰ ἔχητε τοῦτο - τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους φρόνημά σας — ὄχι ὀλιγώτερον τολμηρόν.
- ἀτοπία** τὸ μὴ εἶναι ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ· ἐπομένως: τὸ ἀτοπον, τὸ παράδοξον· *πολλὰ καὶ ἄλλα ἀτοπίας*· πολλὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ παράδοξα (τοῦ νοσήματος).
- ἀτοπος** ὁ ἐκτὸς τῆς οἰκείας θέσεως· ἐπομένως: ἀσυνήθης.
- ἀτυχῶ** ἀποτυγχάνω· *ἀλοχιόν (ἔστι) ἔχοντις ἀφαιρεθῆναι ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι* εἶναι πλέον ἐπονείδιστον, ἐν ᾧ τὰ ἔχετε, νὰ σᾶς τὰ πάρουν ἄλλοι, παρά, ἐν ᾧ προσπαθεῖτε νὰ τὰ ἀποκτήσῃτε, ν' ἀποτύχητε.
- αὐτάρκης** ὁ ἐπαρκῆς εἰς ἑαυτόν, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐπαρκῆς· *αὐτάρκης πρὸς τι* ἱκανὸς ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τι· *σῶμα αὐτάρκης πρὸς αὐτὸ* (τὸ νόσημα).
- αὐτίκα** εὐθύς· τὸ *αὐτίκα* πρὸς στιγμὴν.
- αὐτὸς** 1) μόνος· 15,1. 65,13· 2) μετὰ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικ.: *δέκατος αὐτὸς αὐτὸς* μετὰ ἑννέα ἄλλων· 13,1.
- αὔχημα** ἀλαζονικὸν ἠράσος.
- αὐχῶ** καυχῶμαι· *αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι* (τοῦ ᾧ. ἀπωθοῦμαι) πάντας.
- ἀφάνεια** ἀσημότης· *ἀφάνεια ἀξιώματος* κοινωνικὴ ἀσημότης.
- ἀφανής** 1) ἐπὶ στρατιωτῶν μὴ ἀνευρισκομένων μετὰ τὴν μάχην· *κλίνη τῶν ἀφανῶν, οἳ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν* γέρετρον διὰ τοὺς ἀφανεῖς, δηλ. διὰ τοὺς μὴ εὐρεθέντας πρὸς ἔκφοράν· 34,3· 2) ἀβέβαιος, ἄδηλος· *τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθῶσειν* τὸ ἄδηλον τῆς ἐπιτυχίας (τοῦ ἀγῶνος)· 42,4.
- ἀφανίζω** ἐξαλείφω, ἀποσβένω.
- ἀφίει**, πρτκ. τοῦ ᾧ. *ἀφίημι*.
- ἀφίεμαι** (μετὰ γνκ.) παραμελῶ τι (*ἀφίεσθε τῆς σωτηρίας τοῦ κοινού [= τῆς κοινῆς σωτηρίας]*).
- ἄφνω** αἰφνιδίως.
- Ἀχαρναὶ** δῆμος τῆς Ἀττικῆς κείμενος πρὸς τὰς κλιτύς τοῦ ὄρους Αἰγάλεω (νῦν Μενίδι).
- ἀχθηδών** δυσσρέσχεια· *οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι* οὐδὲ προσθέτοντες εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀβλαβεῖς μὲν, ὀχληρὰς ὅμως κατὰ τὴν ὄψιν δυσσρεσκειάς (οὐδὲ προσλαμβάνοντες [ἀπέναντι τοῦ ἄλλου] φρυσιο-

γνωμίαν ἀποδοκιμαστικῆς σκυθρωπότητος, ἢ ὁποία δὲν βλάπτει ἀληθῶς, πληγώνει ὁμως).

ἀχρεῖος 1) ἄχρηστος, ἀνωφελής· 40,2· 2) ἐν σχέσει πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν: ἄχρηστος, ἀνίκανος πρὸς πόλεμον· **οἱ ἀχρεϊότατοι** οἱ κατ' ἐξοχὴν ἄχρηστοι (πρὸς πόλεμον), ἧτοι οἱ νοσοῦντες καὶ οἱ γέροντες· 6,4· 3) **τὸ ἀχρεῖον τῆς ἡλικίας** ἢ γεροντικὴ ἡλικία· 44 4.

B

βάλανος σιδήριον εἰσερχόμενον διὰ τῆς ὀπῆς εἰς τὸν ξύλινον μοχλὸν (σύρτην), ὅστις ἐτίθετο ὀπισθεν τῆς θύρας καθ' ὄλον τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἷς τινα ὀπὴν ἐπὶ τῆς παραστάδος τῆς θύρας ἀνεωγμένην (**βαλανοδόκην**), ὥστε ὁ μοχλὸς δὲν ἠδύνατο νὰ μετακινήθῃ πρὶν τὸ σιδήριον ἀφαιρεθῆ ἔκ τῆς βαλανοδόκης διὰ τινος κλειδίου ἢ ἀγκίστρου (**βαλανάγρας**). Δι' ἔλλειψιν βαλανάγρας ἐν ἀνάγκῃ ἐξήγετο ὁ μοχλὸς θραυόμενος διὰ πελέκεως.

βάλλω κτυπῶ.

βαρύνομαι 1) καταβάλλομαι· 64 6· 2) βαρυνθῶ, λυποῦμαι· 16 2.

βέβαιος ἀσφαλής, σταθερός· 40 4. 62,5· **τὸ βέβαιον** ἢ εὐστάθεια, ἢ σταθερότης· **ἔχω τὸ βέβαιον τῆς διανοίας μέγα** τὴν εὐστάθειαν τῆς ψυχῆς εἰς μέγαν βαθμόν· 89,6.

βεβαίως ἀσφαλῶς· **βεβαίως φίλια**.

βοηθῶ μετὰ δικ. πράγμ.: ὑποστηρίζω, διατηρῶ τι (**εἰκός [ἐστι] ὑμᾶς βοηθεῖν τῷ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν τιμωμένῳ τῆς πόλεως**).

βοιωταρχῶ εἶμαι Βοιώταρχος, εἷς ἐκ τῶν προϋσταμένων τῆς Βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας· οἱ Βοιώταρχοι ἦσαν ἔνδεκα καὶ εἶχον τὴν διεύθυνσιν τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν ὑποθέσεων τῆς ὁμοσπονδίας.

βουλευῶ σκέπτομαι, ἀποφασίζω· 6,2.—**Μέσον: ἴσον ἢ δίκαιον βουλευομαι** σκέπτομαι περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων ὀρθῶς καὶ δικαίως (**οὐ γὰρ οἶόν τε ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλευεσθαι [τούτους], οἱ ἂν μὴ κινδυνεύωσι καὶ παῖδας παραβαλλόμενοι ἐκ τοῦ ὁμοίου** [= ὁμοίως, ὅπως οἱ ἔχοντες παῖδας στρατευσίμους])· 44,3.

βούλομαι· **βουλομένῳ μοι ἐστίν** = **βούλομαι** (κυρ.: εἶναι μὲ τὴν θέλησίν μου).

βράγχος στενοχωρία τῶν βρόγχων, βραχνάδα.

βράχεια, τά, τὰ ἀβαθῆ μέρη, τὰ ῥηχά.

βραχὺς 1) ἐπὶ τόπου: **διὰ βραχέος** ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως· 83,5·

2) ἐπὶ ἀξίας ἢ σπουδαιότητος: μικρός, ἀσήμαντος· **ἱππομαχία**· 22,2.

Βριλησσός ὄρος ὑψούμενον κατὰ τὸ ΒΔ. μέρος τῆς Ἀττικῆς (νῦν Πεντελικόν).

Γ

γαμικά, τά, ὁ γάμος.

Γῆ ἀρχαία θεότης τιμωμένη ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχουσα ναὸν πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς Ἀκροπόλεως κείμενον.

γίγνομαι 1) ἐπὶ ποσῶν: ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω εἰς· **τὰ πλεῖστα ἐγένετο** τὸ ἀνώτατον ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς· 13,3· 2) ἔρχομαι

διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γενέσθαι διότι καταφρονοῦντες (τοὺς ἐναντίους) ἤλθον ἀπαράσκευοι· 11,4· 3)

μετὰ προθ.: **γίγνομαι ἐκ τοῦ ἴσου τινι** εὐρίσκομαι ἐν ὁμοίᾳ θέσει πρὸς τινα· **καὶ (ὅπως μὴ) σφίσι ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται (οἱ Θεβαῖοι)**· 3,4· **γίγνομαι ἐν** διατρίβω ἐν· 16,1· **γίγνομαι ἐπὶ τοῖς ὄρλοις** φθάνω εἰς τὰ σύνορα· 12,2.

γιγνώσκω 1) κατανοῶ· **τὰ δέοντα (γενέσθαι)**· 60,6· 2) κρίνω· **περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι**· 22,1.

γνώμη 1) νοῦς, διάνοια· 34,6· 38,1· 51,4· 65,1· 2) ψυχὴ, διά-

θεσις· 89,11· 3) σύνεσις, ὀρθὴ σκέψις· **γνώμη καὶ περιουσία κρατεῖσθαι**· 13,2· **ἐλπίδι ἧσσαν πιστεύει . . . γνώμη δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων** (ἢ σύνεσις) δὲν στηρίζεται τόσον εἰς

τὴν ἐλπίδα . . . ἀλλ' εἰς τὴν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέσων ὀρθὴν σκέψιν· 62,5· **δυνατὸς τῷ τε ἀξιῶματι καὶ τῇ γνώμῃ**· 65,8·

4) φρόνημα· **τῇ γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν (τοὺς στρατεύοντας)**· 11,5· **τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν τῆς γνώμης**

= ἡ μὴ κατὰ κράτος νικηθεῖσα γνώμη· 87,3· **τῇ δυνάμει τὸ πλεον πῖσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ**· 89,6· 5) γνῶσις (τῶν πραγμάτων)· **γνώμη πιστεύει προέχειν** ἐν καθαρῇ γνώσει (τῶν πραγμάτων) ἔχει πεποιθήσιν ὅτι ὑπερέχει· 62,4· 6) σκοπός· **γνώμη τοιαῦδε**· 20,1· 7) ἀπόφασις· **γνώμην ποιῶμαι** (μετ' ἀπρμφ.) ἀποφασίζω νά . . .· 2,4.

Γορτύνιος ὁ ἐκ Γόρτυνος, πόλεως τῆς Κρήτης.

γούν παραδείγματος χάριν.

Γραική περιοχή παρά τὸν Ὀρωπὸν τῆς Ἀττικῆς.

Γυρτώνιοι κάτοικοι τῆς Γυρτώνος, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγιώτιδος.

Δ

δαιμόνιος πᾶν τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ προερχόμενον.

δεδιός, τοῦ ῥ. δέδοικα ἢ δέδια.

δέδοικα ἢ δέδια φοβοῦμαι· περὶ τινι διὰ τινά· 5,5· τὸ πλη-

θος δεδιός προφυλαττόμενον, μετὰ προφυλάξεως βαῖνον· 11,4.

δεινόν, τό, κυρ.· ὁ φόβος· ἔπειτα· ὁ κίνδυνος.

δείσαντες, τοῦ ῥ. δέδοικα ἢ δέδια.

δέος φόβος μετ' αἰδοῦς, εὐλάβεια, σεβασμός.

δέχομαι τι δίδω προσοχήν, ὑπακούω εἰς τι· τὰ παραγγελλόμενα δξέως (προθύμως).

δέω ἔχω ἔλλειψιν· ἢ μτχ. πολλάκις εἶναι ἐν χρήσει πρὸς δήλωσιν

ἀριθμῶν συνθέτων μετὰ τοῦ 8 ἢ 9· πενήτηκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη πενήτηκοντα ἔτη πλὴν δύο, τεσσαράκοντα ὀκτώ.

δῆ 1) ἤδη, μέχρι τοῦδε· 64,5· 2) βεβαίως· 24,1· δῆ τοι βεβαιότατα· 41,3· 3) ὡς γνωστόν· 21,1. 62,2. 64,1· 4) ἐπιτακτ.· πολύ, ἐντελῶς, ὁμολογουμένως· 40,3. 49,1. 64,3.

δῆμος οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι.

δημόσιος 1) τὰ δημόσια οὐ παρανομοῦμεν ἐν τοῖς δημοσίοις (ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ) ἀποφεύγομεν τὰς παρανομίας· 37,3· 2) ὡς ἐπίρρ. ἢ δτκ. δημοσίᾳ α) δημοσίᾳ δαπάνῃ· 46,1· β) ὡς πρὸς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις· 65,2.

δημοτελής ὁ τελούμενος δημοσίᾳ δαπάνῃ.

διὰ (μετὰ γνκ.) ἐπὶ χρόνου· διὰ νυκτὸς καθ' ὅλην τὴν νύκτα· 4,2· διὰ παντὸς (δηλ. τοῦ χρόνου) α) καθ' ὅλον τὸν χρόνον· 16,2· β) διαρκῶς, καὶ ἡμέραν καὶ νύκτα· 49,5. — διὰ παντὸς τοῦ πολέμου καθ' ὅλον τὸν πόλεμον· 24,1· δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἐν βραχυτάτῃ κρισίμῳ στιγμῇ· 42,4.

διαβάλλω 1) ἀμτβτ.· διαβαίνω, διαπεραιοῦμαι· 83,3· 2) μετβτκ.· τινὰ καθιστῶ τινα ὑποπτον· 18,3.

διαβουλεύομαι σκέπτομαι.

διαδοχῇ διηνεκῆς ἀλληλουχία· διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων ἐν διηνεκεῖ ἀλληλουχία τῶν ἀλλεπαλλήλων γενεῶν.

διαδραμών, τοῦ ῥ. διατρέχω.

δίαιτα τρόπος ζωῆς.

διαιτῶμαι ζῶ.

διακοσμῶ τακτοποιῶ, διοργανώνω.

διαλύομαι ἀποχωρίζομαι· ἔμελλε διαλύσεσθαι (ἀπὸ τῶν ἀγωγῶν).

διάνοια 1) σκοπός· 20,5· 2) φρόνημα· 61,2.

διαπέμπομαι στέλλω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

διατρέχω τι διέρχομαι δρομαίως διὰ μέσου τινός.

διαφερόντως διαφόρως· ὡς ἐκάστῳ ἐτύγχανέ τι **διαφερόντως ἐτέρῳ πρὸς ἕτερον γινόμενον** καθ' ὅσον ἕκαστος ἐτύχαινε νὰ ἔχη τι (σύμπτωμα) διαφόρως ὁ εἶς ἀπὸ τὸν ἄλλον· 51,1· **διαφερόντως καὶ τόδε ἔχομεν** = **διαφέρομεν καὶ τῷδε** (κατὰ τὸ ἐξῆς)· 40,3.

διαφέρω 1) μετὰ γνκ. προσ. καὶ διπλῆς δτκ.: **διαφέρομεν τῶν ἐναντίων ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τοῖσδε** (ὡς πρὸς τὰς πολεμικὰς ἀσκήσεις κατὰ τὰ ἐξῆς)· 39,1· 2) **τὰ διαφέροντα** ἢ διαφορά (πρὸς τὴν προτέραν κατάστασιν)· **ἐν οἷς μέγала τὰ διαφέροντα (ἦσαν)** 43 5.

διαφθείρω φονεύω· πθτκ.: **διαφθείρομαι** ἀποθνήσκω.

διάφορος 1) ὁ διαφερόμενος πρὸς τινα, ἐχθρός· 2,3· 2) οὐσ.: **τὸ διάφορον** ἀσυμφωνία, ἐναντιότης, ἐχθρὰ· **κατὰ τὸ Ἀθηναίων διάφορον** διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐχθρὰν· 27,2.

διέκπλους ναυτικὸν στρατήγημα, κατὰ τὸ ὁποῖον διασχίζων τις μεθ' ὀρηῆς διὰ τοῦ πλοίου του τὴν τάξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐπληττε τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον εἰς τὰ πλάγια διὰ τοῦ ἐμβόλου καὶ ἔπειτα ταχέως ἐπιστρέφων προσέβαλλεν αὐτὸ ὀπισθεν.

διετήσιος ὁ καθ' ὄλον τὸ ἔτος γινόμενος.

δικαιῶ 1) κρίνω δίκαιον (οἱ γὰρ ἄνθρωποι δικαιουσιν αἰτιᾶσθαι ἐν ἴσῳ [τοῦτον], οὗτοις μαλακία ἐλλείπει τῆς ὑπαρχούσης δόξης, [ὡς] καὶ μισεῖν τὸν θρασυτέτη ὀρεγόμενον τῆς μὴ προσσηκούσης [αὐτῷ δόξης])· 61,4· 2) θεωρῶ καθῆκόν μου· 41,5.

Διονύσια ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου· **τὰ ἀρχαιότατα Διονύσια** = **τὰ Ἀνθεστήρια**. Ταῦτα διήρουν τρεῖς ἡμέρας (ἀπὸ τῆς 11 μέχρι τῆς 13 τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός), ὧν ἐκάστη εἶχεν ἴδιον ὄνομα· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ μὲν πρώτη **Πυθολίγια**, ἡ δὲ δευτέρα **Χόες** καὶ ἡ τρίτη **Χύτροι**· ἰδ. **Ἀνθεστηριῶν**, **διορύσσω** διατρυπῶ· **τοὺς κοινούς τοίχους (τῶν οἰκιῶν)**.

διχόθεν διὰ δύο αἰτίας.

δόκησις δοξασία, ἰδέα· ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται ἐν ἧ περιπτώσει (τ. ἔ. ἐν τῷ μετρίως εἰπεῖν) μόλις ἐξασφαλίζεται (ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκροατῶν) καὶ ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ ῥήτωρ εἶπε τὴν ἀλήθειαν· 35,2· **παρέχω δόκησιν** κάμνω (τινὰ) νὰ νομίζῃ· 84,1.

δοκιμάζω ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω· πτθκ.: **τοῖς πάλοι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν** ὑπὸ τῶν προγόνων ἐνεκρίθη, ὅτι ταῦτα (δηλ. ὁ ἐπιτάφιος λόγος καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ συνδεόμενα) οὕτω γινόμενα ἔχουσι καλῶς.

δοκῶ 1) νομίζω (καὶ ἐδόκουν οἱ Πελ. καταλαβεῖν ἂν [= ὅτι καταλάβοιεν ἂν] πάντα ἔξω [τῆς πόλεως] ἔτι [ὄντα], ἐπελθόντες [= εἰ ἐπέλθοιεν] διὰ τάχους)· 18,4· 2) πιστεύομαι· 8,3.

δόξα 1) προσδοκία· **παρὰ δόξαν**· 49,6· 2) δοξασία, πεποίθησις· 35,3· 3) καλὴ ὑπόληψις, τιμὴ, δόξα (μεγάλῃ ἢ δόξα [ἔσται] ὑμῖν μὴ χεῖροσι γενέσθαι τῆς ὑπαρχούσης φύσεως [= εἰὰν δὲν φανῆτε κατώτεροι τῆς γυναικείας φύσεως] καὶ [ταύτη] ἦς ἂν κλέος ἦ ἐπ' ἐλάχιστον [= ἐλάχιστα] ἐν τοῖς ἄρσεσιν ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου)· 45,2· 4) δόξα (καλὴ ἢ κακὴ)· **φέρομαι μεγίστην δόξαν τινὶ ἐπ' ἀμφοτέρα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων** φέρω (παρέχω) εἰς τινα κατὰ τὰς ἐκβάσεις τοῦ πολέμου ἢ μεγίστην δόξαν ἢ μεγίστην κατασχύνην· 11,9.

δουλεύω ἀσφαλῶς ὑπακούω εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἄλλου ἄνευ κινδύνων (ἀποφεύγων τοὺς κινδύνους).

δουλῶ ὑποδουλώνω, ταπεινώνω, καταβάλλω (τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ ξυμβαῖνον πλείστῳ παραλόγῳ δουλοῖ [τὸ] φρόνημα).

δ' οὖν τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι . . .

δραστήριον, τό, ἡ δραστηριότης, ἡ ἐνεργητικότητα.

δρῶ πράττω· 5,5· **εὖ δρῶ** εὐεργετῶ· (εὖ) **δρῶντες** 40,4

δύναμις 1) ἀρχή, δικαιοδοσία· 7,1· 2) σημασία, σπουδαιότης· **προγνοὺς τὴν δύναμιν (τοῦ πολέμου)**· 65,5.

δυνατός ἔχων ἰσχύν, ἐπιρροήν· 2,3. 65,8· **οἱ δυνατοὶ** οἱ πρῶτοι ἄνδρες, οἱ ἄριστοι, οἱ ἐξέχοντες κατὰ τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἐπίδρασιν· 65,2.

E

ἔγκαλλώπισμα κόσμημα.

ἔγκαρτερῶ ἔμμένω (ταπεινὴ [ἔγένετο = ἔταπεινώθη, ἐκάμ-
φθη] ἢ διάνοια ὑμῶν [ὥστε] ἔγκαρτερεῖν [τούτοις] ἃ
ἔγνωτε).

ἔγκατασκήπτω (ἐπὶ ἐπιδημιῶν) ἐνσκήπτω.

ἔγκειμαί τινι ἐπιτίθεμαι κατὰ τινος, στενοχωρῶ τινα.

ἔθάς, ἄδος (μετὰ γνκ.) συνηθισμένος μέ τι.

ἔθέλω συνηθίζω.

ἔθος συνήθεια· ἐν ἔθει ἐστὶ τι σύνηθες εἶναι τι.

εἰ 1) μετὰ τὰς ἐκφράσεις ἀμφιβολίας καὶ ἀβεβαιότητος = εἰ μὴ
ἂν δέν· ἄθλον νομίζων εἰ διαφθαρήσεται· 53,3· 2) ἐπειδὴ·
εἰ ἐθέλομεν κινδυνεύειν (ν^ο ἀντιμετωπίζωμεν τοὺς κινδύ-
νους)· 39,4· 3) εἰ μὴ ἔκτος ἐάν· οὐ δικαίως εἰ μὴ . . . ἀνα-
θήσετε· 64,1.

εἶδος ἰδιάζων χαρακτήρ (τὸ εἶδος τῆς νόσου, γενόμενον κρεῖσ-
σον τοῦ λόγου, τὰ τε ἄλλα [αἰτ. τοῦ κατὰ τι] . . .).

εἰκὸς πιθανόν, εἰλόγον, φυσικόν· τὸ οὐκ εἰκὸς τὸ ἀπροσδόκητον.

εἰμί 1) ἐπομένου ἀναφορικοῦ· ἔστιν ἃ = τινὰ (μέρη)· 26,2·
εἰσὶν οἷ = τινές· εἰσὶ δ' οἷ (διέφευγον) καὶ τῶν ὀφθαλ-
μῶν (στερισκόμενοι)· 49,7· οὐκ ἔστιν ὅστις = οὐδεὶς· 62,2·
ἔστιν ὅτε ἐνίστε· οὐκ ἔστιν ὅτε οὐδέποτε· 39,1· 2) μετὰ προθ.·
εἰμί ἐν τινι ἀσχολοῦμαι εἰς τι· ἐν τούτῳ παρασκευῆς (=
ἐν ταύτῃ τῇ παρασκευῇ) ἦσαν· 17,4.

εἶτε . . . εἶτε ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως· εἶτε κατακαύσωσιν . . .
εἶτε τι ἄλλο χρήσονται (αὐτοῖς) ἂν ἔπρεπε νὰ κατακαύσω-
σιν αὐτοὺς ἢ νὰ τοὺς μεταχειρισθῶσιν ἄλλως πως.

ἐκ μετὰ γνκ.· 1) μετὰ βραχυλογίας· θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πο-
λέμων = θάπτουσι τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντας καὶ
ἐκ τούτων ἀναιρουμένους καὶ θαπτομένους· 34,5· 2) ἐπὶ
χρόνου· ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας ἀπὸ τοῦ ἀρχαί-
ου πολιτικοῦ τῶν συστήματος (τοῦ πρὸ τοῦ συνοικισμοῦ τοῦ
Θησέως)· 16,2· ἐξ αὐτῶν μετ' αὐτὰ (τὰ συμπτώματα)· 49,3·
3) εἰς δῆλωσιν τοῦ μέσου· ἐκ τῶν ἰδίων διὰ τῆς διαγωγῆς
τῶν ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ (δηλ. διὰ τῶν ἀμαρτημάτων καὶ πα-
ρεκτροπῶν τῶν)· 42,3· 4) εἰς δῆλωσιν αἰτίου· ἐκ τοῦ μὴ ἐ-
ρημοῦσθαι (κατοίκων) διὰ τὴν μὴ ἐρήμωσιν· 44,3.

ἔκδημος ὁ ἐν ἀποδημίᾳ ὢν· **ἔξοδος ἔκδημος** ἐκστρατεία εἰς ξένην χώραν.

ἐκκάμνω ἀποκάμνω· **τὰς ὀλοφύρσεις** ἀποκάμνω ὀλοφυρόμενος· **ἐκνέω** ἐκφεύγω (σφύζομαι) κολυμβῶν.

ἐκπίπτω 1) ἐπὶ πτωμάτων· ἐκβάλλομαι (ὑπὸ τῶν κυμάτων)· 92,3· 2) ἐκδιώκομαι· 27,2.

ἐκπλήσσω (πλήττων) ἐκβάλλω, ἐκδιώκω· **ἡ τέρψις ἐκπλήσσει τὸ λυπηρόν**· 38,1· **φόβος μνήμην ἐκπλήσσει** κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ λησμονῇ (νὰ τὰ χάνῃ)· 87,4.

ἐκὼν ἐκουσίως· **ἐκὼν εἶναι** ὅσον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θελήσεώς μου· **ἔλασσον ἔχω** εὐρίσκομαι ἐν ἥττονι μοίρᾳ, φαίνομαι κατώτερος· **ἐλαύνω** ἐκδιώκω.

ἐλευθέρως· κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως χωρὶς νὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πλήθους.

Ἐλευσίνιον, τό, ναὸς ἐν Ἀθήναις τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης κείμενος πιθανῶς ΒΑ. τῆς ἀκροπόλεως (βλ. τοπογρ. πίν. τῶν Ἀθηνῶν).

Ἐλευσίς = τὸ **Ἐλευσίνιον πεδίον**.

ἐλλείπω (μετὰ γνκ.) εἶμαι κατώτερός τινος.

ἐλομένοις, τοῦ ῥ. **αἰροῦμαι**.

ἐλπίζω προσδοκῶ, περιμένω.

ἐλπίς· κοινή ἐλπίς ἐλπίς περὶ τῆς νίκης τῆς πατρίδος.

ἐμβάλλω νηλ κτυπῶ πλοῖον διὰ τοῦ ἐμβόλου.

ἐμβολῆ ἐπὶ πλοίων· ἐπίθεσις, προσβολή διὰ τοῦ ἐμβόλου.

ἐμβοῶ φωνάζω δυνατὰ.

ἐμμένω 1) διαμένω ἐντὸς μέρους τινός, ἐνδιατρίβω· **χρόνον πολὺν ἐμμείναντες**· 19,2· **ἐμμείναντες χρόνον, ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια** ἐφ' ὅσον χρόνον . . . 23,3· 2) παραμένω, διαρκῶ· **ἐνέμειναν αἱ σπονδαί**· 2,1.

ἐμπειρός· τὸ ἐμπειρότερον = **ἡ μείζων ἐμπειρία**.

ἐμποδῶν πρὸ τῶν ποδῶν, μέσα εἰς τὰ πόδια, ἐμπόδιον· **τὸ μὴ ἐμποδῶν** οἱ μὴ παρέχοντες ἐμπόδια εἰς τοὺς ἄλλους (δηλ. οἱ μηκέτι ὄντες, οἱ νεκροί).

ἐμφανῆς ὄρατὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, φανερός· **ἐν τῷ ἐμφανεῖ** φανερῶς, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

ἐν (μετὰ δτικ.) ἐνώπιόν τινος.

ἐνάγω παροτρύνω, παρορμῶ.

ἐναντιοῦμαι ἤναντίωμαί τινι εὐρίσκομαι εἰς ἀντίθεσιν, διαφωνῶ πρὸς τινα.

ἐνδεής ὑποδεής· τὸ πλεῖστον ἐν τῷ συγκριτικ.· **ἐνδεέστερός** τινος ὑποδεέστερός τινος.

ἐνδίδωμι 1) μετ' αἰτ. καὶ διτ.· παραδίδω τι εἰς τὰς χεῖράς τινος· **ἐτράποντο ἐνδιδόναι καὶ τὰ πράγματα τῷ δήμῳ καθ' ἡδονήν** (κατὰ τὰς ἐκάστοτε ὁρέξεις αὐτοῦ, τοῦ δήμου)· 65,10· 2) δίδω, παρέχω· **πρόφασιν**· 87,9 3) προξενῶ, ἐπιφέρω· **σπασμὸν ἰσχυρόν**· 49,4· 4) ὑποχωρῶ· **εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖτεν** (διὰ τὰ ἴδη) ἂν τυχὸν τώρα μᾶλλον (ἢ πρότερον) ἤθελον κἄπως ὑποχωρήσει· 12,1· **οὐδέν πω ἐνδώσουσιν** εἰς οὐδεμίαν ἀκόμη ὑποχώρησιν θὰ προβῶσι· 12,4· **καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν**· 65,12.

ἐνδον ἐντός.

ἐνειμι εἶμαι ἐν τινι, ἐνυπάρχω, εὐρίσκομαι μέσα· **στάσιν ἐνεσεσθαι τῇ γνώμῃ** = **στάσιν** (διχόνοιαν) **ἔσεσθαι ἐν τῇ γνώμῃ** ὅτι θὰ ἐπέλθῃ διχογνωμία· 20,4· **τὰ ὅσα ἐκάστου ἔνεσι τῇ λάρνακι τῆς φυλῆς, ἧς ἕκαστος ἦν**· 34,3.

ἐνθένδε ἐκ τοῦ ἐπομένου συμβάντος.

ἐνθυμοῦμαι 1) σκέπτομαι· **ὀρθῶς ἐνθυμούμεθα** συλλαμβάνομεν ὀρθὰς σκέψεις (τὰς ὁποίας ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ἄλλων)· 40,2· 2) = **γιγνώσκω** κατανοῶ· 60,6· 3) μετὰ μετχ.· συλλογίζομαι ὅτι . . . δ (πλεονέκτημα) . . . **ἐνθυμηθῆναι ὑπάρχον ὑμῖν**· 62,1.

ἐνι = **ἐνεσι** εἶναι δυνατόν· **ἐνι τοῖς αὐτοῖς** (δηλ. **τοῖς τετραμμένοις πρὸς τὰ πολιτικά, τοῖς πολιτενομένοις**) **ἐπιμέλεια οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν** εἶναι δυνατόν (παρ' ἡμῖν) οἱ πολιτεύομενοι νὰ φροντίζωσι καὶ διὰ τὰς ἰδιωτικὰς τῶν ὑποθέσεις συγχρόνως καὶ διὰ τὰς δημοσίας.

Ἐννεάκρουνος, ἰδ. **Καλλιρρόη**.

ἐντὸς ἐντεῦθεν.

ἐντυγχάνω ἀπολ.· **παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καιρῷ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ** εἰς κάθε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν καὶ λόγου καὶ ἔργου.

ἐξαιρέτος ὄν ἐκλέγων χωρίζει τις ἐξ ἄλλων· **χίλια τάλαντα ἐξαιρέτα ποιησαμένοις** ἀφ' οὗ λάβωσι χίλια τάλαντα· 24,1· **τριήρεις ἐξαιρέτους ἐποίησαντι** τριήρεις ἐξεχώρισαν· 24,2· **ἔξαμαρτάνω τι** διαπράττω σφάλμα τι (**[ἐνεκα]** τοῦ μὴ ἐξα-

μαρτεῖν τι ξυνελθόντας [= ἵνα μή, εἰ ξυνέλθοιεν, ἔξα-
μαρτωσὶ τι] ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ [= ὑπ' ὀργῆς μᾶλλον
ὠθούμενοι ἢ ὑπὸ σκέψεως]).

ἔξανάγομαι ἐκπλέω.

ἔξανθῶ ἐπὶ νοσημάτων: ἀναφαίνομαι, προβάλλω· σῶμα φλυ-
κταίναις καὶ ἔλκεσιν ἐξηνηθηκὸς ὄλον κεκαλυμμένον ἀπὸ
φλυκταίναις καὶ ἔλκη.

ἔξαπιναίως ἔξαίφνης.

ἔξαργτύω παρασκευάζω· ἐν τῷ μέσῳ ὠσάντως: παρασκευάζω.

ἔξειργομαι (μετὰ γνκ.) ἀποκλείομαι τινος.

ἔξενευσαν, τοῦ ὁ· ἐκνέω.

ἔξετάζω ἐρωτῶ καὶ λαμβάνω πληροφορίας περὶ τινος, δοκιμάζω·
τὴν ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν (= τοὺς ὑπάρχοντας ξυμ-
μάχους).

ἔξηγοῦμαι διευθύνω, κυβερνῶ.

ἔξῆς κατὰ σειράν.

ἔξισταμαι 1) μετὰ γνκ. πράγμ.: ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τινος, πα-
ραιτῶ τι· ἧς (ἀρχῆς) οὐδ' ἐκοιτῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν· 63,2·
2) μεταβάλλω τὴν γνώμην μου (ὁ αὐτὸς εἰμι [τῆ γνώμῃ])
καὶ οὐκ ἐξίσταμαι [τῆς γνώμης, ἣν εἶχον]· ὑμεῖς δὲ με-
ταβάλλετε [τὴν γνώμην]· 61,2.

ἔξοικοῦμαι κατοικοῦμαι ἐντελῶς.

ἔξω ὡς πρόθ. μετὰ γνκ.: ἄλλα ἔξω τοῦ πολέμου ἄσχετα πρὸς
τὸν πόλεμον (πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ πολέμου).

ἐπάγω παρακινῶ, παροξύνω. — Μέσον: προσκαλῶ.

ἐπαίρω σηκώνω ἐπάνω· πθικ.: ἡ Ἑλλὰς τῆδε τῆ ὀρμῇ ἐπῆρ-
ται καὶ προσέχει τὴν γνώμην ἢ Ἑλλὰς διὰ ταύτης τῆς (πο-
λεμικῆς) κινήσεως ἡμῶν εἶναι μετέωρος (συντεταραγμένη) καὶ
ἔχει πρὸς αὐτὴν ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν της.

ἐπακούω ἀκούω μετὰ προσοχῆς (καὶ ξύμφορον εἶναι τὸν
πάντα ὀμιλον τῶν ἀστῶν καὶ ξένων ἐπακοῦσαι αὐτῶν).

ἐπαλξίς περιληπτικ = ἐπάλξεις· οἱ παρ' ἐπαλξιν οἱ ὑπερα-
σπισταὶ τῶν τειχῶν.

ἐπάρατος ἐπικατάρατος· ὁ ἐπάρατον ἦν μὴ οἰκεῖν περὶ τοῦ
ὀποίου ὑπῆρχε κατάρα νὰ μὴ τὸ κατοικήσῃ τις.

ἐπαυξάνω προάγω, ἀναπτύσσω· τὰ πλεῖω αὐτῆς ἐπηυξήσαμεν
τὰ πλεῖστα μέρη αὐτῆς ἀνεπτύξαμεν, τ. ἔ. ηὔξῃσαμεν τὰς ναυ-
τικὰς δυνάμεις, ἀνεπτύξαμεν τοὺς πόρους τοῦ κράτους κττ.

ἐπαύρεσις ἀπόλαυσις.

ἐπεβίω, ἀόρ. τοῦ ῥ. ἐπιζῶ.

ἐπειδὴ 1) ἀφ' οὗ 5,7· 2) μετ' εὐκτ.: ὁσάκις ἐπειδὴ ἐκάστοτε
ἐτοίμα γίγνοιτο (τὰ πράγματα) ὁσάκις ἕκαστοι ἠτοιμάζον-
το· 10,2.

ἐπεξέρχομαι ἐξέρχομαι ἐναντίον τινός.

ἐπεξίασι, μέλλ. τοῦ ῥ. ἐπεξέρχομαι.

ἐπέροχομαι 1) ἔροχομαι κατόπιν· τοὺς ἐπελθόντας (ἐκ τῶν ἀ-
γρῶν ἐς τὸ ἄστυ ἐπίεσε)· 52,1· 2) μετ' αἰτ.: εἰσβάλλω εἰς
(ἐπελθόντες [ἡμεῖς] αὐτοὶ τὴν τῶν πέλας [γῆν] οὐ χαλε-
πῶς τὰ πλείω [= ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον] κρατοῦμεν, [καίπερ]
μαχόμενοι ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, τοὺς ἀμυνομένους περὶ τῶν
-ικείων)· 39,2.

ἐπεσέρχομαι εἰσάγομαι πρὸς τοῦτους.

ἐπέχω (ἀμτβτ.) δὲν μετακινεῖσθαι, δὲν τὸ κουνῶ.

ἐπηγάγοντο, τοῦ ῥ. ἐπάγομαι.

ἐπῆρται, πθηκ. προκμ. τοῦ ῥ. ἐπαίρω.

ἐπὶ 1) μετὰ γνκ.: α) μετὰ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας: ἐπὶ
σφῶν αὐτῶν καθ' ἑαυτούς, μόνοι των· 63,3· β) εἰς δῆλωσιν
τοῦ βάρους ἐν παρατάξει πλοίων: ἐτάξαντο τὰς ναῦς ἐπὶ τεσ-
σάρων παρέταξαν τὰ πλοῖα των εἰς τέσσαρας γραμμὰς (ὥστε
να ὑπάρχη βάθος τεσσάρων πλοίων)· 90,1· γ) εἰς δῆλωσιν χρό-
νου: ἐπὶ Χρυσίδος . . . ἱερωμένης καὶ (ἐπὶ) Αἰνησίου
ἐφόρου (δντος) . . . καὶ (ἐπὶ) Πυθοδώρου . . . ἄρχοντος
Ἀθηναίους ὅτε ἡ Χρυσὶς ἦτο ἱέρεια (τῆς Ἥρας) καὶ ὅτε ὁ
Αἰνησίας . . . 2,1· 2) μετὰ δτκ.: α) ἐπὶ τόπου: πλησίον· Κα-
ρία ἢ ἐπὶ θαλάσῃ· 9,4· ἢ ἐπὶ Λοκροῖς (κειμένη) νῆσος·
32,1· β) ἐπὶ θέσεως: κατόπιν τινός· ἐπὶ δ' αὐτῶ (τῶ δεξιῶ
κέρατι) ἔταξαν· 90,2· γ) τὸ εἶναι τι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τινός· ἐφ'
ἑαυτῶ εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν ὅτι ἡ προσβολὴ ἐξηροῦτο ἀπὸ
αὐτόν· 84,2· δ) εἰς δῆλωσιν αἰτίας: ἔνεκα· ἐπ' ἀξιώσει ἔνεκα
τῆς ὑπολήψεως (τὴν ὁποίαν εἶχεν)· 65,8· ε) εἰς δῆλωσιν σκο-
ποῦ: ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ διαβάλωσιν
αὐτόν· 13,1· ἐπὶ κακῶ τῆς πόλεως πρὸς βλάβην τῆς πό-
λεως· 13,1· τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει ἐπὶ μεγίστοις (ἀγα-
θοῖς) ἵνα ἐπιτύχη μέγιστα ἀγαθὰ· 64,5· στ) πρὸς τιμὴν τινος·
λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον· 34,6· ζ) ἐπὶ περιστάσεων, εἰς τὰς
ὁποίας εὐρίσκεται τις· ἐπὶ τῶ παρόντι εἰς τὰς παρούσας πε-
ριστάσεις· 36,4.

- ἐπιβολή** τὸ νὰ ῥίπτη τίς τι ἐπάνω εἰς τι, τὸ σκέπασμα· ὥστε (οἱ νοσοῦντες) μῆτε . . . τὰς ἐπιβολὰς μὴδ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι ὥστε οἱ νοσοῦντες δὲν ὑπέφερον μῆτε . . . τὰ σκεπάσματα μὴδὲ ἄλλο τι ἐπεθύμουν παρὰ νὰ εἶναι γυμνοί.
- ἐπιβουλεύω** (μετὰ δικ.) σχεδιάζω ἐπιβουλὴν κατὰ τινος· *ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν = ἐπεβούλευον τούτοις τοῖς Πλαταιεῦσι, οἳ ἔξω τῆς πόλεως ἦσαν.*
- ἐπιγίγνομαι** 1) ἐπὶ χρόνου· ἔρχομαι κατόπιν· τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος (κατὰ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα· 33,1· οἱ ἐπιγιγνόμενοι (παῖδες) τὰ κατόπιν γεννώμενα τέκνα, ἢ νέα τεκνοποιία· 44,3· 2) ἐπὶ φυσικῶν συμβάντων· ἐπέρχομαι, ἐπισυμβίω· *ὕειδός πολὺς ἐπιγίγνεται πίπτει ῥαγδαία βροχή· 4,2· 3) συμβαίνω, γίγνομαι· αἴσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο (τοῖς Πλαταιεῦσι) = ταχέως ἦσθοντο οἱ Πλαταιεῖς (τούτους)· 4,4· 4) ἐπὶ νόσου· προσβάλλω, ἐνσκήπτω· ἐπιγεγένηται ἡ νόσος πέρα ὧν προσεδεχόμεθα· 64,1.*
- ἐπιγιγνώσκω** ἀποφασίζω κατόπιν· *οὐκ ἐπιγιγνώσκοντες τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς ἀπελθόντας (εἰς Σικελίαν).*
- ἐπιζῶ** ζῶ μετὰ ταῦτα, κατόπιν· *ἐπεβίω (τῷ πολέμῳ) = ἐβίω ἐπὶ τῷ πολέμῳ (τ. ἔ. μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου).*
- ἐπικαλῶ** (τινι) φέρω κατηγορίαν κατὰ τινος, κατηγορῶ τινα· *ἐπικαλέσαντες (τοῖς Αἰγινήταις) τοῦ πολέμου αἰτίους εἶναι σφίσι (= αὐτοῖς, τοῖς Ἀθ.).*
- ἐπικαταλαμβάνω** προφθάνω.
- ἐπίκειμαι** 1) ἐπὶ νήσων· εἶμαι πλησίον· 14,1· 2) στενοχωρῶ, βασανίζω· *ἡ ἀπορία ἐπέκειτο (αὐτούς)· 49,5· ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος· 59,1.*
- ἐπικηρυκεύομαι** ἀποστέλλω κήρυκας περὶ διαλλαγῆς, κάμνω προτάσεις περὶ εἰρήνης.
- ἐπίκουροι** μισθωτοὶ στρατιῶται.
- ἐπικτιῶμαι** = ἐπὶ τινι (προσέτι) κτιῶμαι· *ἐπικτιῶμαι ἀρχὴν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἀρχῇ κτιῶμαι νέαν ἀρχὴν, ἐπεκτείνω τὴν ἀρχὴν.*
- ἐπιλαμβάνω** ἐπὶ νόσου· προσβάλλω.
- ἐπίλειψις** ἔλλειψις.
- ἐπιμείγνυμαι** συγκοινωνῶ· *ἐπεμείγνυντο παρ' ἀλλήλους (= πρὸς ἀλλήλους).*

- ἐπιμονή τὸ μένειν ἔν τινι τόπῳ, χρονοτριβή.
- ἐπινέμομαι ἐπὶ μiasματικῆς νόσου: ἔξαπλώνομαι καὶ κάμνω θραῦσιν.
- ἐπινοῶ ἔχω κατὰ νοῦν, συλλογίζομαι· οὐδὲν δλίγον (= μικρὸν) ἐπενόουν.
- ἐπίπεμψις ἢ εἷς τινα τόπον ἀποστολή (διὰ τὴν ἐπίπεμψιν ἐν τῇ γῆ [= κατὰ ξηρὰν] ἐπὶ πολλὰ [χωρῖα ἀνδρῶν ἐξ] ἡμῶν αὐτῶν).
- ἐπίπλους ἐπιπλέων (ἐπιθетικός) στόλος (ὅπως μὴ οἱ ἼΑθην· διαφύγοιεν τὸν ἐπίπλουσιν σφῶν [τ. ἔ. τῶν Πελοποννησίων] πλέοντες ἔξω τοῦ ἑαυτῶν [τ. ἔ. τῶν Πελοποννησίων] κέρως).
- ἐπίσημος ὁ ἐπάνω (ἐφ' ἑαυτοῦ) ἔχων σῆμα, κεχαραγμένος· ἀργύριον ἐπίσημον ἔχον σῆμα νομίσματος· ὅθεν: ἀργυρᾶ νομίσματα.
- ἐπιστέλλω παραγγέλλω.
- ἐπιστήμη ἐμπειρία.
- ἐπιστρέφω στρέφω.
- ἐπιστροφή ἐπὶ πλοίων: ἀλλαγὴ τῆς διευθύνσεως, στροφή.
- ἐπίσχεσις χρονοτριβή.
- ἐπιτάσσω (μετὰ δικ. προσ. καὶ ἀπρμφ.) διατάττω τινὰ νά. . .
- ἐπιτήδειος 1) κατάλληλος· ὁ χῶρος ἐνστρατοπεδεῦσαι διὰ νά στρατοπεδεύσει ἐν αὐτῷ, πρὸς στρατοπέδουσιν· 20,4· 2) ἀναγκαῖος· ἰδίως ὡς οὐσ.: τὰ ἐπιτήδεια τὰ ἀναγκαῖα (πρὸς ταφήν)· 52,4· 3) φιλικός· κηρύγματα ἐπιτήδεια φιλικαὶ (διαλλακτικαὶ) γνωστοποιήσεις διὰ τοῦ κήρυκος· 2,4· 4) φίλος· 18,3. 49,7.
- ἐπιτηδεύματα ἐνασχολήσεις.
- ἐπιτηδεύσεις ἀρχαί· ἀπὸ οἷας ἐπιτηδεύσεως ἀπὸ ποίας ἀρχᾶς ἐμπνεόμενοι.
- ἐπιφέρω φέρων ἐπιθέτω· ἐπιφέρει ἕκαστος, ἣν τι βούληται (= ὅ,τι ἀν βούληται [δηλ. ἄνθη, στεφάνους, ἀρώματα]).
- ἐπίφθονος ὑποκείμενος εἰς φθόνον, μισητός· τὸ ἐπίφθονον ὁ φθόνος, τὸ μῖσος· τὸ ἐπίφθονον λαμβάνω φθονοῦμαι, μισοῦμαι.
- ἐπιχειρητέα = ἐπιχειρητέον (ῥήμ. ἐπίθ.) πρέπει τις νά προσβάλῃ· ἐπιχειρητέα εἶναι (δηλ. τοῖς Θεθαίοις) ὅτι πρέπει νά προσβάλωσι τοὺς Θηβ.

ἐπιχειρῶ ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω· 84,1. — Πθτικ.: πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι ἀσφαλέστατοι πρὸς τὰς προσβολὰς τῶν ἐναντίων· 11,5.

ἐπιψηφίζω (ἐπὶ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου) θέτω τι εἰς ψηφοφορίαν.

ἔποικος ὁ πεμπόμενός που ὡς μετανάστης (καὶ ἐφαίνεται [αὐτοῖς] ἀσφαλέστερον [εἶναι] πέμπαντας ἐποίκους αὐτῶν ἔχειν τὴν Αἴγιναν τῇ Πελοπ. ἐπικειμένην).

ἐπομαι ἀκολουθῶ, ὑπακούω· ἐπεσθε (τοῖς παραγγέλμασι). ἐπόμνυμι ἐπάνω εἰς τι στηριζόμενος κάμνω ὄρκον· ἐπομόσαι φασὶν αὐτοὺς ἰσχυρίζονται (οἱ Θηβ.) ὅτι αὐτοὶ (οἱ Πλατ.) ὤρκισθησαν ἐπάνω εἰς τοὺς λόγους (τοὺς ὁποίους πρότερον εἶπον).

ἔπος στίχος (ποιήσεως).

ἔρανος συνεισφορά· προῖεμαι τῇ πόλει κάλλιστον ἔρανον προσφέρω εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος τὴν ὠραιότητα συνεισφορᾶν (τὴν εὐγενεσιότητα θυσίαν, δηλ. τὴν ζωὴν μου).

ἔργον 1) πολεμικὸν ἔργον, μάχη· 42,4. 43,1. 89,9· καθίσταμαι ἐς ἔργον προβαίνω εἰς τὴν μάχην· 11,7· 2) ἐχθρικὸν ἔργον, ἐχθρική πρᾶξις· 7,1· 3) κατόρθωμα· ὧν (= τούτων δὲ) ἐγὼ τὰ κατὰ πολέμους ἔργα ἐν τούτοις ἐγὼ τὰ πολεμικὰ κατορθώματα (τοὺς ἐπιθετικὸς πολέμους) τούτων (δηλ. ἡμῶν τῶν συγχρόνων καὶ τῶν πατέρων μας)· 36,4· 4) πρᾶξις, ἐνέργεια· τῷ ἔργῳ δεδιότας παρεσκευάσθαι ἐν τῇ πράξει (ἐμπράκτως) μετὰ φόβου νὰ εἶναι παρεσκευασμένοι· 11,5.

ἔρεχθεὺς βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων.

ἔρημος 1) ἔρημος· τὰ ἐρήμα, τὰ ἔρημα, τὰ ἀνοικοδόμητα· 17,1· 2) ἀπροφύλακτος· πύλαι· 4,4· 3) ἐπὶ προσώπων· ἐγκαταλειμμένος· 51,5.

ἐρμηνεύω ἐξηγῶ (ἐκθέτω) σαφῶς.

ἐρρῦη, τοῦ ῥ· ῥέω.

ἔρρωντο, πθτικ. ὑπερσυντλκ. τοῦ ῥ· ῥώννυμι.

ἔρχομαι 1) διὰ μάχης ἔρχομαι τινι ἔρχομαι εἰς μάχην κατὰ τινος· ἀσφάλεια πολλή (δοκεῖ) εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους (= οἱ ἐναντίοι οὐκ ἂν ἔλθοιεν) ἡμῖν διὰ μάχης· 11,3· 2) ἔρχομαι ἐς χεῖρας συμπλέκομαι· 3,4.

ἐς (μετ' αἰτ.) 1) ἐπὶ χρόνου· α) μέχρι τινός· ἐς Θησέα· 15,1· β) εἰς δήλωσιν τοῦ ὁρίου· ἐς αἰδίον εἰς αἰῶνας αἰῶνων, αἰωνίως· 64,3· 2) εἰς δήλωσιν ἀναφορᾶς· ὡς πρὸς τι· ἐς τὴν

πρὸς ἀλλήλους ὑποψίαν· 37,2· ἔς τὰλλα· 53,1· μεγέθους
 πέρι ἔς τὴν ἀρχὴν προκειμένου περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ ἀνα-
 φερομένου εἰς τὴν ἀρχὴν ὑμῶν· 62,1· ἔς τε τὸ μέλλον κα-
 λὸν προγόντες ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχροὺς προνοήσαντες
 καὶ περὶ τῆς μελλούσης δόξης (κυρ. : καὶ ὡς πρὸς τὴν. . .) καὶ
 περὶ τῆς ἐν τῷ παρόντι ὄχι κατασχίνης (τ. ἔ. λαμπρότητος)·
 64,6· ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἔς τὸν πόλεμον· 65,6· 3) πρὸς δή-
 λωσιν σκοποῦ· ἀποδώσει τὴν ἀρετὴν οὐκ ἔς χάριν, ἀλλ' ἔς
 ὀφείλημα θ' ἀνταποδώσει τὴν (ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς αὐτὸν) εὐ-
 γένειαν τῶν αἰσθημάτων ὄχι πρὸς χάριν (διὰ τὸ νὰ τοῦ χρεωστῆ-
 ται χάρις), ἀλλὰ πρὸς ἀπότισιν χρέους· 40,4.

ἑσβατός, ὄν, προσιτός.

ἑσδρομὴ εἰσβολή, ἔφοδος.

ἑσκομίζομαι κομίζω ἐντός· τὰ ἐκ τῆς χώρας ἑσσκομίσαντο =
 τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκ τῆς χώρας ἔκομίσαντο ἔς τὴν πόλιν·
 5,7· τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἑσκομίζεσθαι = τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς
 ἐκ τῶν ἀγρῶν κομίζεσθαι ἔς τὴν πόλιν· 13,2.

ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου πρὸς τὸ ἑσωτερικὸν τοῦ κόλπου.

εὐδαιμον, τὸ = ἡ εὐδαιμονία· κρινῶ τὸ εὐδαιμον (κτιγρμ.)
 τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον (κτιγρμ.) τὸ εὐψυχον θεω-
 ρῶ ὅτι θεμέλιον τῆς εὐδαιμονίας εἶναι ἡ ἐλευθερία, τῆς δ' ἐ-
 λευθερίας ἡ γενναιοψυχία.

εὐδοκιμῶ διακρίνομαι· ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ ἐφ' ὅσον
 ἕκαστος ἐν τινὶ κλάδῳ διακρίνεται.

Εὐήνος ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας (νῦν Φίδαρις).

εὐλογία ἔπαινος· καθιστὰς τὴν εὐλογίαν (τούτων), ἐφ' οἷς
 νῦν λέγω, φανερὰν σημείους διότι ἠθέλησα νὰ κυρώσω διὰ
 πραγματικῶν ἀποδείξεων τὸν ἔπαινον τούτων. . .

Εὐμόλπος κατὰ τὸν μῦθον υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Χιό-
 νης, βασιλεὺς τῶν Θρακῶν, ἰδρυτὴς τῶν Ἐλευσινίων μυστη-
 ρίων καὶ ἀρχηγέτης τῶν Εὐμόλπιδων, τοῦ ἱερατικοῦ γένους
 τῆς Ἐλευσίνος. Ἐλθὼν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Θρακῶν εἰς βοήθειαν
 τῶν Ἐλευσινίων πολεμοῦντων πρὸς τοὺς Ἀθ. ἐπολέμησε πρὸς
 τὸν Ἐρεχθεά καὶ ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ.

εὐνοια· εὐνοίαν ἔχω (μετ' ἀπρμφ.) εὐχομαι ἐκ καρδίας νά. . .

εὐπραγῶ = εὖ πράσσω εὐτυγχῶ· πόλις εὐπραγεῖ καθ' ἕκα-
 στον τῶν πολιτῶν ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν πολιτῶν (ἰδιωτικῶς).

εὐπρεπής ἔντιμος, τιμητικὸς (οἷ ἂν λάχῃσι τῆς εὐπρεπεστά-

της τελευταίας, ὡσπερ οἶδε νῦν, ἢ τῆς εὐπρεπεσιότητος λύπης, ὡσπερ ὑμεῖς).

εὐρυχωρία ἐπὶ θαλάσσης: ἀνοικτὸν καὶ εὐρύχωρον μέρος.

εὐτέλεια λιτότης, ἀπλότης· **φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας** εἴμεθα ἔρασταὶ τοῦ ὠραίου, ἀλλὰ καὶ φίλοι συγχρόνως τῆς ἀπλότητος.

εὐτραπέλως εὐστρόφως, δεξιῶς· **μετὰ χαρίων μάλιστα' εὐτραπέλως** μετὰ τὴν μεγαλυτέραν εὐστροφίαν καὶ χάριν.

εὐτρεπίζομαι (μετ' αἰτ.) προπαρασκευάζω τι, προετοιμάζομαι εἰς τι.

εὐτυχές, τὸ = ἡ εὐτυχία (τὸ δ' εὐτυχές [εἶναι ἐκείνοις], οἷ ἂν λάχουσι . . . καὶ οἷς . . . ξυνεμετρήθη).

εὐψυχία γενναιοψυχία, τόλμη.

εὐψυχος ὁ ἔχων ψυχὴν (τ. ἔ. θάρρος), θαρραλέος· 11,5· τὸ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψυχον ἢ προσωπική μας γενναιοψυχία κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως· 39,1.

ἐφίεμαι (μετὰ γνκ.) ἐπιθυμῶ τι· **ἐβουλήθησαν** (= ἀπεφάσισαν) **μετ' αὐτοῦ (τοῦ κινδύνου = ὑφιστάμενοι τὸν κίνδυνον) τοὺς μὲν (ἐναντίους) τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ (ἀγαθῶν ἐκείνων, τ. ἔ. τῆς ἔτι ἀπολαύσεως τοῦ πλοῦτου καὶ τοῦ πλουτηῆσαι) ἐφίεσθαι.**

ἐφίστημι (μετὰ γνκ.) σταματῶ τι.

ἐφόρμησις ἐπιτηρητικὴ στάσις, ὄρμητήριον κατὰ τῶν κινήσεων τοῦ ἔχθρου.

ἔχθος, οὐς, τό, μῖσος· **τινὸς** κατὰ τινος.

ἔχυρός ἀσφαλής.

ἔχω 1) μεταβτκ.: α) παρέχω· **ἀγανάκτησιν ἔχει, ὕφ' οἷων κακοπαθεῖ** παρέχει ἀφορμὴν πρὸς ἀγανάκτησιν, διότι ὑλὸ τοιούτων (τ. ἔ. ἀδεξίων) . . . 41,3· **τὸ λυποῦν ἔχει ἐκάστῳ τὴν αἰσθησιν**· 61,2· β) μετὰ προθ.: **δι' ἡσυχίας ἔχω τὴν πόλιν** κρατῶ ἡσυχον τὴν πόλιν· 22,1· **ἔχω ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ τινα** οὕτως ὀργίζομαι κατὰ τινος· 18,5· γ) μετ' ἀπρμφ.: **ἔχω τὴν δύναμιν, δύναμαι**· 65,8· 2) ἀμτβτ.: α) εὐρίσκομαι, εἶμαι· **ὡσπερ ἔχουσιν** ὅπως εἶναι καὶ εὐρίσκονται, ἀνευ ἀναβολῆς· 4,6· β) ἰδίως ἐν τῷ μέλλ. **σχήσω** καὶ ἀορ. **ἔσχον**: προσορμίζομαι· 25,3. — Μέσον: **ἔχομαι** μετὰ γνκ.: ἐπιχειρῶ τι μετὰ ζήλου, ἐπιλαμβάνομαί τινος· 2,4. — Πθτκ.: κρατοῦμαι· 5,3.

Z

Ζεὺς· τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου (ιερόν) = τὸ Ὀλυμπιεῖον
 ὁ ναὸς οὗτος ἔκειτο πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς ἐν Ἀθήναις ἀκροπόλεως
 (βλ. τοπογρ. πίν.).

ζημία τιμωρία· **ἐπιτίθεμαι θάνατον ζημίαν** ὀρίζω τὸν θάνατον ὡς τιμωρίαν.

H

ἦ 1) εἰ δὲ μή· 63,1· 2) παρὰ ἀφ' οὗ· 65,12.

ἦ 1) ἐπὶ τόπου· ὅπου, εἰς ὃ μέρος· **ἦ προσπίπτοιεν (οἱ Πλαταιεῖς)** ἐκεῖ, ὅπου ἐκάσποτε ἐπετίθεντο (οἱ Πλατ.)· 4,1· **τὰς πύλας, ἦ (= δι' ὧν)**· 4,2· **πάσας ἦ (= πρὸς ὅσας) χωρήσειαν**· 84,3· 2) ἐπὶ τρόπου· ὅπως, καθὼς· 3,3. 6,1· 3) διὰ τοῦτο· 2,2.

ἦδη ἐφηβική ηλικία (ἢ τῶν 18 ἐτῶν ηλικία).

ἡγοῦμαι νομίζω (τόν τε πλείονα βίον, ὃν ἡτύχεϊτε, ἡγεῖσθε [τροστακτ.] κέρδος)· 44,4· **κάλλιον ἡγοῦμαι** προτιμῶ· **καὶ ἐν αὐτῷ** (δηλ. τῷ κινδύνῳ) **ἡγησάμενοι κάλλιον τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν (= τὸ παθεῖν [= τὸ ἀποθανεῖν] ἀμνόμενοι) ἢ τὸ σῶζεσθαι ἐνδόντιες**· 42,4.

ἦδη εὐθύς.

Ἥλις κοίλη ἢ βόρρειος ἢ ἡ κυρίως Ἥλις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὀρεινὴν — τὴν Πισατὴν καὶ Τριφυλίαν —, ἣτις καὶ **περιοικίς Ἥλειων** ἔκαλεῖτο.

ἦπερ ὅπου· **τὸ ναυτικὸν ἦπερ (= ἐν ᾧ) ἰσχύουσιν**· 13,2· **ἐς Οἰνόην, ἦπερ (= δι' ἧς)**· 18,1· **οὐχ ἦπερ ἐσέβαλον = οὐ τῆ ὀδῶ, ἦ ἐσέβαλον (ἐς τὴν Ἀττικὴν)**· 23,3.

ἦσαν, τοῦ ᾧ. ἔρχομαι.

ἦσσαν κατώτερος· **ἦσσαν εἰμὶ** μειονεκτῶ· **ἀλλ' (ὅπως) ἦσους ὄσω** (αὐτῶν, δηλ. τῶν Πλαταιέων) **τῆς σφειτέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν** ἔνεκα τῆς ἰδικῆς των (δηλ. τῶν Πλατ.) ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, διότι αὐτοὶ (οἱ Πλατ.) γνωρίζουσι τὰ μέρη τῆς πόλεως των.

ἦτοι . . . ἦ ἦ . . . ἦ.

Θ

θαρσαλέον, τό, πεποιθήσις, θάρρος· *εἶναι ἐν τῷ θαρσαλέῳ = εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ.*

θεραπεύω ἐπὶ πραγμάτων· φροντίζω, προνοῶ περὶ τινος· 65,6.

— Πητικ.: *θεραπεύομαι* τυγχάνω περιποιήσεως· 51,2.

Θέρμη πόλις τῆς Μακεδονίας, ἢ ἔπειτα Θεσσαλονίκη.

θέρμη ζέστη, πυρετώδης ζέστη, πυρετός.

θήκη τάφος, τρόπος ταφῆς.

θρασύς τολμηρός.

Θριάσιον πεδῖον, τό, τοῦτο ἔκειτο Α. τοῦ Ἐλευσινίου πεδίου· ὠνομάζετο δὲ οὕτω ἐκ τῆς **Θρίας**, τοῦ δήμου τῆς Ἀττικῆς.

Θριῶζε (ἔξ ἀρχαίου τύπου **Θριῶ**) ἀντὶ **Θριάζε** (ἐκ τοῦ **Θριᾶ**) εἰς Θριᾶν, εἰς τὸ Θριάσιον πεδῖον.

Θρόνιον πόλις τῆς Λοκρίδος.

Θυρέα πόλις κειμένη ἐν πεδιάδι (Θυρεάτιδι) ἀνηκούση εἰς τὴν Κυνουρίαν.

θυσῖαι ἑορταὶ μετὰ θυσιῶν.

Ι

ιδέα 1) ἰδιάζουσα φύσις· 51,1· 2) τρόπος· 19,1.

ιδία 1) ἔξ ἰδίας προαιρέσεως, ἀφ' ἑαυτοῦ· 13,1· 2) προσωπικῶς, ἀτομικῶς· 43,2. 44,3. 65,2.

ἴδιος ἰδιωτικός.

ιδρύω ἐγκαθιστῶ, τοποθετῶ· πητικ.: *τὸ ἰδρυθὲν κακὸν* τὸ θέσαν τὴν ἔδραν του, τὸ ἐντοπισθὲν.

ιερά, τά, ἱεροτελεστίαι· *ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν* εἰς ἄλλας ἱεροτελεστίας.

ἱπποτοξότης ἔφιππος τοξότης.

ἰσοπαλῆς ἴσος ἐν τῇ πάλλῃ, ἰσόπαλος· *ἰσοπαλεῖς κίνδυνοι* κίνδυνοι καὶ ἀγῶνες πρὸς ἰσοπάλους ἐχθρούς.

ἰσόρροπος ἴσος κατὰ τὴν ῥοπὴν, τὸ βάρος, ἰσοδύναμος (*ὁ λόγος οὐ πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ὥσπερ τῶνδε [= τοῖσδε] φανεῖν ἂν ἰσόρροπος τῶν ἔργων*).

ἴσος μετὰ προθ.: 1) *ἐν ἴσῳ* ὁμοίως, ἐπίσης· *ἐν ἴσῳ . . . αἰτιᾶσθαι*· 61,4· *ἐν ἴσῳ (ἔστι) καὶ . . .* ἐν ἴσῳ θέσει εἶναι

ὡς . . . 60,6· 2) ὁ ἀγὼν οὐκ ἔστι περὶ ἴσου ὁ ἀγὼν δὲν διεξάγεται περὶ τοῦ αὐτοῦ ἄθλου· 42,1.
ἰσχύς δύναμις (λέγων τὴν ἰσχὴν εἶναι αὐτοῖς ἀπὸ τῆς προσ-
 ὄδου τῶν χρημάτων τούτων [δηλ. τῶν συμμάχων]).
ἴσχω (ἕτερος τύπος τοῦ ἔχω) ἀγκυροβολῶ.

Κ

- καθαιρῶ** ἀποσπῶ (καὶ τὴν ξύλωσιν αὐτῶν τῶν οἰκιῶν [ἐσ-
 εκομίζοντο] καθαιρουῦντες [αὐτήν]).
- καθέδρα** τρόπος καθίσματος· ἐν τῇ καθέδρα ἐν ᾧ ἐκάθητο ἀργοί.
- καθέξομαι** (ὁ πρτκ. ἐκαθεξόμεν με σημασίαν ἀορίστου) ἐπὶ στρατοῦ: 1) σταματῶ· **καθεξόμενοι στρατόπεδον ἐποιήσαντο**· 19,2· 2) στρατοπεδεύω· 18,1. 47,2.
- καθεῖσαι**, τοῦ ῥ. **καθήμι**.
- καθεστῶτος**, τοῦ ῥ. **καθίσταμαι**.
- καθήκω** κατέρχομαι ἕως . . . , φθάνω ἕως . . .
- καθήμι** ἀφίνω τι νὰ πέσῃ κάτω· **καθήμι τὰς κόπας** καταβί-
 βάζω τὰς κόπας εἰς τὸ ὕδωρ (πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ὀρμῆς τοῦ πλοίου).
- καθίστημι** 1) τοποθετῶ· **ἀμάξας**· 3,3· 2) μετ' ἀπρμφ.: κάμνω ὥστε νά . . .· **κατέστησαν μηδένα αὐτῶν τρέπεσθαι ἐς ἀλ-
 κήν**· 84,3. — Μέσον: **καθίσταμαι** τακτοποιῶ· **τὰ ἐν τῇ πό-
 λει**· 6,1· 2) περιέρχομαι· **καταστάντες (ἐς πόλεμον)**· 1,1· 3) γίνομαι· **τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος**· 2,2· ἐν οὐδὲ ἐν κατέστη ἴαμα ἐν καὶ μόνον ἱατρικὸν δὲν εὐρέθη. 51,2· 4) **καθέστηκε** καθίσταμαι, εἶμαι· **ἐν τῷ ὁμοίῳ καθει-
 στήκει** τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν εἶχε (πρὸς κατάσβεσιν τῆς δίψης), οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπέφερε· 49,5· **καθεστηκυῖα ἡλικία** μέ-
 ση ἡλικία· 36,3.
- καὶ** 1) ἐπιδοτικός: **καὶ ἐπειδὴ ξυνωκίσθησαν, διὰ τὸ ἔθος ὅμως οἱ πλειους** . . . ἀκόμη καὶ ἀφ' οὗ συνωκίσθησαν (εἰς μίαν πόλιν), μολαταῦτα ἕνεκα τῆς συνηθείας (τοῦ μένειν ἐν τοῖς ἀγροῖς) οἱ πλείοτεροι . . .· 16,1· 2) **καί** . . . **καὶ** α) εἴτε . . . εἴτε **καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ**· 8,4· β) καθὼς . . . οὕτω καὶ **καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ πλεῖστοι καὶ ἄξιοι στρατεύοντες** καθὼς δυνατωτάτη εἶναι ἡ πό-

λις, κατά τῆς ὁποίας τώρα πορευόμεθα, οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ ἐκστρατεύοντες πλείστοι καὶ ἄριστοι εἴμεθα· 11,1.

καίτοι καὶ ἀληθῶς.

κακία δειλία.

κακοπραγία δυστυχία· *αἱ κατ' οἶκον κακοπραγαίαι* αἱ οἰκιακαὶ δυστυχίαι.

κακοπραγῶ δυστυχῶ.

κακοτυχῶ δυστυχῶ.

κακουργῶ βλάπτω ([*ἔνεκα τοῦ μῆ . . . κακουργεῖν ἐσπίπτοντας . . . [= ἵνα μῆ . . . ἐσπίπτοντες ἐς τοὺς ἀγρούς . . . κακουργῶσιν αὐτούς]*).

κακῶ (-όω) βλάπτω· ἄλλα προξενῶ ἄλλας βλάβας.

κάκωσις ταπεινώσις· ἢ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι **κάκωσις** ἢ ταπεινώσις, τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἢ δειλία.

καλινδοῦμαι κυλίομαι.

Καλλιρρόη κρήνη ἐν Ἀθήναις κειμένη πιθανῶς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ, ὅπου νῦν τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς· ὁ Πεισίστρατος ἐκόσμησε τὴν Καλλιρρόην δι' ἑννέα κρουνοῶν, διὸ προσέλαβεν ἢ κρήνη τὸ ὄνομα Ἐννεάκρουνος.

καλός· *καλὰ κάγαθα* (ἔργα) γενναῖαι πράξεις, ἀνδραγαθία.

κάμνω 1) κακοπαθῶ, ὑποφέρω· 41,5· 2) ἀσθενῶ· 51,4.

καρδία στόμαχος.

καρτερῶ ἔχω ὑπομονήν (*χρῆ καρτερεῖν* [ὑποκμ.: *τούτους*] . . . οἷς).

κατὰ μετ' αἰτ.: 1) ἀπέναντι· *κατ' Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα*· 30,2· 2) εἰς δήλωσιν τῆς κατὰ βάθος ἐκτάσεως τοῦ μετώπου· *τεταγμένοι κατὰ μίαν ναῦν* τεταγμένοι εἰς γραμμὴν (μέτωπον), τῆς ὁποίας τὸ βάθος ἦτο ἐν πλοῖτον· 84,1· 3) εἰς δήλωσιν συμφωνίας· *κατὰ μέγεθος* συμφώνως πρὸς τὸ μέγεθος, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους· 7,2· *καθ' ἡδονὴν δεῶν τι* πράττω τι κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου (ὅπως μοῦ ἀρέσκει)· 37,3· ἢ *κατὰ λόγον παρασκευῆ* ἢ ἀνάλογος προπαρασκευῆ· 89,6· 4) εἰς δήλωσιν αἰτίας· ἔνεκά τινος· *κατὰ φῶς (τῆς ἡμέρας)*· 3,4· *κατὰ ταῦτα*· 13,1· *κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν* (= *κατὰ τὴν παλαιὰν ξυμμαχίαν*)· 22,3· *κατὰ πενίαν* = *πένης ὢν*· 37,1· *κατὰ τὴν νόσον*· 61,3· *κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς*· 65,12· *κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν*· 87,3· *κατὰ τὸ προνενηκήμεναι*· 89,5· 5) ἐν σχέσει πρὸς τι, ὡς πρὸς τι· τὸ

- καθ' ἑαυτὸν** ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἑαυτὸν του· 11,3. 60,3. 87,8·
 6) ἐπὶ συγκρίσεως: *αὕτη ἡ δύνμις (τοῦ ὑμετέρου ναυτι-
 κοῦ) φαίνεται (οὕσα) οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς
 γῆς χρειαίαν* φαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς τὴν
 χρησιμότητα (τὴν ὠφέλειαν) τὴν ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἀγρῶν·
 62,3· κατόπιν τοῦ συγκριτικοῦ ἤ: *χαλεπωτέρως ἢ κατὰ τὴν
 ἀνθρωπείαν φύσιν* σφοδρότερον παρ' ὅσον δύναται νὰ ὑπο-
 φέρῃ ἢ ἀνθρωπίνῃ φύσιν· 50,1· 7) μετ' ἀφρημένου οὕσ. ἐν
 χρήσει περιφραστικῶς ἀντὶ ἐπιρρ.: *κατὰ τάχος* ταχέως· 3,4·
- κατάγω** ἐπαναφέρω εἰς τὴν πατρίδα (ἐκ τῆς ἐξορίας).
- καταδείδω** (ἐν χρήσει μόνον ἐν τῷ ἀορ. *καταδεῖσαι*) πολὺ φο-
 βοῦμαι.
- καταδείσαντες**, τοῦ ῥ. **καταδείδω**.
- κατακούω** ἀκούω καλά· οὐδὲν (ἐπίρρ.) *κατήκουον τῶν πα-
 ραγγελλομένων*.
- καταλαμβάνω** ἀπολ.: γίνομαι, συμβαίνω· *ὁπότε πόλεμος κα-
 ταλάβοι* ὁσάκις συνέβαινε πόλεμος· 18,2· *ἦν καταλάβῃ πό-
 λεμος*· 54,3.
- καταλύω** τελειώνω, καταπαύω.
- κατάμεμψις** παράπονον· *κατάμεμψιν τῷ ὑπηκόῳ (ἔχει)* πα-
 ρέχει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀφορμὰς παραπόνου.
- καταπλήσσω** πλήττω καταρρίπτω, ταπεινώνω· *λέγων κατέ-
 πλησεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι* διὰ τοῦ λόγου του πλήττων ἐτα-
 πείνωνεν αὐτοὺς (τοὺς ἔφερε εἰς τὸ σημεῖον) ὥστε νὰ φο-
 βῶνται.
- καταπολεμῶ** πολεμῶν καταβάλλω, διὰ τοῦ πολέμου βλέπω.
- κατασκευάζομαι** 1) ἐτοιμάζω· *ναυμαχίαν*· 85,1· 2) κάμνω τὸ
 νοικοκυριό μου, κατοικῶ· 17,3.
- κατασκευῆ** οἰκιακὰ σκευή· 5,4· **κατασκευαί** κατοικίαι· 38,1.
- κατασκήπτω** ἐπὶ αἰφνιδίου νόσου: καταπίπτω καὶ κατακόπτω.
- καταστροφή** (τοῦ βίου) θάνατος· *δοκεῖ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς
 ἀρετὴν πρώτην τε μνηύουσα καὶ τελευταία βεβαιούσα ἢ
 νῦν τῶνδε καταστροφή* νομίζω ὅτι ὁ θάνατος τῶν ἀνδρῶν
 αὐτῶν ἐδῶ εἴτε οὗτος εἶναι ἢ πρώτη ἀπόδειξις τῆς ἀνδρείας
 (διὰ τοὺς νέους) εἴτε εἶναι ἢ τελευταία ἐπισφράγισις αὐτῆς (διὰ
 τοὺς πρεσβυτέρους) ἀποδεικνύει ἀνδραγαθίαν (ἡρωισμόν).
- καταφρόνημα** τὸ ἔλλογον θάρρος, τὸ στηριζόμενον εἰς τὴν
 συνείδησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑπεροχῆς.

καταφρόνησις = **καταφρόνημα** ἔλλογον θάρρος· **καταφρόνησις** δὲ (ἐγγίγνεται τούτῳ), δς ἄν. . .

καταψηφίζομαι ἀποφασίζω τι ἐναντίον τινός· πθηκ. : (πάντες δὲ νομίζοντες) πολὺ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην σφῶν (τιμωρίαν) ἐπικρεμασθῆναι ὅτι ἡ ἤδη ἐψηφισμένη κατ' αὐτῶν τιμωρία (δηλ. ἡ νόσος) κρεμασθεῖσα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα.

κατέρχομαι 1) ἐπὶ ἀνέμου : κατέρχομαι ὀρμητικῶς, πνέω· 25,4. 84,3· 2) ἐπανέρχομαι ἐκ τῆς ἔξορας· 33,1.

κατῆει, τοῦ ῥ. **κατέρχομαι**.

κατιόντος, τοῦ ῥ. **κατέρχομαι**.

κατοκινῶ διστάζω.

κελευστής ὁ προστάσων, ἰδίως ὁ ὀδηγῶν τοὺς κωπηλάτας, ὁ δίδων τὸν ῥυθμὸν τῆς κωπηλασίας εἰς αὐτούς.

κέραμος περιληπτικ. = **κέραμοι**.

κέρας τὸ κέρασ στρατεύματος ἢ στόλου· **κατὰ μίαν (ναῦν) ἐπὶ κέρως καταπλέουσι** πλέουσι παρὰ τὴν παραλίαν ἐπὶ μιᾶς γραμμῆς κατὰ μίαν ναῦν (ἐν ἡ γραμμῇ τὸ ἐν πλοῖον εἶναι κατόπιν τοῦ ἄλλου), τ. ἔ. πλέουσι παρὰ τὴν παραλίαν μὲ μέτωπον· μιᾶς νεώς.

κερδαλέος ἐπικερδής, ὠφέλιμος· **τὸ κερδαλέον** = **τὸ κέρδος**· ὅ,τι δὲ ἤδη τε ἠδὺ (ἦν) καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον, τοῦτο . . . ὅ,τι δὲ ἦτο ἀμέσως ἠδὺ (ἡ δὲ στιγμιαία ἀπόλαυσις) καὶ τὸ κατὰ πάντα λόγον συντελεστικὸν εἰς αὐτὸ (τὸ ἤδη ἠδὺ), τοῦτο . . .

κινδυνεύω (μετὰ δικ.) ἐμβάλλω τινὰ εἰς κινδύνους· **τῇ πόλει**· 65,7. — Πθηκ. : **καὶ (ἐδόκει ἂν ἐμοὶ καλὸν εἶναι) μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὗ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι** καὶ θὰ ἐνόμιζα καλὸν νὰ μὴ διακινδυνεύωσιν αἱ ἀρεταὶ πολλῶν εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς ἀνδρός, δηλ. νὰ δοθῇ πίστις εἰς αὐτὸν εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ὁμιλήσῃ· 35,1· **ἀλλ' (ἐκεῖνοι δικαιοτέρον ἀφειδοῖεν ἂν τοῦ βίου) οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἷτινες κατὰ τὸν μετέπειτα βίον των διατρέχουσι κίνδυνον μεταβολῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω (νὰ μεταπέσωσι δηλ. ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν δυστυχίαν)**· 43,5.

κινῶ μετακινῶ τι ἐκ τῆς θέσεώς του· **κινῶ τὰ χρήματα ἐς ἄλλο τι** μεταχειρίζομαι τὰ χρήματα εἰς ἄλλον σκοπόν.

- κλέος** λόγος· **κλέος ἐστί τινος** γίνεται λόγος περί τινος.
κληστὸς κεκλεισμένος· **βεβαίως κληστὸν** στερεῶς κεκλεισμένον.
κλίνη νεκροκρέββατον, φέρετρον.
κλυδώνιον, τό, θαλασσοταραχή.
κοινη διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον.
κοινὸς δημόσιος· **τὸ κοινὸν** αἱ ἀρχαί, ἡ βουλή καὶ ἡ συνέλευσις τοῦ λαοῦ· 12,2· **τὰ κοινὰ** αἱ δημόσιαι θέσεις, τὰ ἀξιώματα· 37,1.
κοινῶς πρὸς κοινήν ὠφέλειαν· **κοινῶς ὠφελῶ** = ὠφελῶ τὴν πόλιν.
κομίζομαι 1) πορεύομαι, πλέω· 83,3· 2) ἔρχομαι, ἐπιστρέφω· 33,3.
κόμπος λόγου κομπώδης (κομπαστικός) λόγος, κομπορημοσύνη· 40,1· **κόμπος λόγων ἐν τῷ παρόντι** κομπορημοσύνη ἐπιβαλλομένη ἀπὸ τὴν παροῦσαν στιγμὴν· 41,3.
κομπώδης κομπαστικός, ἀλαζονικός· **κομπωδέστερος** ὀλίγον τι (κάπως) ἀλαζονικός.
κόσμος 1) τάξις· **οὐδενὶ κόσμῳ** ἄνευ τινὸς τάξεως· 52,2· **κόσμῳ χρῶμαι** ἔχω τάξιν· 11,9· 2) καλὴ τάξις, εὐταξία, πειθαρχία· **περὶ παντὸς ποιούμενοι κόσμον καὶ φυλακὴν**· 11,9.
κοσμοῦμαι τιμῶμαι.
κουφίζομαι ἀνακουφίζομαι, παρηγοροῦμαι.
κοῦφος κενός, μάταιος.
Κρανώνιοι κάτοικοι τῆς Κραννῶνος, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγιώτιδος.
κράτιστος· κράτιστοι τὴν ψυχὴν = εὐψυχότατοι.
κράτος 1) ἰσχύς, δύναμις· **κατὰ κράτος** α) πάση δυνάμει· 54,4· β) διὰ τῆς βίας, ἐξ ἐφόδου· 30,1· 2) ὑπεροχὴ δυνάμεως· **κατὰ κράτος** ἔνεκα τῆς ὑπερόχου ἀνδρείας (τῶν πολεμίων)· 87,3· 3) νίκη· 87,6.
κρατῶ 1) μετὰ γνκ.: εἶμαι κύριός τινος· **κρατήσῃν (τῶν Θηβαίων)**· 3,2· 2) μετ' αἰτ.: νικῶ· 25,3· 3) ἀπολ.: νικῶ· 91,1.
— Πθτικ.: **τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου κρατεῖται** αἱ πολλαὶ ἐν τῷ πολέμῳ νικαὶ νικῶνται (κερδίζονται)· 13,2.
κρείσσω 1) μετὰ γνκ.: ὑπέρτερος, ἀνώτερός τινος· **μόνη (αὐτὴ ἢ πόλις) τῶν νῦν (πόλεων) ἀκοῆς κρείσσω** . . . (ὑπερέτερα τῆς περὶ αὐτῆς φήμης)· 41,3· **κρείσσω λόγου** ἀνωτέρα περιγραφῆς· 50,1· **κρείσσω χρημάτων** ἀνώτερος τῆς ἐπιδρά-

σεως τῶν χρημάτων· 60,5· *πρᾶγμα κρείσσον ἐλπίδος* παρ' ἐλπίδα· 64,1· 2) ὠφελιμώτερος, χρησιμώτερος· 89,8.

κρίνω ἐκφέρω κρίσιν· *κρίνομέν γε δρθῶς τὰ πράγματα* (τὰ ὑπ' ἄλλων προτεινόμενα εἰς ἡμᾶς).

Κρισαῖος κόλπος Κορινθιακὸς κόλπος.

Κρωπιά δῆμος τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Αἰγάλεω.

Κυθωνία πόλις τῆς ἀρχαίας Κρήτης· ἔκειτο ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν σημερινῶν Χανίων.

κύκλος περίβολος, τεῖχος περιβάλλον τὴν πόλιν.

κωλύω ἐμποδίζω· πθηκ.· *ἐν τούτῳ τε κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἐκάστῳ τὰ πράγματα, (ἐν) ᾧ μή τις αὐτὸς παρέσται* καὶ ἕκαστος ἐνόμιζεν ὅτι τὰ πράγματα βαίνουνσι κακῶς ἐκεῖ, ὅπου δὲν θὰ εἶναι ὁ ἴδιος παρών.

Λ

λαμβάνω 1) καταλαμβάνω· *ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε* ὅτε ἔφθανεν (ἐπλησίαζεν) ἢ κατάλληλος στιγμή τοῦ χρόνου· 34,8· 2) ὑπολαμβάνω, θεωρῶ· *λαβόντες τὴν τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν* (τ. ἔ. *τῆς ἔτι ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ διαφυγεῖν τὴν πενίαν*)· 42,4· 3) κερδίζω· *ἐλάμβανον τὴν ἔπαινον καὶ τὸν τάφον...*, *οὐ (τοῦτον) ἐν ᾧ κεῖνται, ἀλλ' (ἐκεῖνον) ἐν ᾧ...*· 43,2.

λαμπρῶς φανερῶς, καταφανῶς.

λανθάνω διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος· συχνότατα μετὰ μτχ.· *ἔλαθον ἐσελθόντες* εἰσηλθὼν χωρὶς νὰ ἐννοηθῶσι· 2,2· *λαθόντες ἐξῆλθον* = *ἔλαθον ἐξελθόντες*· 4,4.

λάρναξ κάλπη, κιβώτιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔθετον τὰ ὄστᾶ.

λέγω προτείνω.

λείπομαι μένω, ὑπολείπομαι· *οἱ λειπόμενοι* οἱ ἐπιζῶντες.

λεπτὸς μικρός.

λήθη ἀφορμὴ πρὸς λήθη· *τῶν οὐκ ὄντων* (= *τῶν τεθνεώτων*) *λήθη* . . . *ἔσονται*.

Δῆμος νῆσος τοῦ Β. μέρους τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Διδύη χώρα πρὸς Δ. τῆς Αἰγύπτου· *Αἴγυπτος καὶ Διδύη* ἡ βόρειος Ἀφρικὴ.

Δίμναι τόπος ἐν Ἀθήναις πρὸς τὰ ΝΑ τῆς ἀκροπόλεως καὶ παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον.

λογάδες ἐπίλεκτοι ἄνδρες.

- λόγια** προφητεῖαι (θεῖαι καὶ ἀνθρώπιναι).
- λόγος** 1) πρότασις· 3,1· 2) διαπραγματεύσις· 5,6· 3) τὸ λογικόν, ἢ σκέψις· *παρὰ λόγον* παρ' ἐλπίδα· 91,4.
- λοιπὸς** 1) ὑπόλοιπος· *οἱ λοιποὶ* = *οἱ λειπόμενοι* οἱ ἐπιζώντες· 43,1· 2) συχνάκις ἐπὶ χρόνου· *τὸ λοιπὸν* τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἐξῆς· 12,2.
- λύγξ, λυγγός, ἦ, λόξυγγας**· *λύγξ κενή* ἄνευ ἀποτελέσματος, ἄνευ ἐμέτου.
- λύπη** (καὶ *λύπη [ἔστι = καὶ λυπεῖται τις] οὐχ ὦν [= οὐκ ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀγαθοῖς, ὦν] ἂν στερίσκηται μὴ πειρασάμενος, ἀλλ' οὗ [= ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀγαθῷ, οὗ] ἂν ἐθάς . . .*).
- λυπηρὸς** 1) δυσάρεστος· 64,4· 2) τὸ *λυπηρὸν* σκυθρωπότης, μελαγχολία· 38,1.
- λυπῶ**· τὸ *λυποῦν* = ἡ *λύπη* ἢ βλάβη (τὴν ὁποῖαν συνεπάγεται ὁ πόλεμος).
- λωφῶ** (-άω) ἐπὶ νόσου· καταπραῦνομαι, καταπαύω

M

- μακρός**· τὸ *μακρὸν (τεῖχος)* περιληπτικ. = τὰ *μακρὰ τεῖχη* ταῦτα ἠγωνον τὰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Πειραιῶς· ἐκαλοῦντο δὲ τὸ *βόρειον* (ἢ τὸ *ἐξωθεν*) καὶ τὸ *νότιον* (ἢ τὸ *διὰ μέσου τεῖχος*)· ἰδ. τοπογρ. πίν. Ἀθηνῶν.
- μαλακία** 1) τρυφηλότης, ἐκθηλυνσις· *φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας* καλλιεργοῦμεν τὸ πνεῦμά μας χωρὶς νὰ ἐκθηλυνώμεθα (νὰ χάνωμεν τὴν ἀνδρικότητά μας)· 40,1· 2) ἀνανδρία, δειλία· 61,4. 85,2.
- μαλακίζομαι** γίνομαι μαλακός, ἐκθηλύνομαι, δεικνύω δειλίαν· *πλούτῳ ἐμαλακίσθη* διὰ τὸν πλοῦτον ἐδείχθη δειλός.
- μαλακὸς** ἀδρανής, οὐχὶ δραστήριος.
- μάλιστα** περίπου.
- μᾶλλον** 1) *οὐ μᾶλλον . . . ἢ = οὐ . . . ἀλλά*· 40,5. 41,2. 44,1. 65,8. 87,2· 2) *οὐ . . . μᾶλλον . . . ἀλλά* ὄχι τόσον . . . ὅσον· 44,4· 3) *οὐδέ . . . μᾶλλον ἢ οὐ = οὐδέ . . . ἀλλά μᾶλλον*· 62,3.
- μαντεῖον** χρησμός.
- μέγας** δυσχερής, δύσκολος.

μέγιστος σπουδαιότατος· τὸ δὲ μέγιστον = ὅπερ δὲ μέγιστόν ἐστι.

μεθίημι μετατρέπω, μεταβάλλω (καὶ [λεγέτω] τὰς αἰτίας [= τίνες εἰσὶν αἱ αἰτίαι] τοσαύτης μεταβολῆς, ἃς νομίζει ἱκανὰς εἶναι δύναμιν σχεῖν ἐς τὸ μεταστῆσαι [ν' ἀποκτήσωσιν ἐπίρροήν εἰς τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μετατροπὴν τῆς ὑγείας]).

μελέτη ἄσκησις· **μελέτη πόνων** ἐπίπονος ἄσκησις.

μέλλησις βραδύτης· *εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν (ἐκωλύοντο).*

μέρος 1) μέρος (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ὅλον)· τὰ δύο μέρη τὰ δύο τρίτα (τῶν δυναμένων φέρειν ὄπλα)· 10,2. 47,2· 2) προνομιοῦχος τάξις· *οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεον ἢ ἀπ' ἀρετῆς = οὐκ ἀπὸ μέρους, ἀλλ' ἀπ' ἀρετῆς* ὅχι διότι ἀνήκει εἰς προνομιοῦχον τάξιν, ἀλλὰ διὰ τὴν προσωπικὴν του ἀξίαν· 37,1· 3) ὡς ἐπίρρ.· **μέρος τι** ἐν μέρει· 64,1.

μέσως μετρίως, εἰς μέτριον βαθμόν· *(εἶ μοι ἐπέισθητε πολεμεῖν ἡγούμενοι καὶ μέσως προσεῖναι μοι αὐτὰ [τὰ πλεονεκτήματα] μᾶλλον ἐτέρων [= μᾶλλον ἢ ἐτέροις], οὐκ εἰκότως νῦν γε φεροίμην ἂν αἰτίαν τοῦ ἀδικεῖν).*

μετανάστασις μετοίκησις· τὰς μεταναστάσεις ποιοῦνται μεταναστεύουσι.

μεταποιοῦμαι ἰδιοποιοῦμαι, οἰκειοποιοῦμαι.

μετέρχομαι ἐπιδιώκω· τὸ ἀνδρεῖον τὴν ἀνδρείαν.

μέτεστι ἀπροσ.· **μέτεστι πᾶσι τὸ ἴσον πρὸς τὰ ἴδια διάφορα** πάντες ἔχουσιν ἴσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς των διαφοράς.

μετέωρος 1) ἐπὶ πλοίων· ἔξω εἰς τὸ πέλαγος· 91,3· 2) ἐπὶ καταστάσεως· ἐν μετεώρῳ καταστάσει, ἐν ἀβεβαιότητι. ἐν ἀνησυχίᾳ· 8,1.

μετρίως μὲ τὸ προσῆκον μέτρον, προσηκόντως.

μέχρι οὗ (δηλ. χρόνου) 1) ἐφ' ὅσον χρόνον· 21,1· 2) μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν· 22,2.

μὴ ἐν πλαγίᾳ ἔρωτ.· *(δρᾶτε) μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῆ ταῦτα (ἐν ἔθει εἶναι)* προσέξατε μήπως ἐξ αἰτίας ὑμῶν παρεμποδισθῶσι ταῦτα (νὰ εἶναι συνήθη).

μηκύνω ὀμιλῶ ἐν ἐκτάσει· τὰ περὶ τῆς πόλεως περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν πόλιν, περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως· 42,1· τὴν

- ὠφελίαν, ἣν μῆκύνοι ἄν τις πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς εἰδότας οὐδὲν χεῖρον (τοῦ ῥήτορος)*· 43,1.
μὴν ὅμως· καὶ *μὴν* ἄλλα πρὸς τούτοις.
μηνγοειδής ὁ ἔχων σχῆμα ἡμισελήνου.
μιμνήσκομαι μετὰ γνκ. καὶ αἰτ. συστ. : κάμνω μνεῖαν τινὰ περὶ τινος· *μνησθῆναί τι καὶ γυναικείας ἀρετῆς* (= καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν γυναικῶν ἐκεῖνων), ὄσαι . . .
μνήμη ἀνάμνησις· *τὴν μνήμην ποιοῦμαι πρὸς τι* προσαρμόζω τὴν ἀνάμνησίν μου πρὸς τι.
μοῖρα μέρος.
Μολύκρειον πόλις τῆς Αἰτωλίας.
μόριον μέρος, τμήμα (στρατ. δυνάμεως).
Μουνιχία λόφος πρὸς Α. τοῦ Πειραιῶς (νῦν Καστέλλα· βλ. τοπογρ. πίν.).

N

- νέμομαι* καρποῦμαι.
νεότης περιληπτικ. : νεολαία, νέοι.
νέω συσσωρεύω ξύλα (διὰ τὴν πυράν).
νεωτερίζω ἐπιχειρῶ νεωτερισμούς, μεταχειρίζομαι βίαια μέτρα.
νεώτερος· νεώτερον ποιῶ = *νεωτερίζω*.
νηίτης ὁ ἐκ πλοίων συγκείμενος· *στρατὸς νηίτης* στόλος.
νήσαντες, τοῦ ῥ. *νέω*.
νικῶ (ἐπὶ γνώμης) ὑπερισχύω· *γνώμη Περικλέους ἦν νενικηκῦτα* (= ἐνενηκῆκει)· 12,2· *ἐνίκησεν (ἡ γνώμη) εἰρησθαι*· 54,3.
Νίσαια λιμὴν τῶν Μεγάρων ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ.
νομίζω 1) ἀπολύτως : κατὰ συνήθειαν τελῶ (ἐορτάζω)· 15,4· πθικ. : ἀπροσώπως· *νομίζεσθαι* συνήθεια ὑπάρχει· 15,5· 2) μετὰ δτικ. : *τινι* μεταχειρίζομαί τι ὡς νόμιμον, τελῶ τι· *ἀγῶσι καὶ θυσίαις*· 38,1.
νόμος ἔθιμον.
νομηνία νέα σελήνη, ἀρχὴ τοῦ νέου μηνὸς (ἐκ τοῦ *νεομηνία* = *νέα μῆνη* νέα σελήνη)· *νομηνία κατὰ σελήνην* κατὰ τὴν ἀστρονομικὴν (τὴν πραγματικὴν) νομηνίαν (ἔχι τὴν τῶν ἡμερολογίων).

Ξ

ξένος φίλος (ἐκ φιλοξενίας).

ξυγγίγνομαι τινι συναναστρέφομαι, συγκαινωνῶ μετά τινος.

ξυγγιγνώσκω εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης, φρονῶ τὰ αὐτά, συμφωνῶ.

ξυγκατοικίζω ἀπὸ κοινοῦ ἰδρῶ.

ξυγκομιδῆ τὸ συγκομίζεσθαι, συσσωρεύεσθαι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, συρροή.

ξυγχωρῶ πρὸς τινας συμβιβάζομαι, ἔρχομαι εἰς ὄρους πρὸς τινας.

ξυλλαμβάνω βοηθῶ.

ξύλλογος 1) συνάθροισις, συνέλευσις· 12,1· 2) παρ' Ἀττ. ἡ ἔκτακτος τοῦ λαοῦ συνέλευσις (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν συνήθη συνέλευσιν ἢ ἐκκλησίαν)· 22,1. 59,3.

ξύλωσις τὸ ξύλινον μέρος τῆς οἰκίας, ὃ ἐκ ξύλων σκελετὸς αὐτῆς, ἢ ξυλικὴ αὐτῆς.

ξυμβαίνω 1) τινὶ ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν ἢ συνεννόησιν, συμφωνῶ μετά τινος· 4,7· 2) τί κάμνω συμβιβασμὸν τινά· ἦν τι ξυμβαίνωσι (διὰ τὰ ἰδοῦν) μήπως κάμουν κανένα συμβιβασμὸν· 5,6· 3) μετὰ ἐπιρρ. ἢ ἐπιθ.· ἀποβαίνω κατὰ τινά τρόπον· τὸ μαντεῖον τοῦναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο ὅτι ὁ χρησμός ἀπέβη ἀντιστρόφως παρ' ὅ,τι αὐτοὶ περιέμενον· 17,2· 4) ἀπροσώπως· ὁπότε ξυμβαίη (κυρ. = ξύμβαμα γένοιτο) αὐτοῖς ὁσάκις ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη εὐκαιρία· 34,7.

ξύμβασις συμβιβασμός, συνεννόησις.

ξυμμείγνυμι τινι ἐνώνομαι μετά τινος· 84,4.— Πθτκ.· συνενώνομαι· 31,1.

ξυμμετροῦμαι δίδομαι ἐν συμμετρῷ· οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτηῆσαι ξυνεμετρήθη εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη (ὑπὸ τῆς μοίρας) τόσος βίος, ὅσος ἤρκει ὥστε τὰ ζήσασιν εὐδαιμόνως ἐν αὐτῷ καὶ εὐδαιμόνως ν' ἀποθάνωσιν.

ξυμπίπτω πίπτω μεθ' ὁρμῆς, συκρούομαι.

ξυμφέρει τί τινι ὠφελεῖ τί τινά· τῇ πόλει ξυνοίσει (τὸ παῖδας ἐπιγίγνεσθαι)· 44,3· τὸ ξυνενεγκόν τῷ (= τινι) = ἐκεῖνο, ὃ ξυνήνεγκέ τινι· 51,2.

Ξυμφοραὶ περιπέτεια, μεταβολαὶ τῆς τύχης.

Ξυνάγω συναθροίζω, συστέλλω, περιορίζω· ἐς ὀλίγον εἰς μικρὸν χρόνον.

Ξυναγωγὴ συνάθροισις· ἐν τῇ Ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου κατὰ τὴν διέγερσιν τοῦ πολέμου, ὅτε ἐξηγείρετο ὁ πόλεμος.

Ξυναιρῶ 1) καταλαμβάνω ἀδιακρίτως· πάντα (τὰ σώματα) Ξυνήρει (ἢ νόσος)· 51,3· 2) συγκεφαλαιώνω· Ξυνελῶν λέγω ἐν συντομίᾳ λέγω· 41,1.

Ξυνεκφέρω ἐκφέρω ὁμοῦ (μάλιστα εἰς ταφήν), παρακολουθῶ τὴν κηδείαν.

Ξυνελῶν, τοῦ ὁ. Ξυναιρῶ.

Ξυνενεγκόν, τοῦ ὁ. Ξυμφέρει.

Ξυνεπιλαμβάνω τινὶ λαμβάνω μέρος μετά τινος, βοηθῶ τινα.

Ξυνέρχομαι ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συγκρούομαι.

Ξυνεστραμμένον, τοῦ ὁ. Ξυστρέφομαι.

Ξυνετόν, τό, ἢ σύνεσις.

Ξυνέχομαι στενοχωροῦμαι, βασανίζομαι.

Ξυνιουσῶν, τοῦ ὁ. Ξυνέρχομαι.

Ξυνίσταμαι συνδέομαι ὁμοῦ, συνέρχομαι· Ξυνιστάμενοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς (καθ' ὁμάδας).

Ξύνουδα γνωρίζω ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως· μετ. ὁ Ξυνειδῶς ὁ αὐτόπτης μάρτυς (ὁ Ξυνειδῶς [τὰς ἀρετὰς τῶν ἐπαινουμένων] καὶ [διὰ τοῦτο] εὖνους ἀκροατῆς τάχα [= ἴσως] ἂν νομίσειε δηλοῦσθαί τι ἐνδεεστερώς [= ἔλλειπέστερον] πρὸς δ [= ἐν συγκρίσει πρὸς ταῦτα, τὰ ὁποῖα] βούλεται τε [δηλ. δηλοῦσθαί] καὶ ἐπίσταται).

Ξυνοίκια (δηλ. *Ιερά*) ἔορτὴ πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Θεσέως γενομένου συνοικισμοῦ τῶν 12 πόλεων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν μιᾶς (τῶν Ἀθηνῶν). Ἐπανηγυρίζετο αὕτη τῇ 16 Ἑκατομβαιῶνος (Ἰουλίου-Αὐγούστου).

Ξυνοικίζω συνενώνω εἰς μίαν πόλιν.

Ξυνοίσει, τοῦ ὁ. Ξυμφέρει.

Ξυνταράσσομαι ἀνατρέπομαι, παραβιάζομαι.

Ξυντελῶ πληρώνω φόρον· ἐς Ἀθήνας εἶμαι φόρου ὑποτελῆς εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ξύντροφος ὁ ἀναπτυχθεὶς μετά τινος, φυσικῶς, συνήθης· τὰ Ξύντροφα τὰ καθ' ἡμέραν συμβαίνοντα κακά.

ξύστασις συνάντησις, ἔνωσις, ὄμιλος ἀνθρώπων ὁμοῦ συνηγμένων· *κατὰ ξυστάσεις γίγνονται* συνέρχονται εἰς ὀμίλους.

ξύστρέφομαι συμπυκνοῦμαι· *ξύνεστρέφοντο ἐν σφίσειν αὐτοῖς* (= πρὸς ἀλλήλους)· 4,1· *ὅσον ἦν ξυνεστραμμένον* = ὅσοι ἦσαν ξυνεστραμμένοι· 4,5.

Ο

ὄ (= ἐν ᾧ) τοῦναντίον δέ.

οἶ (= ἔγκλιτκ. : οἶ) = αὐτῶ.

οἰκειῶς (*τῇ πόλει*) πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως.

οἰκέτης δοῦλος τῆς οἰκίας, ὑπηρέτης.

οἴκησις κατοικία (πρὸς οἴκησιν).

οἰκοδομία οἰκοδόμημα· *καλὰ κτήματα οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτελέσι κατασκευαῖς* ὥραϊα (λαμπρὰ) κτήματα ἕνεκα τῶν οἰκοδομημάτων (τὰ ὅποια ἦσαν πρώτης τάξεως) καὶ ἕνεκα τῆς πολυτελοῦς ἐσωτερικῆς διακοσμῆσεως (δι' ἐπίπλων καὶ σκευῶν).

οἰκτιζομαι οἰκτιρῶ.

οἰκῶ (ἀμτβτ.) διοικοῦμαι· *ἡ πολιτεία οἰκεῖ οὐκ ἐς ὀλίγους, ἀλλ' ἐς πλείονας* ἢ διοίκησις τῆς πόλεως εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς πλειοψηφίας καὶ ὄχι μιᾶς ὀλιγαρχίας· 37,1. — Πθτκ. : διοικοῦμαι· 15,1.

Οἰνόη δῆμος τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Βοιωτίας κατὰ τὴν εἰς Θήβας ἄγουσαν ὁδόν.

οἶος 1) οἶός τε (μετ' ἀπρμφ.) ἱκανὸς νά . . . · *πόλις οἶα τε (ἔστι) φέρειν* εἶναι ἱκανή, δύναται νά . . . · 60,4· 2) τὸ οὐδ. πληθ. οἶα ὡς ἐπίρρ. : α) ὅπως, καθώς· *οἶα εἰκὸς (ἦν αὐτοῖς ἀναμνησθῆναι)*· 54,2· β) μετὰ αἰτλγκ. μτχ. (ὡς τὸ : ὡς, ἅτε μετὰ μτχ.) *οἶα ἀπροσδοκῆτου τοῦ κακοῦ γενομένου* ἐπειδὴ τὸ κακὸν ἀπροσδοκῆτως συνέβη· 5,4.

ὀλίγος 1) *ἐξ ὀλίγου* (δηλ. χρόνου) ἐν βραχεῖ χρόνῳ, αἰφνιδίως· 11,4. 61,2· 2) *δι' ὀλίγου* (χώρου) εἰς μικρὰν ἀπόστασιν· 89,9· 3) *ἐξ ὀλίγου* (χώρου) ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως· 91,4.

ὀλιγορῶ τὸ ὀλίγον φροντίζειν περὶ τινος, καταφρόνησις· *τρέπομαι ἐς ὀλιγορῶσαν τινὸς* καταφρονῶ τι.

ὀλιγορῶ ὀλίγον ἐκτιμῶ, περιφρονῶ [*εἰκὸς ἔστι*] ὀλιγορῆσαι

[αὐτῶν, τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς] νομίσαντας [ταῦτα] κη-
πῖον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην).

ὄγκας φορητὴν πλοῖον.

ὄλοφύρομαι θρηνῶ.

ὄμιλος πλῆθος, ὄχλος.

ὄμοιος ἰσοδύναμος, ἰσόπαλος.

ὄμοιος ἀνεξαιρέτως, ἀδιακρίτως· τοὺς δὲ ἐλάμβανε λήθη τῶν
πάντων (οὐδ.) ὄμοιος.

ὄμολογία συμφωνία περὶ παραδόσεως· ἐξ ὄμολογίας τινὸς
ἕνεκα...

ὄμόσε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ὄμόσε ἰέναι τοῖς ἐχθροῖς συμπλέ-
κεσθαι τοῖς ἐχθροῖς.

ὄξύτερον μετὰ περισσοτέρας προθυμίας.

ὄποτε μετ' εὐκτ.: ὁσάκις· ὄποτε ἐσβάλοιν ὁσάκις εἰσέβαλλον·
13,7· ὄποτε μὴ τι δεισειαν (οἱ πολῖται τῶν πόλεων ἐκά-
στων) ὁσάκις δὲν ἐφοβοῦντό τι· 15,1.

ὄποῦς, οὐντος, ἦ, πρωτεύουσα τῶν ἀπ' αὐτῆς καλουμένων
ὄπουντίων Λοκρῶν.

ὄργῃ 1) ἔξαψις· δι' ὄργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται ἐν ἔξάψει
αἱ προσβολαὶ (ἐπιθέσεις) γίνονται· 11,4· 2) τὰ τῆς ὄργῆς τὰ
ἀποτελέσματα, ἢ ἐκδήλωσις τῆς ὄργῆς (τὰ τῆς ὄργῆς ὑμῶν
ἐς ἐμὲ γεγένηται μοι προσδεχομένῳ)· 60,1· 3) δι' ὄργῆς
ἢ ἐν ὄργῃ ἔχω τινὰ ὀργίζομαι κατὰ τινος· 8,5. 64,1. 65,3.

ὀργίζομαι· τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, αἱ ὀργίλαι διαθέσεις.

ὀργῶ (-ᾶω) αἰσθάνομαι σφοδρὰν ἐπιθυμίαν· ὁ πθικ. ὑπερ-
συντλκ. ἐν ἑνεργικ. σημασίᾳ: ὦν (χρησῶν) ἀκροᾶσθαι
ἕκαστος ὄρηγγο τοὺς ὁποίους ἕκαστος σφοδρῶς ἐπεθύμει ν'
ἀκροᾶται.

ὀρθοῦμαι εὐτυχῶ (ἠγοῦμαι πόλιν ξύμπασαν ὀρθουμένην
[ὑπθικ.] πλειῶ ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας).

ὀρθῶς ἀληθῶς.

ὀρω (-ᾶω) 1) παρορῶ· 20,4· 2) ξεκινῶ· 19,1. — Μέσον:
ὀρωμαι 1) τίθεμαι εἰς κίνησιν (πολεμικὴν)· παρασκευῇ καὶ
γνώμῃ τοιαύτῃ ὄρηγγο ἔχοντες τοιαύτην πολεμικὴν παρα-
σκευὴν καὶ τοιαῦτα φρονήματα εἶχον τεθῆ εἰς πολεμικὴν κίνη-
σιν (μὲ τοιαύτην παρασκευὴν καὶ τοιαῦτα φρονήματα ἤρχισεν
ὁ πόλεμος)· 9,1· 2) ξεκινῶ· εἰ μὴ καὶ νῦν (= εἰ καὶ νῦν μὴ)
ὄρηγνται, ἐν ᾧ (χρόνῳ) οὐπω πάρεσμεν, ἀλλ' (ὀρηγήσον-

ται) *δταν*. . . 11,6· 3) ὁ ὑπερσυντλκ.: *ὄρμηγτο* (μετ' ἀπρμφ.) ἦσαν πρόθυμοι, ἐπεθύμουν νά. . . *ξυγχωρεῖν* 59,2· *ὄρμηγτο* ἐς ἦσαν πρόθυμοι εἰς. . . 65,2· 4) *ὄρμῶμαι ἀπό τινος* ἄρχομαι ἀπό τινος· *ἀπ' ἐλασσόνων ὄρμῶμενος* ἀρχόμενος ἀπὸ μικροτέρων μέσων, ἔχων μικροτέραν περιουσίαν· 65,2.

ὄρμῶ (-έω) εἶμαι προσωρμισμένος.

ὄρμης, ὁ = *ὄρμεον*· *τῶν μὲν τοιούτων ὄρμῆτων* (οἱ ἀνθρώπων ἄπτονται).

ὄρμος ὄριον· ἐν τῷ πληθ. *ὄρμοι* ὄρια, σύνορα.

ὄρρωδία φόβος, δειλία· *ἐν ὄρρωδία ἔχω τι* φοβοῦμαι τι.

ὄσφ καθ' ὄσον.

ὄτι διότι.

οὔκουν 1) λοιπὸν δέν· 11,3· 2) ὄχι διὰ τοῦτο· 43,1.

οὔπω οὐδέποτε.

οὔτω 1) τόσον· *οὔδ' ἡμεῖς δὲ ἐρχόμεθα ἐπὶ οὔτω ἀδύνατον πόλιν ἀμύνεσθαι* 11,6· 2) *οὔτω δὴ* εἰσάγει μετ' ἐμφάσεως τὴν ἀπόδοσιν χρονικῆς προτάσεως· τότε πλέον· 12,4. 19,1. 83,3.

Π

παιδεῖται τὰ πρὸς παιδευσιν μέσα, παιδαγωγικὴ μέθοδος.

παιδευσις διδακτήριον, σχολεῖον.

Παλαιρεῖς κάτοικοι τοῦ Παλαίρου, πόλεως ἐν Ἀκαρνανία.

πανοικησία πανοικί, μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας.

Πάνορμος, ὁ, λιμὴν τῆς Πελοποννήσου ἀντικρὺ τῆς Ναυπάκτου.

πανταχόθεν κατὰ πάντα τρόπον, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

παρὰ (μετ' αἰτ.) πλησίον, πρὸς· *παρ' αὐτούς*· 2,4· *ξυνελέγοντο παρ' ἀλλήλους* συνηθροίζοντο ἀναμεταξύ των· 3,3· *καὶ καταφυγὴ (ὑπῆρχε) παρὰ πάντας (τῶν) φίλων ἢ (τῶν) οικείων* 17,1.

παραβάλλομαι εἰσφέρω, θυσιάζω.

παραγίγνομαι ἀπολ.· ἔρχομαι, φθάνω.

παράγομαι παραπλανῶμαι, ἀπατῶμαι.

παραδίδωμι (μετὰ καθαρῶς τελκ. ἀπρμφ.) παραδίδω διὰ νά. . .

παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ δπλα χρήσασθαι.

παράλογος, ὁ, (οὔσ.) τὸ παράλογον, τὸ παρὰ προσδοκίαν· τὸ

- πλείστω παραλόγω ξυμβαῖνον* τὸ συμβαῖνον παρὰ πάντα ὑπολογισμόν· 61,3· *πολύς ὁ παράλογος εἶναι*· 85,2.
- παραλυπῶ* παρενοχλῶ· οὐδὲν ἄλλο (νόσημα) τῶν εἰωθῶτων *παρελύπει* (αὐτούς).
- παραλύω* (μετ' αἰτ. προσ. καὶ γνκ. πράγμ.) ἀπελευθερῶ, ἀπαλλάττω τινὰ ἀπὸ τινος.
- παρανίκα* εὐθύς· *παρανίκα ἀναστάντες* εὐθύς ὡς ἠγείροντο (ἐκ τῆς νόσου), εὐθύς μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν· 49,7· *ἡ παρανίκα τε λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα* ἢ ἐν τῷ παρόντι (ἢ παροῦσα) λαμπρότης καὶ ἡ (ἐκ ταύτης) ἐν τῷ μέλλοντι δόξα· 64,5.
- παραχρῆμα* παρευθὺς· *ἡ παραχρῆμα ἀνάγκη* ἢ παροῦσα ἀνάγκη.
- παρέροχομαι* ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα (διὰ τὰ ὁμιλήσω).
- παρέροχομαι* 1) παρέχω· *παρέροχομαι τὸ σῶμα αὐταρκες* παρέχω τὸ ἄτομόν μου αὐταρκες, ἐπαρκῶ· *δοκεῖν μοι καθ' ἕκαστον τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν παρέροχεται ἂν* (= *ὅτι παρέροχοιτο ἂν*) *τὸ σῶμα αὐταρκες ἐπὶ πλείστα εἶδη* νομίζω ὅτι ἕκαστος ἀνὴρ ἕξ ἡμῶν ὁ ἴδιος δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς πλείστα εἶδη ἀσχολιῶν· 41,1· 2) παρουσιάζω, δεικνύω· *τὴν δύναμιν*· 41,3· 3) καθιστῶ· *τὴν τόλμαν ἢ ξύνεσις ἐχυρωτέραν παρέροχεται*· 62,5.
- παρηδῶ* γίνομαι παρηλιξ, ὑπερβαίνω τὴν ἡλικίαν τῆς τεκνοποιήσεως.
- πᾶς* 1) *πᾶσα ἡ γῆ* ὅλη ἡ γῆ· 43,3· 2) *ἡ πᾶσα πόλις* ἡ πόλις ἐν συνόλῳ, τὸ σύνολον τῆς πόλεως· 41,1· 3) *τοῖς πᾶσι* κατὰ πάντα, καθ' ὅλα· 11,6. 36,3. 64,3· 4) *ἐπὶ πᾶν* καθ' ὅλου, ἐν γένει· 51,1.
- πείρομαι* μετ' αἰτ. οὐσ.· *δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν* διότι ἐνομίσθη ὅτι διὰ χρημάτων ἐπίσθη ν' ἀναχώρησῃ.
- πεῖρα* 1) δοκιμή· *πεῖραν ποιοῦμαι* δοκιμάζω· 20,3· *ἐς πεῖραν ἔρχεται κρείσσων* δοκιμαζομένη ἀποδεικνύεται. . . . 41,3· 2) ἀπόπειρα, ἐπιχειρήσις· *σφάλλομαι πεῖρα του* (= *πειρωμένος τινος*) ἀποτυγχάνω ἐν τινὶ ἀποπέειρα (ἐπιχειρήσει)· 43,1.
- πειρῶ* δοκιμάζω.
- πέλας* (ἐπίρρ.) πλησίον· *ὁ πέλας, οἱ πέλας* ὁ ἄλλος, οἱ ἄλλοι.
- Πελασγικόν, τό*, ἢ βορεία κλιτὺς τῆς ἐν Ἀθήναις ἀκροπόλεως, *πελιτνός* πελιδνός.

Πελληνῆς (- εἰς) κάτοικοι τῆς Πελλήνης, πόλεως τῆς Ἀχαΐας.
πενία· **πενίας ἐλπίδι**, ὡς . . . = ἐλπίδι, ὅτι διαφυγὼν τὴν
 πενίαν καὶ ἔτι πλουτήσκειεν ἂν (= γένοιτο ἂν πλούσιος).
πένομαι εἶμαι πένης ([τὸ] ὁμολογεῖν τὸ πένεσθαι οὐκ αἰ-
 σχρὸν ἐστί, ἀλλ' αἰσχίον [= τοῦναντίον αἰσχρὸν] μὴ διαφεύ-
 γειν [τὸ πένεσθαι] ἔργῳ [= δι' ἐργασίας]).

πέρα (μετὰ γνκ.) περισσότερον ἀπὸ τι· **πέρα ὧν** (= τούτων, &)
 προσεδεχόμεθα.

περὶ 1) μετὰ γνκ.: α) ὑπὲρ· **γενναίως μαχόμενοι περὶ τοιαύ-
 τῆς πόλεως**· 41,5· 2) ὡς πρὸς τι· **ἰσχύος πέρι ἢ ἀσθενείας**
 = εἴτε ἰσχυρὸν εἴτε ἀσθενὲς ἦν· 51,3 (περὶ τοῦ χρηστη-
 ρίου ἤμαξον [οἱ Ἀθην.] τὰ γινόμενα εἶναι ὁμοῖα [αὐτῶ,
 τ. ἔ. τῶ χρηστηρίῳ])· 54,5· γ) πρὸς δήλωσιν ἀξίας· **περὶ**
παντὸς ποιοῦμαι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τηρῶ **κόσμον καὶ φυλα-**
κὴν· 11,9· 2) μετ' αἰτ.: α) ἐπὶ χρόνου· **περὶ πρῶτον ὕπνον**
 κατὰ τὸν χρόνον τοῦ πρώτου ὕπνου· 2,1· β) ὡς πρὸς τι· **περὶ**
τὰ οἰκεῖα ἀτομικῶς (κυρ.: ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικά πράγματα)·
 65,4.

περιαγγέλλω πέμπω διαταγὰς ὁλόγουρα, πανταχοῦ (περιήγγελ-
 λον ταῖς πόλεσι κατὰ τὴν Πελοπ. καὶ τὴν ἔξω ξυμμαχίαν
 [= καὶ τὰς χώρας τῶν ἔξω τῆς Πελοπ. ξυμμάχων] πα-
 ρασκευάζεσθαι στρατιὰν τὰ τε ἐπιτήδεια)· 10,1· ναῦς
 (ἐξαρτύεσθαι)· 85,3.

περαιορετός ὁ δυνάμενος ν' ἀφαιρεθῆ· **περαιορετὸν εἶναι** ἅπαν
 (τὸ χρυσίον) ὅτι ὄλος ὁ χρυσὸς εἶναι δυνατὸν ν' ἀφαιρῆται.

περιγίγνομαι 1) ὑπερισχύω· **κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι**·
 61,1· 2) σφύζομαι· **ἐκ τῶν μεγίστων (κινδύνων)**· 49,7· 3)
περιγίγνεται τινί τι ἔχει τίς τι ὡς πλεονέκτημα· 87,6· **περι-**
γίγνεται τινι (μετ' ἀπρμφ.) ἔχει τις τὸ πλεονέκτημα νά. . .
 39,4.

περίειμι (περὶ+εἰμι) 1) εἶμαι ὑπέρτερος, ὑπερτερῶ, νικῶ· 13,9·
 65,7· 2) περισφύζομαι, ἐπιζῶ· 4,7· 3) **περίεστί τινί τι** ἔχει
 τίς τι ὡς πλεονέκτημα· **τὸ δ'** (τ. ἔ. τὸ κατορθοῦν ἐν τῶ ναυ-
 τικῶ) **ἐκ τοῦ δικαίου** (= δικαίως, εἰκότως) ἡμῖν νῦν
 μᾶλλον **περιέσται**· 89,3.

περιῆσαν, τοῦ ῥ. **περίειμι**.

περίκειμαι κεῖμαι περὶ τινα περιβάλλων αὐτὸν πανταχόθεν· τὰ

- περικείμενα χρυσία τῆς θεοῦ* τὰ χρυσᾶ κοσμήματα τὰ περιβάλλοντα τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς (ἸΑθηνᾶς).
- περιορθρον*, τό, ὁ βαθὺς ὄρθρος, τὰ ἐξημερώματα· αὐτὸ τὸ *περιορθρον* ἀκριβῶς τὰ ἐξημερώματα.
- περιορῶ* 1) μετὰ μτχ. : βλέπω μετ' ἀδιαφορίας· αὐτήν (τὴν γῆν) *τμηθεῖσαν* 18,5· 2) μετ' ἀπρομφ. : ἐπιτρέπω, ἀνέχομαι· *τμηθῆναι τὴν γῆν* 20,2. — Μέσον: *περιορῶμαι* (μετ' αἰτ.) ἀποδειλιῶ πρὸς τινὰ· *τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους* 43,4.
- περιουσία* ἀφθονία.
- περιπίπτω* συγκρούομαι· *περιπεσόντες ἐν σφίσιν αὐτοῖς* (= πρὸς ἀλλήλους).
- περιποιῶ* κάμνω τι νὰ διαμείνῃ, διασώζω.
- περισσεύω* εἶμαι πλέον ἢ ἀρκετός, πλεονάζω· *τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευε τότε ἀφ' ὧν* . . . τόσον ὑπεραρκεταὶ ἀφορμαὶ ὑπῆρχον εἰς τὸν Περ. τότε (ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου), ἐκ τῶν ὁποίων ὀρμώμενος. . .
- περιχαρῆς*, τὸ = ἡ *περιχάρεια* ἡ ὑπερβολικὴ χαρά· τὸ *παράχρημα περιχαρῆς* ἢ ἐν τῷ παρόντι. . .
- πη* κάπου.
- πίπτω* καταστρέφομαι, ἠτιῶμαι.
- πιστὸς βέβαιος*, ἀσφαλής· 89,5· τὸ *πιστὸν* ἢ ἐμπιστοσύνη· τὸ *πιστὸν τῆς ἐλευθερίας* ἢ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ἡ ἐλευθερία· 40,5.
- πίσυνος* (μετὰ δτκ.) πεποιθὸς εἰς τι.
- Πλάταια* = *Πλαταιαί*.
- Πλαταιῶν*, γνκ. πληθ. τοῦ *Πλαταιεύς*.
- πλέα*, ἰδ. *πλέως*.
- πλεῖστος* 1) τὸ *πλεῖστον* = οἱ *πλεῖστοι*· 4,5· 2) *πλεῖστα* ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· 11,7.
- πλείων*, ὁ, ἡ, οὐδ. *πλείον* (*πλέον*) 1) τὸ *πλέον* = μᾶλλον· 89,6· 2) *οὐ τὸ πλέον* . . . ἢ ὄχι . . . ἀλλά· 39,1· 3) *ἐπὶ πλέον* εἰς μεγαλύτερον βαθμόν· 51,6· 4) *ἐς τὸ πλέον* περαιτέρω· *ἐς τὸ πλέον οὐκέτι προελθὼν* χωρὶς πλέον νὰ προχωρήσῃ παρέρκει 21,1.
- πλέον*, ἰδ. *πλείων*.
- πλεονάζομαι* μεγαλοποιεῖσθαι, καθ' ὑπερβολὴν λέγομαι (*ὄτε ἀπειρος* [= καὶ ὁ ἀγνοῶν τὰς ἀρετὰς τῶν ἐπαινουμένων] *τάχ' ἂν νομίσειεν ἔστιν ἃ* [= τινὰ] *καὶ πλεονάζεσθαι διὰ*

φθόνον, εἴ τι ἀκούοι ὑπερβάλλον τὴν ἑαυτοῦ φύσιν [= ὁσάκις ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ῥήτορος ἤθελεν ἀκούει τι ὑπερβαῖνον τὰς δυνάμεις του]).

πλέως (οὐδ. πληθ. πλέα) πλήρης.

πλὴν ἐπίρρ.: πλὴν τὰ Μηδικὰ ἔκτος ἐπὶ τῶν Μηδικῶν (τῶν Περσικῶν πολέμων): κυρ.: πλὴν οἱ τὰ Μηδικὰ ἑορακότες. πλόϊμος ἱκανὸς πρὸς πλοῦν.

πνεῦμα 1) ἄνεμος· 84,2· 2) ἀναπνοή· 49,2.

ποιῶ 1) ἐπὶ δημοσίων ἑορτῶν: ἑορτάζω· ξυνοίκια ἐξ ἐκείνου (τοῦ χρόνου) τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ ποιοῦσι· 15,3· πθηκ.: ᾧ τὰ Διονύσια ποιεῖται· 15,4· 2) μετὰ προθ.: ποιῶ ἐς τινα κλίνω πρὸς τινα· ἢ εὐνοια τῶν ἀνθρώπων ἐποίει παρὰ πολὺ μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδ. (ἢ ἐς τοὺς Ἀθην.)· 8,4. — Μέσον: ποιοῦμαί τι τοποθετῶ τι· τὰ λεπτὰ πλοῖα ποιοῦνται ἐντὸς (εἰς τὸ μέσον)· 83,5.

πολιτεύω 1) ζῶ (ἐν πολιτείᾳ, ὡς πολίτης, ὡς πολιτευόμενος)· ἑλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτευόμεν μετ' ἑλευθερίας ζῶμεν (διάγομεν) ἐν ταῖς πρὸς τὸ κοινὸν σχέσεσιν ἡμῶν (ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ)· 37,2· (παρ') οἷς κείται μέγιστα ἄθλα ἀρετῆς, τοῖς δὲ (= παρὰ τούτοις) καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι· 46,1· 2) τι διαχειρίζομαί τι (καὶ ἄλλα δοκοῦντα ἔξω τοῦ πολέμου εἶναι . . . κακῶς [ἐπιβλαβῶς] ἐπολιτεύσαν ἐς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ξυμμάχους)· 65,7.

πολιτεία 1) πολιτεύμα· 37,1· 2) πολιτικοὶ θεσμοί· 36,4.

Πολιχνῖται κάτοικοι τῆς Πολίχνης, πόλεως μικρᾶς ἐν Κρήτῃ παρὰ τὴν Κυδωνίαν.

πολλάκις (μετὰ τὸ μῆ) ἴσως, τυχόν.

πολλαχόσε εἰς πολλὰ μέρη.

πολύς 1) ἢ γῆ ἢ πολλή τὸ μέγιστον μέρος τῆς γῆς· 48,1· 2) τὰ πολλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, συνήθως· 11,4. 87,6· 3) παρὰ πολὺ ὑπερβαλλόντως (ἡγοῦνται οὐκ ἂν ἡμᾶς ἀνθίστασθαι μὴ μέλλοντας [ὑποθηκ.] πράξειν τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ [πραχθέντος = τι ἀντάξιον τῆς προηγηθείσης ἐξόχου νίκης])· 89,5.

πολύτροπος ποικίλος.

πόνος καταπόνησις· ὁ πόνος ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ὑποπιτεύεται (ὑφ' ὑμῶν) μὴ φοβεῖσθε μήπως ἢ ἐν τῷ πολέμῳ καταπόνησις. . . (ἀρκεῖτω δὲ ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα μὲν, ἐν οἷς ἄλ-

λοτε πολλάκις γε δὴ ἀπέδειξα οὐκ ὀρθῶς τὸν πόνον ἰὸν κατὰ τὸν πόλεμον ὑποπτευόμενον μὴ γένηται τε πολὺς καὶ οὐδὲν μᾶλλον περιγενώμεθα).

πονοῦμαι πάσχω ἐκ νόσου, νοσῶ.

πορίζομαι φροντίζω καὶ εὐρίσκω.

Ποτείδαία πόλις τῆς Χαλκιδικῆς ἐπὶ τοῦ στενοῦ ἰσθμοῦ τοῦ συνδέοντος τὴν χερσόνησον Παλλήνην μετὰ τῆς στερεᾶς, ἀποικία τῶν Κορινθίων.

που ἴσως.

πράσσω 1) διενεργῶ, διαπραγματεύομαι· 2,3. 3,2. 5,7· 2) = διαπράσσομαι κατορθώνω· 11,2· 3) ἀμτβτ.: εὐρίσκομαι ἐν τινι καταστάσει, διατελῶ ἢ διάκειμαι κατὰ τινα τρόπον· οὕτω πρᾶσσω τοιαύτην τύχην ἔχω, ὑφίσταμαι· 4,7.

πρεσβεύομαι ἀποστέλλω πρέσβεις.

πρὶν (μεθ' ὀριστ. ἄορ. μετ' ἀρνητικὴν πρότασιν) εἰ μὴ ἀφ' οὗ, παρὰ ἀφ' οὗ.

πρὸ (μετὰ γνκ.) ἐπὶ χρόνου: πρὸ τοῦ πρότερον· 15,2· τὸ πρὸ τούτου πρότερον· 15,3.

προαγορεύω 1) κηρύττω· 8,4· 2) δημοσίᾳ λέγω· ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· 13,1· 3) μετ' ἀπρμφ.: δημοσίᾳ ἀπαιτῶ νά. . . ἐλαύνειν τὰ ἄγῃ· 13,1.

προβάλλομαι προφασίζομαι (καὶ [νομίσαι] μὴ εἰκότως ἐν τινι [ἔργῳ, κινδύνῳ] κακοῦς [= δειλοῦς] γενέσθαι ἂν προβαλλομένους ἀπειρίαν παρόντος τοῦ ἀνδρείου [= τῆς ἀνδρείας]).

προδιδάσκομαι διαφωτίζομαι προηγουμένως (ἀλλὰ μᾶλλον [βλάβην ἠγούμενοι τὸ] μὴ προδιδαχθῆναι λόγῳ πρότερον ἢ ἔργῳ ἐλθεῖν [= πρὶν ἔλθωμεν ἔμπροσθεν] ἐπὶ ἂ δεῖ [ἐλθεῖν]).

πρόδρομος ὁ τρέχων ἔμπρός, ὁ προπορευόμενος τοῦ στρατοῦ, πρόσκοπος.

προεῖπον, τοῦ ῥ. προαγορεύω.

προειπόντων, τοῦ ῥ. προαγορεύω.

προέρχομαι προχωρῶ· προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος (ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ τάφου).

προήκω ὑπερέχω.

προῖεμαι ἐγκαταλείπω, ἀφίνω (εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ).

προκαθεστηκυίας, τοῦ ῥ. προκαθίσταμαι.

προκαθίσταμαι τοποθετοῦμαι ἔμπρός, πρὸ τῆς πόλεως.

προκάμνω 1) κουράζομαι προηγουμένως, προπονοῦμαι προώ-
 ρως· *τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς* διὰ μέλλοντας κινδύνους·
 39,4· 2) μετ' αἰτ. συστ. : ἔχω προτέραν ἀσθένειάν τινα· 49,1.

προλείπω προχωρῶ καὶ ἀφίνω, ἀφίνω ὀπίσω, ἐγκαταλείπω.

πρόξενος ὁ πολίτης πολιτείας τινός, ὅστις ἐξελέγετο ὑπ' ἄλλης
 πολιτείας καὶ εἶχε καθῆκον νὰ ὑποδέχεται, νὰ δειπνίζει, περι-
 ποιῆται τοὺς πρέσβεις καὶ πολίτας τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἀν-
 τιπροσώπευε, καὶ ἐν γένει νὰ ὑποστηρίξη τὰ συμφέροντα τῆς
 διορισάσης αὐτὸν πόλεως.

πρὸς 1) μετὰ γνκ. : πρὸς τὸ συμφέρον τινός· *πρὸς ἐκείνων
 εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ (χώρῳ) ναυμαχίαν*· 86,5· 2) μετὰ δτκ. :
 α) = ἐν· *πρὸς ἱεροῖς (τόποις)*· 47,4· β) εἰς δήλωσιν προσ-
 θήκης· *πρὸς οἷς* (= *πρὸς ἐκείνοις*, ἃ) *ἐδέξαντο* ἔκτος ἐκεί-
 νων, τὰ ὅποια ἐκληρονόμησαν (ἔκτος δηλ. τῆς Ἀττικῆς)· 36,2·
 3) μετ' αἰτ. : α) μέχρι τινός· *πρὸς τὸν κύκλον πρὸς τὸν Πει-
 ραιᾶ*· 13,7· β) ἐν σχέσει πρὸς τι, ὡς πρὸς τι· *πρὸς τὰ παρόντα*
 ἐν σχέσει πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις· 3,3,6,1· *τὰ πρὸς τὸν
 πόλεμον* πολεμικὰ πράγματα, πολεμικὰ παρασκευαί· *ἤπιοντο
 τῶν πρὸς τὸν πόλεμον* ἡσυχολοῦντο εἰς . . .· 17,4· *πρὸς ταύ-
 την τὴν δύναμιν*· 62,3· *πρὸς οὓς ἐπῆσαν* ὡς πρὸς ἐκείνους.
 ἐναντίον τῶν ὁποίων . . .· 65,11· *πρὸς τὴν ἀντεξόρμησιν*· 91,4·
 γ) εἰς δήλωσιν αἰτίου : διὰ τι· *ἀθυμοῦντας πρὸς τὴν παροῦσαν
 ὄψιν* (= *διὰ τὸ δρᾶν τὰ παρόντα*)· 88,3· δ) περιφραστικῶς
 ἀντὶ ἐπιρρ. : *πρὸς τὸ τερπνὸν* = *τερπνῶς* πρὸς τέρψιν· 53,2·
πρὸς ὀργὴν μετ' ὀργῆς, ὀργίλως· 65,8.

προσάγομαι φέρω πρὸς τὸ μέρος μου, προσαρτῶ.

προσγίγνομαι προστίθεμαι.

προσδέομαι (μετὰ γνκ.) ἔχω προσέτι ἀνάγκην τινός (*νομίζον-
 τες [αὐτόν, τὸν Περικλ.] πλείστου ἄξιον εἶναι [πρὸς
 ταῦτα*—ὡς πρὸς ταῦτα], *ὧν ἡ ξύμπασα πόλις προσεδεῖτο*).

προσδέχομαι 1) προσδοκῶ, περιμένω· 11,3. 60,1· 2) ἐλπίζω·
 18,5.

πρόσειμι προσυπάρχω· *προσόντος καὶ τοῦδε* ἐὰν πρὸς τούτοις
 ὑπάρχη καὶ τοῦτο (δηλ. *τὸ φιλόπολιν εἶναι*).

προσεπιστέλλω διατάττω προσέτι.

προσέρχομαι 1) μετὰ δτκ. : πλησιάζω τινά· *προσῆσαν (τοῖς*

νοσοῦσι) 47,4· 2) ἐπὶ προσόδων: *προσιόντων ἑξακοσίων ταλάντων φόρου* διότι ὑπῆρχε πρόσσος ἑξακ. ταλάντων ἐκ φόρου 13,3.

προσῆκω ἀνήκω· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπροσώπως: *προσῆκει* ἀρμόζει· *ὃν προσῆκει* (δηλ. ἀπολοφύρεσθαι) = τὸν προσήκοντα τὸν ἰδικόν του (νεκρόν)· 46, 2.—Μτχ.: 1) *προσῆκων* συγγενής· *αἱ προσήκουσαι*· 34,4· 2) *ἢ μὴ προσήκουσα (γῆ)* ἢ ξένη· 43,3· 3) *τὰ προσήκοντα* τὰ πρέποντα· *διὰ τὸ μὴ κτώμενος ἐξ οὗ προσηκόντων τὴν δύναμιν πρὸς ἡδονὴν τι λέγειν* διότι, μὴ ἀντλῶν τὴν δύναμιν του ἐξ ἀθεμίτων πηγῶν, δὲν συνήθιζε νὰ λέγη τι πρὸς εὐχαρίστησιν (κολακείαν τοῦ πλήθους)· 65,8.

προσῆσαν, τοῦ ῥ. *προσέρχομαι*.

προσιόντων, τοῦ ῥ. *προσέρχομαι*.

πρόσκειμαι ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ.: πιέζω (στενοχωρῶ).

προσμείγνυμι ἔρχομαι εἰς χεῖρας.

προσμισηθῆμαι λαμβάνω προσέτι ἐπὶ μισθῶ.

πρόσοικος ὁ πλησίον οἰκῶν· *πρόσοικοι Καρσί* γείτονες τῶν Καρῶν.

προσομιλῶ ἀναστρέφομαι· *τὰ ἴδια* ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ.

προσόντος, τοῦ ῥ. *πρόσειμι*.

πρόσοψις τὸ παρατηρεῖν (ἀπροσκόπτως καὶ ἀδιακόπως)· *ἔχω τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ (τόπου)* παρατηρῶ (ἀπροσκόπτως καὶ ἀδιακόπως) μακρόθεν τοὺς ἐχθρούς.

προσπίπτω ἐπέρχομαι· *ὄργῃ προσπίπτει πᾶσι ὄραν πάσχοντάς τι ἄηθες ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραντίκα* πάντας καταλαμβάνει ὄργῃ νὰ βλέπωσιν (=ὄταν βλέπωσιν) ὅτι πάσχουσί τι ἀσύνηθες μέσα εἰς τὰ μάτια των καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

προσποίησις ἰδιοποίησις, σφετερισμός.

προσποιῶ προσθέτω, ἐνώνω.—Μέσον: *προσποιοῦμαι* λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου, προσαρτῶ.

προστασία τὸ προϊστασθαι· *ἀλλὰ (βουλευόμενοι) κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας* κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν (ἀμοιβαίας) ῥαδιουργίας περὶ τοῦ τίς νὰ γίνῃ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ δήμου.

προσφέρομαι ἐπιτίθεμαι (ὅπως μὴ προσφέρωνται [τοῖς Θεδαίοις] οὓσι θαρσαλεωτέροις κατὰ φῶς).

προταλαιπωρῶ προηγουμένως ὑποφέρω ταλαιπωρίας (*οὐδεις πρόθυμος ἦν [εις] τὸ προταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ* [δtk. χαρισtk.]).

προτίθεμαι 1) προβάλλω πρὸς υπεράσπισίν μου· *καὶ τοῖς τᾶλλα χεῖροσι δίκαιον προτίθεσθαι τὴν ἐς τοὺς πολέμους ἀνδραγαθίαν* καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ὑπὸ ἄλλας ἐπόψεις (πλὴν τῆς ἀνδρείας) εἶναι κακοί, δικαιοῦνται νὰ προβάλλωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς πολέμους (ἐπιδειχθεῖσαν) ἀνδραγαθίαν· 42,3· 2) ἐκθέτω δημοσίᾳ πρὸς ταφήν· *τὰ δσῆα προτίθενται*· 34,2.

πρότριτα (ἐπίρρ.) πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας.

προφέρω υπερέχω.

προχωρῶ πηγαίνω καλά, κατ' εὐχὴν.

πρυτανεῖον βουλευτήριον.

πταίω ἀποτυγχάνω, ἠτιῶμαι.

Πύθεω γνκ. Ἰωνικὴ=Πύθον· ὀνομασtk. Πύθης.

Πύθιον ναὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἐν Ἀθήναις· ἔκειτο πλησίον τοῦ Ὀλυμπεῖου.

Πυράσιοι κάτοικοι τοῦ Πυράσου, πόλεως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθιώτιδος.

P

ῥαθυμία ἀνεσις.

ῥᾶον (συγκρ. ἐπίρρ. τοῦ ἐπιθ. **ῥάδιος**) εὐκολώτερον.

ῤεῖτοι, οἱ, δύο μικραὶ ἄλμυραὶ λίμναι ἐν Ἀττικῇ παρὰ τὴν ἱερὰν ὁδόν, τὴν ἄγουσαν ἀπὸ Ἐλευσίνος εἰς Ἀθήνας (νῦν λίμναι τοῦ Κουμουन्दούρου).

ῤέω (ἀφρ. **ἔρρῆην**)· **ἔρρῆη μέγας** ἔρρευσεν ἀφθόνως, ἐπλημμύρησεν.

ῤητὸς ὠρισμένος· **ἄργυριον ῤητὸν** ὠρισμένον χρηματικὸν ποσόν.
ῤιον, τό, ἀκρωτήριον κείμενον ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς παραλίας (καλούμενον ἀκρεβέστερον **τὸ ῤιον τὸ Μολυκρικὸν** καὶ **Ἀντιῤριον**, ἀπέναντι τοῦ ῤίου τοῦ Ἀχαϊκοῦ).

ῤώμη τόλμη, θάρρος.

ῤώννυμι δίδω ἰσχύν, δύναμιν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κεῖται κατὰ πρkm. **ἔρρωμαι** (μὲ σημασίαν ἐνεστ.) καὶ ὑπερσυνtk. **ἔρρῶμην** (μὲ σημασίαν παραtk.) προβάλλω ἰσχύν, ἔχω ἰσχύν ἢ δύναμιν· **ἔρρωντο ἐς τὸν πόλεμον** ἦσαν πλήρεις θάρρους (προθυμίας)

διὰ τὸν πόλεμον, μετὰ προθυμίας παρεσκευάζοντο εἰς τὸν πόλεμον· 8,1· μετ' ἀποφ.· ἔχω δύναμιν νά...· εἶμαι πρόθυμος (προθυμοῦμαι) νά...· *ἔρρωτο πᾶς ξυνεπιλαμβάνειν*· 8,4.

Σ

σέβω σέβομαι (κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ [εἶναι = ὁμοιον εἶναι] καὶ σέβειν καὶ μὴ [σέβειν τὰ τοιαῦτα] ἐκ τοῦ ὄραν [= ἐκ τοῦ ὅτι ἐώρων] πάντας ἐν ἴσῳ [= ὁμοίως] ἀπολυμένους).

σῆμα τόπος ταφῆς, νεκροταφεῖον.

σημαίνω 1) *σημαίνει* = ἐστὶ *σημεῖον* διατηρεῖ τὴν μνήμην· *σημαίνει οὐ μόνον ἐπιγραφὴ (ἐπιτυμβίων) στηλῶν (= ἐπιγεγραμμένα στήλαι) ἐν τῇ οἰκείᾳ (γῆ)*· 43,3· 2) *σημαίνει* τι κάτι τι εἶναι σημεῖον· *σημῆναι (τοῦτο) ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι ὅτι τοῦτο (δηλ. τὸ κινήθῆναι τὴν Δῆλον) ἦτο σημεῖον ὡς πρὸς τὰ μέλλοντα νά συμβοῦν*· 8,3.

σημεῖα μνημεῖα.

Σικυώνιοι κάτοικοι τοῦ Σικυῶνος, πόλεως τῆς Σικυωνίας χώρας ἐν Πελοποννήσῳ.

σκευάζω κατασκευάζω.

σκεῦος καὶ *ἄσα ἱερὰ σκευή* = καὶ ἐν ἱεροῖς σκεύεσι, *ἄσα ἦν περὶ τὰς πομπὰς* (= ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὰς πομπὰς).

σκηνὴ παράπηγμα.

σκοπῶ παρατηρῶ, ἐξετάζω· *σκοποῦντες τὴν ὠφελίαν (τῆς μηδὲν ἀτολμοτέρας διανοίας) μὴ λόγῳ μόνῳ (τοῦ ῥήτορος)*· 43,1· καὶ (ταῦτα) ἀφ' ὧν *σκοπῶν τις... μάλιστ' ἂν ἔχοι (ὡς) προειδώς τι μὴ ἀγνοεῖν (τὴν νόσον)* καὶ ταῦτα (τὰ συμπτώματα), ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τῶν ὁποίων ὁρμώμενός τις... θὰ ἠδύνατο κατ' ἐξοχὴν...· 48,3.

σκότος, *οὐ*, *ὄ*, τὸ σκότος· ἐν σκότῳ μέσα εἰς τὸ σκότος.

σκῦλον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ πληθ.· *σκῦλα* λάφυρα· καὶ *σκῦλα Μηδικὰ* = καὶ ἐν *Μηδικοῖς σκύλοις*, *ἄσα ἦν*.

Σόλλιον πόλις ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

σπάνις, *εὖως*, ἔλλειψις.

στάδιον (πληθ. *στάδια* καὶ *στάδιοι*) μέτρον μήκους ἴσον πρὸς 185 μέτρα.

σταθμός βάρος.

στάσις πολιτική μερίς.

στέφανος ἀμοιβή, ἔπαθλον (*προτιθεῖσα* [= ἀπονέμουσα] *τοῖσδε τε* [τοῖς ἀνδράσι, δηλ. τοῖς τεθνεῶσι] *καὶ τοῖς λειπομένοις ὠφέλιμον στέφανον τῶν τοιῶνδε ἀγώνων*).

στηρίζω ἐπὶ νόσων: καταλήγω.

στόμα στόμιον.

στρατιωτικώτερον = *μᾶλλον ἐπὶ στρατείαν* (δι' ἐκστρατείαν κατὰ ξηράν).

στρατόπεδον στρατιωτικὴ δύναμις, στρατός: *τοῦτό τε ἀθρόον ἐγένετο στρατόπεδον μέγιστον δὴ Ἀθηναίων* καὶ οὕτω οὗτος ὁ στρατός συνηγμένος ὑπῆρξε μέγιστος ὁμολογουμένως στρατός τῶν Ἀθην.: 31,2· *πολλὰ στρατόπεδα ἔπεσεν*: 89,7.

συράκιον τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἀκοντίου (*χρησάμενος συρακίῳ ἀκοντίου, ὃ ἀντὶ βαλάνου ἐς τὸν μοχλὸν ἐνέβαλε*).

σφάλλω κάμνω τινὰ ν' ἀποτύχη· 87,2.— Παθτ.: *σφάλλομαι* 1) ἀνατρέπομαι, καταστρέφομαι, δυστυχῶ· 60,3. 65,12· 2) ἀποτυγχάνω, ἀποβαίνω κακῶς· 65,7.

σχολαιότης βραδύτης.

σφῶζω διασφῶζω, διατηρῶ· *ὥστε δι' εὐνοίας (τούτου), ᾧ δέδωκε (τὴν χάριν), σφῶζειν (τὴν χάριν) ὀφειλομένην* διότι διὰ (διαρκοῦς) εὐμενείας πρὸς τοῦτον, εἰς τὸν ὅποιον ἔχει κάμει τὸ καλόν, διατηρεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην ὀφειλομένην (ἐκ μέρους τοῦ εὐεργετηθέντος).

Τ

ταλαιπωρία πόνος (προξενούμενος ἐκ νόσου).

τάλαντον μέτρον βάρους ἴσον μὲ 20 περίπου ὀκάδας.

τὰ μὲν . . . τὰ δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν . . . ἀφ' ἑτέρου δέ.

ταράσσομαι περιέρομαι εἰς διχόνοιαν· *τὰ περὶ τὴν πόλιν (= ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὴν πόλιν) ἐταράχθησαν ἐν ἀλλήλοις (οἱ Ἀθην.)*.

τάσσομαι παρατάσσομαι· *ἐτάξαντο κύκλον (= κυκλικὴν τάξιν) τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἰοί τ' ἦσαν (τάξασθαι)* παρέταξαν τὰ πλοιά των εἰς σχῆμα κύκλου, ὅσον τὸ δυνατόν μεγίστου.

ταύτη 1) εἰς τοῦτο τὸ μέρος (δηλ. εἰς τὰς πύλας): 4,3· 2) ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ταύτῃ τῇ θέσει: 15,5. 91,1.

τάφος ταφή.

τέκμαρσις τὸ τεκμαίρεσθαι, συμπέρασμα· οὐ δικαίαν τέκμαρσιν ἔχει τὸ ἐκφοβῆσαι δὲν παρέχει (δὲν συνεπάγεται) ὡς δίκαιον (λογικὸν) συμπέρασμα τὴν ἐκφόβησιν ὑμῶν (ὅτι πρέπει νὰ φοβηθῆτε).

τεκμήριον ἀπόδειξις· συχνάκις ὡς ἀνεξάρτητος πρότασις· τεκμήριον δὲ = τότε δὲ τεκμήριον τούτου.

τέκνωσις τὸ τεκνοῦν, τεκνοποιία· τέκνωσιν ποιοῦμαι τεκνοποιῶ.

τελευτῶ· ἢ μτχ. μετὰ ῥήμ. ὡς ἐπίρρ.· ἐπὶ τέλους, τέλος.

τέλος 1) τάγμα (ἄγνωστον ἐκ πόσων στρατιωτῶν ἀποτελούμενον)· ἵππομαχία ἐγένετο ἐνὶ τέλει τῶν ἱππέων τῶν Ἀθηναίων· 22,2· 2) ἀρχή, ἀξίωμα· οἱ ἐν τέλει οἱ ὄντες ἐν ἀξιώμασιν, οἱ ἄρχοντες· οἱ μάλιστα ἐν τέλει οἱ ἀνώτατοι ἄρχοντες· 10,2.

τέμνω κατακόπτω ὅπως ἐρημώσω, ἐρημώνω, καταστρέφω· Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδῖον· 19,2· πθτκ.· περιδεῖν αὐτὴν τὴν γῆν τμηθεῖσαν· 18,5.

τετραμμένον, τοῦ ῥ. τρέπομαι.

Τήρρω γνκ. Ἰωνικὴ = Τήρου· ὀνομαστικ. Τήρης.

τηρῶ ἐπιτηρῶ, καιροφυλακῶ.

τίθεμαι τὰ ὄπλα παρατάσσομαι.

τιμὴ προτίμησις· ἡ τιμὴ τῆς μνήμης ἢ προτίμησις τῆς μνημονεύσεως· δίδοσθαι αὐτοῖς τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης ν' ἀπονέμωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν τιμὴν μνημονεύοντες αὐτοὺς πρώτους.

τιμῶμαι· τὸ τιμῶμενον = ἡ τιμὴ· τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρχεῖν τιμῶμενον τῆς πόλεως ἢ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς (προερχομένη) τιμὴ τῆς πόλεως (ἢ . . . ἔντιμος θέσις τῆς πόλεως).

τμηθεῖσαν, πθτκ. ἄορ. τοῦ ῥ. τέμνω.

τοιόσδε τέτοιος δά· ἐν τῷ τοιῶδε εἰς τοιαύτην εὐκαιρίαν, ὅπως ἢ παροῦσα (δηλ. εἰς ἐπικήδειον τελετὴν).

τοιουτότροπος παρόμοιος· εἴ τέ τι τοιουτότροπον . . . = ὅσα τε ἄλλα τοιουτότροπα . . . 8,3· εἴ τι τοιουτότροπον (ῆν)· 13,4.

τὸ μὲν ἀφ' ἑνὸς μὲν.

τρέπομαι 1) στρέφομαι· τὸ πρὸς νότον τετραμμένον· 15,3· τὸ στρατόπεδον τετραμμένον πρὸς τὸ τεῖχος ἔχον ἔστραμ-

μένην ὅλην τὴν προσοχὴν του εἰς τὸ τεῖχος· 25,2· 2) ἀπασχο-
λοῦμαι· (*ἔνι*) *ἐτέροις τετραμμένοις πρὸς ἔργα μὴ ἐνδεῶς*
γνώναι τὰ πολιτικά εἶναι δυνατὸν εἰς ἄλλους, ἂν καὶ εἶναι
ἀπησχολημένοι εἰς τὰ ἐπαγγέλματά των, νὰ ἐννοοῦν ἐπαρκῶς
τὰ πολιτικά ζητήματα· 40,2· 3) *τρέπομαι πρὸς τὸ ἀνέλπι-*
στον παραδίδομαι εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ἀπελπίζομαι· 51,4· 4)
μετ' ἀπρμφ.: στρέφομαι εἰς τὸ νά, ἀρχίζω νά· *ἐτρέποντο*
ἐνδιδόναι· 65,10.

τριήραρχος ἐν Ἀθήναις ὁ πολίτης, ὅστις (ἢ μόνος ἢ ἀπὸ κοινοῦ
μετ' ἄλλων) ὤφειλε νὰ ἐξοπλίσῃ τριήρη εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ δη-
μοσίου ὧν ἅμα ὑπεύθυνος καὶ περὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς· *καὶ*
τριηράρχους αὐταῖς (δηλ. *ταῖς τριήρεσι κατέστησαν*).
τροπαῖον (μετὰ γνκ.) τρόπαιον ἕνεκά τινος (*τροπαῖον τῆς τρο-*
πῆς τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῆ γῆ διέφθειραν).
τρόποι τρόποι ἐνεργείας (ζωῆς).
τυγχάνω τινός ἐπιτυγχάνω τινός, ἀνταποκρίνομαι εἰς τι (*τυχεῖν*
τῆς βουλήσεως καὶ δόξης ἐκάστου ὑμῶν).
τφ = τινί.

Υ

ὔδρις ὑπεροψία.

ὔδωρ βροχή· *ὔδωρ γίγνεται* βρέχει· *τὸ ὔδωρ τὸ γενόμενον ἢ*
(ἐπισυμβᾶσα) βροχή.

ὑμνῶ μετὰ διπλῆς αἰτ.: *ἃ τὴν πόλιν ὑμνησα, ἐκόσμησαν αἱ*
ἀρεταὶ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε τὴν δόξαν τῆς πόλεως, τὴν
ὁποῖαν ὑμνησα, ἐλάμπρυναν (ἐπεσφράγισαν) αἱ ἀρεταὶ τῶν
προκειμένων νεκρῶν καὶ τῶν ὁμοίων των.

ὑπακούω (μετὰ γνκ.) γίνομαι (εἶμαι) ὑπήκοός τινος.

ὑπάρχω μετὰ προθ.: *ὑπάρχει τις ἀντί τινος* ὑπάρχει (χρησι-
μεῖ) τις ὡς ἐνέχυρον διὰ τινά.

ὑπεναντίος ὁ τεταγμένος ἐναντίον ἢ ἀπέναντι, ἀντίπαλος.

ὑπενδίδωμι ὑποχωρῶ, ἐξασθενῶ ὀλίγον.

ὑπερβάλλω ὑπερβαίνω πᾶν ὄριον, εἶμαι ὑπερβολικός· *τὸ ὑπερ-*
βάλλον αὐτῶν (ὧν ἤκουσε, τ. ἔ. τῶν ἐπαίων) οἱ ὑπερ-
βολικοὶ ἔπαινοι.

ὑπερδιάζομαι λίαν βασανίζω, καταστενοχωρῶ.

ὑπερβολή ὑπεροχή· *καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς* (= καὶ ὅσον-
δῆποτε ὑπέροχον ἀνδρείαν καὶ ἂν ἐπιδείξετε) *μόλις ἂν κρι-*

- θεῖτε οὐχ ὁμοιοι, ἀλλ' ὀλίγω χείρους** (= κατώτεροι).
ὑπέρευθρος ὀλίγον τι ἐρευθρός.
ὑπέρευφρον, τό, ἡ συνείδησις τῆς ὑπεροχῆς.
ὑπὸ 1) μετὰ γνκ.: α) μετ' οὐσ. ἐπὶ παθτικ. ἐννοίας εἰς δήλωσιν ποιητικοῦ αἰτίου· **ἀρχὴ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς** ἀρχὴ ἀσκουμένη ὑπὸ . . . 65, 9· β) ἔνεκα· **ὑπὸ ἀπειρίας**· 8,1· **ὑπὸ τῆς παραχρησῆς ἀνάγκης**· 17,1· **ὑπὸ τῆς ταραχῆς**· 84,3· 2) μετ' αἰτ. ἐπὶ χρόνου: **ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον** κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς χρόνον· 26,1· **ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ (ὑπὸ) τὴν ἐπανάστασιν τῶν Εἰλώτων** κατὰ τὸν χρόνον τοῦ σειμοῦ καὶ . . . 27,2· **ὑπὸ τὴν ἔω** κατὰ τὴν πρωίαν (αὐγὴν)· 84,2.
ὑποδέχομαι ἀναλαμβάνω, ὑπόσχομαι.
ὑπόλοιπος ὁ ὀπίσω λειφθεὶς, ὀπίσω μένων.
ὑπομνήματα ἀφορμαὶ πρὸς ἐνθύμηοιν· **οἶδα χαλεπὸν ὄν πεῖθιν (ὑμᾶς περὶ τούτων**, δηλ. περὶ τῆς στερήσεως τῶν υἱῶν), **ὄν** (= **ὅτι τούτων**) **ὑπομνήματα**. . .
ὑπόνοια ὑποψία, ὑπόθεσις, ἰδέα· **ἡ ἀλήθεια τῶν ἔργων βλάψει τὴν ὑπόνοιαν (τῶν ἔργων)** ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια θὰ ἐλαττώσῃ (θὰ διαψεύσῃ) τὴν περὶ τῶν γεγονότων ἰδέαν (τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισαν οἱ ἄνθρωποι ἀκούσαντες τὸν ποιητήν).
ὑπόσπονδος ὁ ὑπὸ σπονδὰς (συνθήκας) διατελῶν· **ἀποδίδωμι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους** ἀποδίδω τοὺς νεκροὺς (πρὸς ταφήν) ὑπὸ συνθήκας.
ὑποτελὴς ὑποκείμενος εἰς πληρωμὴν τέλους (φόρου).
ὑποπιπῶ 1) ὑποπτεύω· 5,5· 2) **μὴ** ὑποπτεύω, ὑποψιάζομαι μήπως . . . **μὴ** . . . **παραλίπη καὶ μὴ** (= **καὶ οὐ**) **δηώσῃ** μήπως . . . φεισθῆ καὶ δὲν λεηλατήσῃ· 13,1.
ὑποχωρῶ (μετ' αἰτ.) ὑποχωρῶ ἀπέναντί τινος.
ὑφάπτω ἀνάπτω κάτωθεν (τὴν πυράν).
ὑφίσταμαι (μετὰ δτικ.) ἀνθίσταμαι εἰς τι.
ὑφορμίζομαι προσορμίζομαι.

Φ

- Φαληρικὸν τεῖχος** τεῖχος συνδέον τὰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Φαλήρου (ἰδ. τοπογρ. πίν. Ἀθηνῶν).
φανερὸς τὰ ἐς χρῆσιν φανερά τὰ προφανῶς προωρισμένα εἰς χρῆσιν τῶν ἀνθρώπων.

φάρμακον δηλητήριον.

Φεραῖοι κάτοικοι τῶν Φερῶν, πόλεως ἐν Θεσσαλίᾳ.

φέρομαι μετ' ἐπιρρ.: **καλῶς φέρομαι** καλῶς διάκειμαι, εὐτυχῶ.

φημί· οὐ φημι ἀρνοῦμαι.

φθόρος φθορά.

φίλιος φιλικός.

φιλοσοφῶ καλλιεργῶ τὸ πνεῦμά μου (διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης).

φιλοτιμία φιλοδοξία.

φιλότιμον, τὸ = ἡ **φιλοτιμία** ἢ ἀγάπη τῶν τιμῶν· **μόνον τὸ φιλότιμον ἀγγέρον** (ἐστὶ = οὐ γηράσκει).

φιλῶ μετ' ἀπρμφ.: συνηθίζω νὰ...· **τὰ προκεκτημένα** (πθηκ.)

φιλεῖ ἐλασσοῦσθαι· 62,3· **ποιεῖν**· 65,3.

φοβερός ὁ αἰσθανόμενος φόβον, κατεχόμενος ὑπὸ φόβον, φοβούμενος· **φοβερῶτερός εἰμι** ἔχω περισσότερον φόβον, φοβοῦμαι περισσότερον.

Φορμίων στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

φρόνημα 1) μεγαλοφροσύνη· 43,6· 2) τὸ ἄλογον, τὸ ἐξ ἀμαθείας προερχόμενον θάρρος· 62,3.

φρουρὰ στρατός.

Φρύγια, τά, θέσις κειμένη κατὰ τοὺς ΒΑ. πρόποδας τοῦ Αἰγάλεω.

φυγὴ ἔξορία· **φυγὴ γίνεταί τινι** ἔξορίζεται τις.

φυλακὴ 1) φρουρός, φρουρά· 2,3· **φυλακὰς καθίσταμαι** τοποθετῶ φρουράς· 24,1· 2) προφύλαξις, προσοχή· 11,9.

φυλάσσω περιμένω· **ἔτι νύκτα** τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀκόμη ἦτο νύξ.

φύομαι ὁ πρkm. **πέφυκα** (μετ' ἀπρμφ.) ὑπὸ τῆς φύσεως εἶμαι ὄρισμένος νὰ...· **πάντα πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι** (ὥσπερ καὶ αὐξάνεσθαι).

Χ

χαλεπαίνω ἀγανακτῶ πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὴν παροῦσαν κατάστασιν.

χαλεπῶς φέρω 1) τινὸς λυποῦμαι διὰ τι· οὐδ' εἰκός (ἐστὶ) **χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν** (δηλ. τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς).

62,3· 2) μετὰ μτχ.: ἀγανακτῶ διότι... *χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας τε καταλείποντες...* 16,2.

Χαλκιδεῖς κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς.

Χαλκίς πόλις ἐν Αἰτωλίᾳ.

χειμάζομαι καταλαμβάνομαι, ταλαιπωροῦμαι ὑπὸ τῆς τρικυμίας.

χειρὶ διὰ *χειρὸς ἔχω* (μετ' αἰτ.) ἔχω ἔργον εἰς τὰς χεῖρας μου, ἀσχολοῦμαι εἰς αὐτό, φροντίζω περὶ αὐτοῦ· *τὰ τῶν ξυμμάχων* (= τοὺς ξυμμάχους) περὶ τῶν συμμάχων (ἵνα μὴ ἀποστατήσωσιν οὗτοι).

χλωρὸς ὠχρὸς.

χρησμολόγος ὁ συλλέγων τοὺς χρησμοὺς καὶ ἐρμηνεύων αὐτούς.
χρηστήριον χρησμός.

χρῶμαι 1) μετὰ δτκ.: ὡς ἀπλῆ περίφρασις ῥήματος συστοίχου τῇ δοτικῇ· *κραυγῇ χρῶμαι* = *κραυγάζω*· *ὀλολυγῇ χρῶμαι* = *ὀλολύζω*· 4,2· *βοῇ χρῶμαι* = *βοῶ*· *ἀντιφυλακῇ πρὸς ἀλλήλους χρῶνται* ἀμοιβαίως προφυλάσσονται (μὴ συγκρουσθῶσι)· *λοιδορία πρὸς ἀλλήλους χρῶνται* ἀμοιβαίως λοιδοροῦνται· 84,3· 2) μετὰ διπλῆς δτκ.: *μεταχειρίζομαι*, ἔχω τι ὡς τι· *μιᾶ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι* νὰ ἔχωσι ταύτην τὴν πόλιν (τὰς Ἀθήνας) ὡς μίαν πόλιν (ὡς πρωτεύουσαν τῶν πόλεων)· 15,2· *αὐτῷ* (καθ' ἑλξιν ἀντι: *αὐτῇ* [τῇ *Οἰνότη*]) *φρουρῶ ἐχρῶντο*· 18,2· *χρῶμεθα πλούτῳ μᾶλλον καιρῷ ἔργου ἢ κόμπῳ λόγου* μεταχειρίζομεθα τὸν πλοῦτον μᾶλλον ὡς εὐκαιρίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων παρὰ ὡς ἐλατήριον κομπορημοσύνης· 40,1· 3) μετὰ δτκ. καὶ αἰτ.: *μεταχειρίζομαί τι εἰς τι*· *χρησασθαι* (ἑαυτοῖς) *ὅ,τι ἐν βούλωνται*· 4,7· *τῇ κρήνῃ τὰ πλείστου ἀξία ἐχρῶντο* τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης μετεχειρίζοντο εἰς τὰς σπουδαιοτάτας πράξεις· 15,5· 4) μετὰ δτκ. καὶ οὐδ. ἐπιθ. ὡς ἐπίρρ.: *οἱ λογισμῶ ἐλάχιστα χρῶμενοι θυμῷ* ὅσοι ἕνεκα τοῦ θυμοῦ των ἐλάχιστα σκέπτονται· 11,7.

χρῶς, χωρτός, δέρμα· *ἐν χρῶ* κυρ.: πλησιέστατα πρὸς τὸ δέρμα· ἔπειτα: πλησιέστατα.

χώρα 1) οἱ ἀγροί· 5,7· 2) θέσις, τάξις· 87,8.

χωρὶς ἐπίρρ. 1) χωριστά, κατὰ μέρος· *χωρὶς θέσθαι*· 24,1· 2) πρὸς τούτοις, ἐκτὸς τούτων· 13,4. 31,2.

χωρῶ (μέλλ. *χωρήσομαι*) 1) προχωρῶ· 20,4· 2) ὄρμῳ, ἐπέρομαι· 84,3· 3) ἔρχομαι· *πρὸς ξύμβασιν*· 3,1.

Ω

ώρα ἐποχή· ὦρα ἔτους θέρους.

ὄρηγο, πθηκ. ὑπερσυντλκ. τοῦ ῥ. ὄρηγῶ.

ὡς 1) ἐπίρρ. : ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν κατὰ τὸ δυνατόν· 3,4· ὡς ἐπὶ πλεῖστον ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον· 35,3· ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὀμίλου εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον μέρος ἐκ τοῦ παρευρισκομένου πλήθους· 34,8· 2) σύνδεσμος μετ' ἀπρμφ. περιορίζει ἰσχυρισμόν· ὡς εἰπεῖν διὰ νὰ εἴπω οὕτω συντόμως· 51,2· 3) μετὰ μτχ. : ὡς στρατεύοντες... καὶ οὐσόμενοι (τοῦ ῥ. φέρομαι) ἔχοντες ὑπ' ὄψει σας ὅτι ἐκστρατεύετε... καὶ ὅτι θὰ φέρητε...· 11,9· ὡς ἐσομένων πεντακοσίων νεῶν ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν ὑπολογίζοντες ὅτι τὰ πλοῖα ἔπρεπε νὰ εἶναι πεντακόσια, ἵνα συμπληρωθῇ ὁλος ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς· 7,2· ὡς καλὸν ὄν θεωροῦντες ὅτι εἶναι ἔντιμον· 35,1· ὡς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείους εἶναι ὅτι τάχα ἡ ἀνδρεία ἐκ φύσεως ἀρμόζει εἰς αὐτούς· 89,2· 4) πρόθ. : πρὸς· ξυνηῆσαν ὡς βασιλέα· 15,1.

ὡσπερ 1) = ὡσπερ εἰ ὡς ἐάν· 24,1· 2) ἐπὶ χρόνου : ὅποτε (ὡσπερ καὶ μόνον δοκεῖ δυνατόν εἶναι γίγνεσθαι [τὸ ἐκλιπεῖν τὸν ἥλιον])· 28,1.

ὡστε μετ' ἀπρμφ. ὡς ἐπεξήγησις : ὡστε τολμᾶν τε μάλιστα καὶ... ἐκλογίζεσθαι ὅτι καὶ ἔξαιρετικῶς τολμηροὶ εἴμεθα καὶ συγχρόνως σκεπτόμεθα ἀκριβῶς...

ὠφελία βοήθεια.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
<i>Εἰσαγωγή</i>	
1. Βίος Θουκυδίδου	9
2. Ἡ ἱστορία τοῦ Θουκυδίδου καὶ περιεχόμενον αὐτῆς	10
3. Αἱ δημηγορίαι τοῦ Θουκυδίδου	11
4. Λεξτικὸν τοῦ Θουκυδίδου	11
A. Πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου.	
1. Ἐπίθεσις τῶν Θηβαίων κατὰ τῶν Πλαταιῶν (κεφ. 1-6)	13
2. Αἱ πρὸς πόλεμον παρασκευαί. — Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσα κατάστασις (κεφ. 7-9)	17
3. Πρώτη εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν (κεφ. 10-25)	19
4. Τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμβάντα τοῦ ἔτους 431 (κεφ. 26-33)	31
5. Ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους (κεφ. 34-47,1)	33
B. Δεύτερον ἔτος τοῦ πολέμου.	
1. Δευτέρα εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν.— Λοιμὸς ἐν Ἀθήναις (κεφ. 47,2-58)	42
2. Ὁργὴ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τοῦ Περικλέους. — Δημηγορία τοῦ Περικλέους καὶ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ (κεφ. 59-65)	48
3. Ἀσήμαντα γεγονότα (κεφ. 66-70)	54
Γ. Τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου.	
1. Πολιορκία τῶν Πλαταιῶν (κεφ. 71-78)	56
2. Ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν ἐν Θράκῃ Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων.—Τὰ ἐν Ἀκαρνανίᾳ συμβάντα (κεφ. 79-82)	57
3. Ναυμαχίαι τοῦ Φορμίωνος πρὸς τὸν Πελοποννησιακὸν στό- λον.—Περαιτέρω ἐπιχειρήσεις τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου (κεφ. 83-94)	57
4. Ἐκστρατεία τοῦ Σιτάλκου καὶ τὰ τελευταῖα πολεμικὰ συμ- βάντα τοῦ ἔτους 429 (κεφ. 95-103)	67
<i>Λεξιλόγιον</i>	71
<i>Εἰκόνες.</i>	
1. Θουκυδίδης	3
2. Περικλῆς	5
<i>Γεωγραφικὸς χάρτης.</i>	
<i>Τοπογραφικὸς πίναξ τῶν Ἀθηνῶν.</i>	

10

41, 2

10, 0

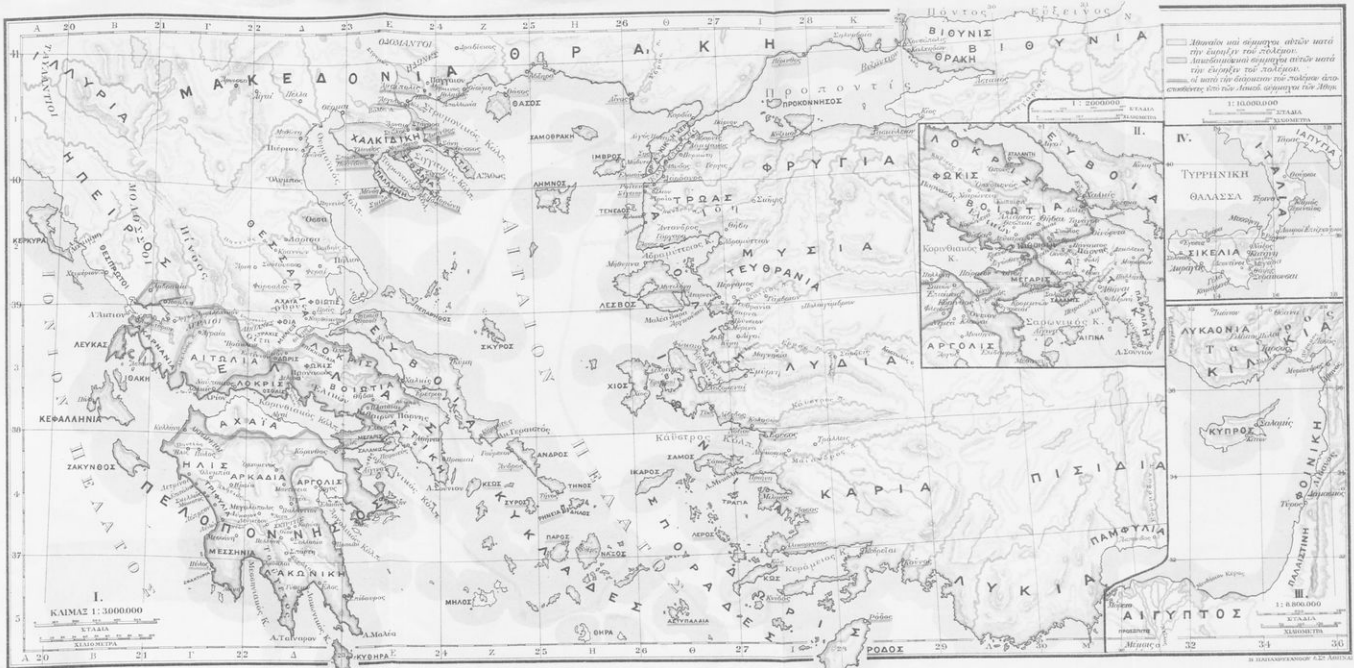
1, 2

33656,3

4221, 0

4221, 1

□ Αθηνάι και σύμφορον αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιπέδου τοῦ πελάγους.
 □ Ἀνεδαρτοὶ ποταμοὶ ὑπὸ τὴν ἐπιπέδου τοῦ πελάγους.
 □ Ἐν ὑπὸ τὴν ἐπιπέδου τοῦ πελάγους ἀποστάντες ἐπὶ τὴν ἰσθμὸν ἠὲ τὴν ἕρποντα.

I: 3000000
 I: 1000000
 I: 8000000

I.
 ΚΑΙΜΑΣ 1:300000
 ΣΤΑΒΙΑ
 ΧΛΩΜΕΤΡΑ

III.
 1:800000
 ΣΤΑΒΙΑ
 ΧΛΩΜΕΤΡΑ

024000028037

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1000/26
Πρωτ. 37434
Αριθ. |
Λιεκτ. |

Εν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1930

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς

τοὺς ἐκδότας κ. κ. *Ἰωάννην Δ. Κολλάρον καὶ Σταν*
Ἀθήνας

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι δι' ἡμετέρας ταυταριθμοῦ καὶ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1930 πράξεως καταχωροθεσίας ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 86 τῆς 15 Ἰουλίου 1930 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Β) ἐνεκρίθη συμφώνως τῷ νόμῳ 3438 τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν διδακτικῶν βιβλίων Κυρ. Κοσμᾶ **Θουκυδίδου βιβλίον δευτέρον κατ' ἐκλογήν ἐκδοθὲν** (με' ἐπιτάφιον Περικλήους) διὰ τὴν τετάρτην, πέμπτην καὶ ἕκτην τάξιν τοῦ ἑξατάξιου γυμνασίου διὰ **τρία σχολικὰ ἔτη**, ἧτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-31 ἕως τέλους τοῦ 1932-33 ὡς πρὸς τὴν τετάρτην τάξιν, διὰ τέσσαρα σχολικὰ ἔτη ἧτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους **1930-31 ἕως τέλους 1933-34** ὡς πρὸς τὴν πέμπτην τάξιν, καὶ διὰ πέντε σχολικὰ ἔτη ἧτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους **1930-31 ἕως τέλους 1934-35**, ὡς πρὸς τὴν ἕκτην τάξιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ὑπὸ τῆς οὐκείας ἐπιτροπῆς ὑποδειχθεῖσαι τροποποιήσεις.

Ὁ Ὑπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΑΓΕΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ 9 τοῦ ἀπὸ 26ης Ἰουλίου 1929 Προεδρικοῦ Διατάγματος

Τὰ διδακτικά βιβλία τὰ πολυόμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τὸν ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέραν κατὰ 20% τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοθήμων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς διαπάνης συσκευῆς, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, τὸν ὅρον ὅπως ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ ἐξοφύλλου ἐκτυποῦται παρὸν ἄρθρον.